

ილორი

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№207 (266) 5-12 თებერვალი 2013 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანო 30 თეთრი

შეშინებულ ნაციონალთა მორიბი ბოდვა

მოკლედ, როგორც ადამიანის უტიფრობას, ასევე მის სისულელესაც არა აქვს საზღვარი, მით უმეტეს, თუ ეს ადამიანი კლინიკური სულელია და მისი გამო-ჯანსაღების შანსი ნულის ტოლია.

ნაციონალთა სისულელის მიმანიშნებელია ის, რომ უტიფრად ცრუობენ და, რაც მთავარია, თავადვე სჯერათ საკუთარი სიცრუის.

ყველა ერს ჰყავს თავისი მუცლით-მეზღაპრე, რომელიც, როგორც წესი, სახალისო პერსონაჟად არის მიჩნეული. ევროპელებისათვის ესაა ბარონი მიუნჰაუზენი და ავანტიურისტი ფელიქს კრული, რუსებისათვის – გოგოლის პერსონაჟი – “რევიზორი”, ქართველებისათვის – კვაჭი კვაჭანტირაძე, ყვარყვარე თუთაბერი და ბათა ქექია, აზიელებისათვის – მოლა ნასრედინი და ა.შ. და, აი, ქართველებს დაემატათ ახალი “**მუცლითმეზღაპრე**” პერსონაჟი – მიხეილ სააკაშვილი, რომელსაც მყარად სჯერა თავისი სისულელებისა და იმედი აქვს, რომ მისი ნაბოდვარი აუცილებლად ახდება.

ერთ-ერთი ასეთი ბოდვითი იდეა გახლავთ ნატოში გაწევრიანება, რომლის სურვილიც იმდენად აგრესიულად აქვს მოძალებული პაციენტს, რომ მისი გადარწმუნება უკვე აზრს ჰკარგავს!

ამიტომ, წინასწარ გაფრთხილებით: დიდად ნუ შეწინააღმდეგებით პაციენტს ამ იდეაფიქსის რეალობად წარმოჩენის მორიგი მცდელობისას, თორემ სინდრომი კიდევ უფრო გაძლიერდება, რამაც შეიძლება რუსეთთან მორიგ ომამდე მიგვიყვანოს, აქედან გამომდინარე, ჩვენთვის, ყველა საფალალო შედეგით...

ამის მაგალითი არ გავაჩნია თუ რა?! არ ვიცი, ასეთი რა ასწავლეს სააკაშვილს კოლუმბიის უნივერსიტეტში, მაგრამ კონსტიტუციის ჭრა-კერვის ფაქულტეტი რომ “**წითელ დიპლომზე**” აქვს დამთავრებული – ფაქტია.

ამიტომ, არავის გაკვირვებია სააკაშვილის მორიგი “**საკონსტიტუციო ინიციატივა**”, როცა მან ჩვეული რიხიანი სიჯიუტით განაცხად: ქვეყნის კონსტიტუციაში გარკვევით უნდა ჩაიწეროს, რომ ქვეყანა მხოლოდ დასავლური მიმართულებით ივლისო.

მხოლოდ ერთი რამ არ დაუზუსტებია ამ მუცლითმეზღაპრეს – რა იგულისხმება სიტყვა “**დასავლეთში**” – გეოგრაფიული თუ მენტალური ორიენტირი. ამის დაზუსტება კი აუცილებელია, რათა თვით ამ “**კანონშემოქმედს**” არ შეექმნას გარკვეული პრობლემა, და თუ რატომ, ამას ახლავე აგისხნით.

გეოგრაფიულად დასავლეთში ევროპა და ამერიკა იგულისხმება, და თუ კონსტიტუციაში ეს სიტყვა დამკვიდრდება როგორც გეოგრაფიული მცნება, იგი უკვე კანონის სახეს მიიღებს. კონსტიტუციით დამტკიცებული კანონიდან ოდნავი გადახრა კი სისხლის სამართლის დანაშაული გახლავთ. ამდენად, სააკაშვილის მტკიცება ქვეყნის “**სინგაპურიზაციის**” თაობაზე საფრთხის მომცველი იქნება თავად მიხეილ სააკაშვილისათვის, რადგან სინგაპური სამყაროს აზიურ ნაწილში მდებარეობს და მისკენ ორიენტირის აღება უკვე თავისთავად ნიშნავს ქვეყნის კონსტიტუციური ნორმებიდან დანაშაულებრივ გადახრას!

გაიგეთ, რამე, ამ კალამბურად ქცეული პოლიტიკური ფორმულიდან, ძვირფასო მკითხველო!

სიმართლე გითხრათ, მე ვერაფერი გავიგე!

თუ ეს ცვლილება იმის შიშით არის განპირობებული, რომ ქვეყანამ კურსი რუსეთისაკენ არ აიღოსო, მაშინ თავად რატომ დაუთმეს ყველა ქართული სტრატეგიული ობიექტი რუსებს? ახლა კი, მართლაც რომ ავიდოთ კურსი რუსეთისაკენ, მათთვის მისაცემი აღარაფერი დაგვრჩა – აქეთ თუ გამოვემთხოვრებით რამეს!

ვერ გავიგე ისიც, თუ ამდენი სულელური ცვლილება რატომ შეიტანეს სააკაშვილმა და მისმა დამქაშებმა ქვეყნის კონსტიტუციაში!

დარწმუნებით მხოლოდ ის ვიცი, რომ უაზრო გადაწყვეტილებებსა და ნაბიჯებს იმ დიდ სისულელეებზე მიყვართ, რასაც დღევანდელი კონსტიტუცია ჰქვია და, ამდენად, სულაც არ არის საჭირო მასში რაღაც დამატებითი სისულელების შეტანა, მაგრამ ისიც საკითხავია: ქვეყნის კონსტიტუციისადმი ამგვარი “**მომხმარებელი**” დამოკიდებულება მართლაც სისულელისა და არაკომპეტენტურობის შედეგი იყო თუ შეურაცხადი სააკაშვილის დიქტატორული უფლებებით აღჭურვის კამპანიის ნაწილი.

სააკაშვილის არანორმალური ამბიციების დასაქმყოფილებლად სულაც არ იყო საჭირო კონსტიტუციით ამგვარი კენჭაობა. უნდა ჩაეწერათ ერთი პუნქტი: “**ვიდრე შეურაცხადი სააკაშვილი ცოცხლია, იგი მუდამ ქვეყნის მეთაურის პოსტზე უნდა დარჩეს!**”

ამ მართლაც შეურაცხადსა და მის დამქაშებს იმდენად ჰყავდათ ქართველი ხალხი დაბნელებული, რომ მალე ამგვარ თავხედურ ცვლილებასაც შეიტანდნენ ქვეყნის კონსტიტუციაში!

ტოტალური სიცრუიდან ტოტალურ სისულელემდე ხომ ერთი ნაბიჯია...

საბედნიეროდ, სწორედ ამ ნაბიჯის გადაღმა ვერ მოასწრეს ნარკოტიკებისაგან თუ ალკოჰოლისაგან ტვინგაწყალებულმა სააკაშვილმა და მისმა ანგარებიანმა დამქაშებმა, თორემ მათ მიერვე გაწეული დასავლეთის მხარდაჭერა რომ გარანტირებული ექნებოდათ, ამაში უკვე არავის ეპარება ეჭვი!

სააკაშვილი მათთვის ყოველთვის იყო “**ჩვენი ძაღლისშვილი**” და ყოველთვის დარჩება ამაღ. ამიტომაც ხუჭავდენე თვალს მის მიერ ჩადენილ ყოველგვარ უმსაფრთხოებაზე, ზუსტად ისე, როგორც თვალს ხუჭავდენე სადამ ჰუსეინის, ხოსნი მუხარაბის, მუჰამად კადაფის უმსაფრთხოებაზე, ვიდრე ისინი ამერიკელთა “**ძაღლისშვილები**” იყვნენ.

ამიტომაც მიიჩქარის დასავლეთისაკენ მართლა შეურაცხადი სააკაშვილი, რადგან მისი პერსონისადმი ზიზღმორეულ საქართველოში უკვე ნამდვილად აღარ დაეგოშება!

რადგან მან შეზღაღა დამოუკიდებელი სახელმწიფოს წოდება სამეზობლოში, დროშა და პირობა!

მთმანეთიე გადაჯგაფრინებული ცოცხი და ხელკაპი ატცია მან საპარტოვლოს ღებგაღ!

აგაღსახენაგალი შუა საშუაწების ჯგაროსნების დროშა გადააფარა ბულხა საპარტოვლოს!

ხოლო სახელმწიფო პირობადან საბოლოოდ გააპრო სიტყვა “საპარტოვლო”!

საქართველოს რომელ დაუძინებელ მტერს ჩაუდენია ჩვენი სამშობლოს მიმართ ამგვარი სიბოროტე?

ვერავის ვისხენებ, ვინც ასე მეთოდურად ასრულებდა საქართველოს განადგურების დაეალებას!

ამ ყველაფერს დაუმატეთ მრავალგზის გამოშიგნული და გაუპატიურებული საქართველოს კონსტიტუცია და ერთხელ მაინც დაუსვით საკუთარ თავს შეკითხვა: ვართ კი ქართველები სახელმწიფოს ღირსი?

მე ამ შეკითხვაზე მყარი პასუხი არ გამაჩნია, რადგან ურთიერთსაწინააღმდეგო აზრები მიტრიალებენ თავში!

კინოფილმ “**შერეკილებში**” ხუტა ციხის უფროსი რომ ამბობს “**ბიძია-ბაბუაზე**” – “**ვერ მოვაშორე ამ ქვას ეგ გასაქვავებელი**”, სწორედ ასეა მიხეილ სააკაშვილის საქმე: “**ვერა და ვერ მოვაშორეთ კონსტიტუციას ეგ მართლა შეურაცხადი!**”

თევაზიძისეულ “**რეაგტასავით**” აქვს მონარჯებული ქვეყნის კონსტიტუცია და ხან ხალხს მიუშვერს სასროლად, ხანაც პოლიტიკურ ოპონენტებს!

დიახაც რომ საშიშია იარაღი გიჟის ხელში!

ლამის კონსტიტუციაში შეატანინოს პარლამენტს, თუ სად საზოგადოებრივი ტუალეტი დადგან, სად ორსაქიანი ველოსიპედი და სად კვერცხებზე წამოვანთრული “**მლოპანცები**”, და, რაც მთავარია, როდის ჩამოიყვანონ სულით ხორცამდე გახრწნილი სააკაშვილის საამებლად მასაჟისტი ქალი ღოტი, მომღერალი შაკირა თუ სხვა მისნაირი არარაობები!

მილიონებს ხარჯავდა სააკაშვილი თავისი ხუმტურების დასაქმყოფილებლად – ქვეყნის კონსტიტუციაც ფეხებზე ეკიდა, პარლამენტიც და მთავრობაც!

ყველანი მისი ყურმოჭრილი მონები იყვნენ!

მერე ჩვენვე გვიკვირს – ევროპელები შემდგარ სახელმწიფოდ არ გვაღიარებენ, ავღებულია გვექცევთან და თანაც მწარედ დაგვცინიან, რადგან, მათი აზრით, თურმე ერთმანეთისგან ვერ გავგიმოჯნავს ორი მცნება – კონსტიტუცია და პროსტიტუცია!

პროსტიტუცია ხომ საკუთარი თავით ვაჭრობას ნიშნავს. კონსტიტუციისადმი ავღებული დამოკიდებულება კი საფრანგეთის “**მეფე-მზე**” ლუდოვიკო მეთოთხმეტის ცნობილ დეკლარაციას გვაგონებს: “**სახელმწიფო მე ვარ!**” და თუ მიშა-შეურაცხადს თავისი თავი საქართველოს სახელმწიფოდ მიაჩნია, გამოდის რომ იგი მთავარი “**პროსტიტუტკაა**”, რადგან დაურიღებლად და ურცხვად ვაჭრობს თავისი სხეულით – საქართველოთ!

ამას კი ნამდვილად არ იმსახურებს ხუთიათასწლიანი ცივილიზაციის მქონე ქვეყანა, მაგრამ როცა ჩვენივე უნიათობით საქართველოს თავზე წამოაჯდა გაუნათლებელი დემაგოგი სააკაშვილი, რა გასაკვირია, რომ ჩვენც სააკაშვილისნაირი უმცერები ვეგონოთ ევროპელებს!

მგონი ახლა კი გავიგეთ რაღაც-რაღაცეები!

გავიგეთ ის, რომ სააკაშვილის მიერ შეკოწიწებული “**დემოკრატიული**” საქართველო სრული პოლიტიკური ბლუფი და არარაობაა!

გავიგეთ ისიც, რომ სააკაშვილი, როგორც საქართველო (ლუდოვიკო მე-14 არ იყოს) – სრული არარაობაა!

გავიგეთ ისიც, რომ “**ნაციონალური მოძრაობა**” სააკაშვილის დამქაშებიანად – სრული არარაობაა!

გავიგეთ ისიც, რომ მთელი მისი პოლიტიკური გარემოცვა სისხლის სამართლის

დამნაშავეები არიან – ადვიშვილი, შაშკინი, ახალაიები, თოფურიძე, კეხერაშვილი, ჩოჩელი, გუნაგა, ქარდავა... ახლა უგულავასაც იხმობენ გამოძიებლები, რათა სახელმწიფო ბიუჯეტის (უფრო სწორად, ჩვენი ჯიბეებიდან ამოღებული უსაშველოდ გაზრდილი ნაგვის გადასახადით აკრებილი) თანხების დანაშაულებრივად გაფლანგვასთან დაკავშირებულ შეკითხვებზე გასცეს პასუხი. და ამ დამნაშავეთა რიცხვი ბევრად უფრო გაიზრდება მაშინ, როცა “**ნაციონალთა**” ყველა შავბნელი საქმეები გამოძი-ურდება!

დღეს უკვე ეჭვიც არავის ეპარება, რომ ყველაზე დიდი დამნაშავე სწორედ პრეზიდენტყოფილი სააკაშვილია, რადგან ქვეყანაში ყველა უკანონოა მისი ბოროტი ნებით კეთდებოდა. სწორედ იგი უბიძგებდა მის მორჩილ ჩინოვნიკებს მიძიმე სახელმწიფოებრივი დანაშაულის ჩადენისაკენ, რათა მათვე დაეკომპრომენტირებოდა მასალები ჰქონოდა და დაუმორჩილებლობის შემთხვევაში მკაცრად გასწორებოდა “**ამბოხებულებს**”. ასე აღმოჩნდნენ ციხეებში ერთ დროს მიხეილ სააკაშვილის მორჩილი ოქრუაშვილი, ქიტოშვილი, ქარელი, ქართველი გენერლები, სხვა მაღალჩინოსნები...

ნაცვლად იმისა, რომ, ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ, შევარდნაძის მიერ დაბნელებული პოლიტიკური სივრციდან ნაგავი გაეტანა, სააკაშვილმა მას ახალი, უფრო მყრალი ნაგავი დაუმატა და კორპორატიული ინტერესები ქვეყნის მართვის მთავარ ინსტრუმენტად აქცია. ქვეყნის ეკონომიკა, ძაღოვანი სტრუქტურები, სასამართლოები და სხვა სტრატეგიული წიწებები სწრაფად ჩაიგდეს ხელში “**ნაციონალებმა**”, მონოპოლისტებმა ფართოდ გაშალეს ფრთები, სახელმწიფო ვაპიტალიზმმა არნახული გაქანება მიიღო.

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ბიძინა ივანიშვილი საპარლამენტო ინიციატივას, რომ ქვეყნის საგარეო კურსის შესახებ ჩანაწერი გაკეთდეს კონსტიტუციაში, არასერიოზულად და მათთვის ჩვეულ პიარად მიიჩნევს და სერიოზულად არ აღიქვამს. როგორც მან შურნალისიტებს განუცხადა, “**ნაციონალური მოძრაობა**” იმდენ სიცრუეს აფრქვევს, რომ მათ წინადადებებს სერიოზულად არ აღიქვამს და მომავალში **აღარ აპირებს მათთან “პოლიტიკური პინგ-პონგის”** თამაშს.

“უმცირესობის ინიციატივებს მე აღარ ვღებულობ სერიოზულად. იმდენ სიცრუეს აფრებენ და ისეთი ყაღბები გახდნენ, რომ მაგათზე მეტს სერიოზულად ვერ ვილაპარაკებ”, – განუცხადა შურნალისიტებს ბიძინა ივანიშვილმა.

ახლა სააკაშვილს მის მიერვე კონსტიტუციაში თვითნებურად და ყაღბად ჩანაწერი პუნქტის იმედი აქვს, რითიც მას შეუძლია საკუთარი ხუმტურით დაითხოვოს ხალხის მიერ არჩეული პარლამენტი და მთავრობა და მის მიერ შეკოწიწებული მთავრობით ჩაატაროს რიგგარეშე არჩევნები, რაც თავიდანვე მის გაყალბებას ნიშნავს. მაგრამ სააკაშვილს ავიწყდება ერთი ჭეშმარიტება, რომ არსებობს ქართველი ხალხი, რომელმაც არჩევნებზე უარი უთხრა სააკაშვილის საძულველ ფაშისტურ ხელისუფლებას.

სწორედ ეს ხალხი მოუღებს ბოლოს სააკაშვილს და მის ნაციონალურ ბანდას!

რ. ჯალაღანიძე, “აია“-ს და “შაზისი“-ს აკადემიების წევრი

მობზაშრობანი

აზხაზეთი

**სააგარაპო მიწების შესაძენად
ბამართული შაჰიზადი. – სოფელი
“მაიაკი” და მებრელითა
თავგადასავალი. – ბიორბი დიბ-
იბრის ძე შარვაშიძის მამული. –
მებრელი მირიჯარაღი. – ათვალ-
ისწუნაშელი აზხაზეთი და 1877-78
წლების რუსეთ-ოსმალურ ომი. –
თუთუნის თხვის შემოღება აზხ-
აზეთში.**

შავი ზღვის აღმოსავლეთი ნაპირი, იქ, სადაც ერთ დროს ბერძენთა და რომაელთა სავაჭრო ახალშენები იყო, დღეს კვლავ იბრუნებს წარსულ სახელსა და დიდებას, კვლავ იპერობს საზოგადოების ყურადღებას. წინათ აქ ბერძენ-რომაელთა ცენტრი იყო აღმოსავლეთთან სავაჭრო საქმეთა დასაჭერად; დღეს იგივე ადგილები საზამთრო კურორტებად არის გადაქცეული. სულ ათიოდე წელიწადია, რაც სოხუმის თბილმა ჰაერმა, მისმა წარმტაცმა ბუნებამ ამ ქალაქში რუსეთიდან ხალხი მოიზიდა. ბევრი აღმოჩნდა აქ მიწების შეძენის და დასახლებარების მსურველი. განვლო ხანმა და ფასები დაედო სოხუმის გარეშე მდებარე ადგილებსაც. მიღველები გამოუჩნდნენ მთელი შავი ზღვის პირას მდებარე ადგილებსაც, სოხუმიდან მოკიდებული ვიდრე ნოვოროსისი-ისკამდე. ამ გარემოებას ხელი შეუწყო ნოვოროსისიდან სოხუმამდე გზატკეცილის გაყვანამაც. ის მხარე, რომელიც ამ თხუთმეტიოდე წლის წინათ გაუვალ ტყეს მიჰქონდა, დღეს აგარაკებად არის გადაქცეული, და აქ საკუთრების შეძენის მსურველთა რიცხვი არა თუ კლებულობს, დღითიდღე იზრდება. ამ მისწრაფებას სულს უდგამს და ალაფროფანებს იმედი მომავლის რკინის გზისა, რომელმაც მისვლა-მოსვლა უნდა გააადვილოს ერთმანეთს დაშორებულ ადგილთა შორის.

აფხაზეთს ახალი ხანა დაუდგა, რომელმაც ძირიანად უნდა შეუცვალოს ფერი მის პირველყოფილ ცხოვრებას. ვისაც აქეთუენ ამ ოცი წლის წინათ უმოგზაურია, ახლა ვერც კი დაიჯერებს, თუ ეს მხარე მოკლე ხნის განმავლობაში ასე გამოიცვალა. აჭრელდნენ მცხოვრებნი, აჭრელდა ეთნიური შემადგენლობა. გესმით რუსული, ქართული, ბერძნული, სომხური; მებრელი ებაღალაბი, ოსმალური ფესი, რუსული კარტუზი – ერთმანეთშია აქ არეული. აქაურობას რომ ყურს უგდებო, თქვენს თავს ეკითხებით, ეს მკვიდრი ამ ქვეყნისა რაღა

იქნა? როგორ მოხდა, რომ მის სუფრას სხვები მოსხდომიანო!.. მათ სანახავედ კი მთელი ორმოცი კილომეტრი და მეტიც უნდა გაიაროთ გზატკეცილით.

ოქტომბრის შუა რიცხვები იყო, სოხუმიდან გაგრისკენ ეტლით რომ გავედით ცნობილი ფრანგი მოგზაური ბარონ დე-ბაი და ამ სტრიქონების დამწერი. მიუხედავად შემოდგომისა, მცენარეულობას თავის მწვანე ხასხასა ფერი ისევ შეუცვლელი ჰქონდა. მზის სხივები ისე ათბობდა ქვეყანას, გვეგონებოდათ, ზაფხულის პირას ვართო. გზატკეცილი ზღვის პირის გაყოლებით მიიკლავება. სოხუმიდან გართხე კილომეტრზე თავდება ქალაქის გარეუბანი, ციებ-ცხელებიანი, გუბეებიანი... სწორედ ამ ჭაობებზე, ხშირ ტყეში, მებრელებს თავიანთი საცოდავი ფაცხები წამოუდგამთ, ჰკვირობთ და ვერ მიმხედარხართ, რამ გააბედიინა ამ საცოდავებს ამ ციებ-ცხელებს ბუდეში დასახლებარებულ იყვნენო!.. ჩამომხმარ-გაყვითლებულ სახეებზე ამოიკითხავთ მთელ ტანჯვას, მთელ წვალებას, რაც ამათ უნდა გამოეცვლოთ. ამ ოცი წლის წინათ 25 კომლ მებრელს თავი დაუწებებია სენაკის მაზრისათვის, სადაც ისინი მოთმინებიდან გამოუყვანია უმიწობას, ძაღლუმადურ ცხოვრებას, – სოხუმის ოლქში გადმოხვეწილან ბედის საძიებლად. უვლიათ უგზო-უკვლოდ და სხვა გზა რომ არა ჰქონიათ, ამ ადგილზე გადაუწყვეტიათ სამუდამოდ დამყარება.

ეს ადგილები ქალაქისა იყო, მაგრამ რადგან ურგები და ჭაობიანი იყო, ზედ არავინ სახლდებოდა. კაკვასიის უმაღლესი მთავრობის განკარგულებით ქალაქს უფასოდ უნდა მიეზომა ეს დესეტინაზე მეტი რუს მატროსეისათვის, რომ მეუფეზოლა გავერცელებინათ სოხუმში. მაგრამ მატროსთაგანი არავინ აღმოჩენილა აქ დასახლების მსურველი. მაშინ ზემოსენებულმა მებრელებმა ქალაქს უთხრეს: მაინც ხომ არავინ ესახლება ამ მიწაზე, და გთხოვთ იჯარით მოგვცეთ სახნავ-სათესადო. ქალაქსაც ჭკუაში დაუჯდა უსარგებლო მიწების გამოყენება და თანხმობა გამოუცხადა. მებრელებმა მხნედ მოჰკიდეს ხელი საქმეს. ტყე, რაც შეეძლო, გაჰკაფეს, ჭაობები დააშრეს, გაიჩინეს სახნავ-სათესი, გააშენეს ვენახი და გაჩნდა ვგრეთ-წოდებული სოფელი “მაიაკი”. ქალაქს დესეტინაზე ექვს მანეთს იჯარის ფულს აძლევდნენ წლიურად და თვითონაც წლითი-წლობამდე იოლად გამოისვლას ახ-მებრელნი, მაგრამ სოხუმში თვითმმართველობა რომ შემოედგა, სოხუმის

მაშინდელმა პატრონმა და ბატონმა ბერენს-მა ათივალისწინა ისედაც ყველასაგან ათვალწუნებული მებრელები და უთხრა – აქედან მიბრძანდით, მატროსები უნდა დავასახლოთ ამ მიწებზეო. მებრელებმა მოახსენეს: ოცი წელიწადია ჩვენი ძაღლონე აქაურობის გაწმენდას, ციებ-ცხელე-ბასთან ბრძოლას შევადიეთ და ახლა მზა-მზარეულზე სხვები უნდა დაასახლოთო?! ეგ თუნდ არაფერი, მატროსებიც რომ არსად არიან ჯერ, რაღად დგებით ჩვენს ცოდვაში და რათ გეოწყვეტო ლუკმა პურსო?

მაგრამ ასეთი საბუთებით მებრელები ფონს ვერ გავიდნენ და ძალა რომ დაადგათ, ხელმწიფე-იმპერატორს ტელეგრაფითა სთხოვეს: ასეთ დღეში ვართ თქვენი ერთგული ქვეშემდრომნი და მოწყალეობა მოიღეთო!.. მოხდა გამოძიება, რომელიც, გვეგონია, დღესაც არ დამთავრებულა. დღესაც იმის გაკეთების მოლოდინშია 25 კომლი მებრელი, რომელთაც არ იციან, დღეს რომ თავის ღარიბულ ქოხში სძინავთ, ხვალ სად მოუხდებათ უსახლკაროდ ყოფნა, უმწოდ ხეტიალი და ერთი მტკაველი მიწის ძებნა...

ესეც თქვენი მოკლე თავგადასავალი სოფელი “მაიაკისა”.

მეოთხე კილომეტრიდან იწყება გიორგი დიმიტრის ძე შარვაშიძის მამული. ეს ერთადერთი მემამულე გახლდათ აფხაზეთში, რომელსაც აქაურობაზე კარგა მოხრდილი (6.000 დესეტინა სახნავ-სათესი) მამულის შეძენა და (თავი-და-თავი) შერჩენა და, ასე თუ ისე, მოვლა მოუხერხებია. უზარმაზარი ზვარი ევროპული და ადგილობრივი ჯიშის ვახებისა, გამოცდილი მებაღის ხელმძღვანელობით სათანადოდ მოვლილი, მაყურებელს თვალს უხარებს. მაგრამ წარმოიდგინეთ, აქავ, გვერდით, მეურნეობა მებრელი მოიჯარადრისა, რომელიც შარვაშიძისავე მამულზე დაბინავებულია. წნული ფაცხა, წნულივე, წასაქცევად გამზადებული, სასიმინდო, დაფხვილი საღორე – აი, მთელი ურავი ქონება აქაური მოიჯარადრე მებრელისა.

ქოხში ერთ ხეხილის ხეს ვერ ნახავთ წამლად. ყველაფერზე ეტყობა, რომ მოიჯარადრე დროებით მოსახლება, იჯარის გაღის გათავებას უყურებს, არ იცის, მერე რა მოეღის, სად წავა, ვის მამულზე დაბინავდება. სულ იმის ფიქრშია, დღევანდელი დღე როგორ დავადამოვო. ასეთ მედლეხვადიეთაგან არის შემდგარი სოხუმის მემამულეთა მიწაზე დაბინავებული მებრელნი! და აბა, რა გასაკვირველია, ქართული ანდაზა – “მედლე-ხვადიესაო

უწვიმდეს და უთოვდესო” სრულებით გამართლდეს ამ მოახალშენებზე..

მერვე კილომეტრზე, მდინარე გუმის-ტასთან, გიორგი შარვაშიძის მამული მთავრდება. ამის იქით იწყება ის ადგილები, რომელიც რუსეთიდან გადმოსულმა მდიდრებმა შეიძინეს ჩვენი მემამულეებისაგან. წინანდელი მეკიდრი აფხაზები მოკლებული იყვნენ უფლებას ქალაქ სოხუმის მახლობლად (ოცი კილომეტრის მანძილზე) დასახლებულიყვნენ, როგორც არა საიმედო ელემენტები. აბუაში (აღმოსავლეთ აფხაზეთში) შეეძლოთ ყოფნა მხოლოდ მდინარე კოდორის გამომდამ: ხოლო ბზიფში (დასავლეთ აფხაზეთში) მდინარე აც-წყლის იქით, გაგრამდე.

მიზეზი ასეთი სასჯელისა ის გახლავთ, რომ რუსეთ-თურქეთის უკანასკნელი (1877-1878 წლები) ომის დროს აფხაზთ თურქთა მომხრეობა დაბრალდა. აფხაზთ რომ ჰკითხოთ, ფიცით-მტკიცით თავს იმართლებდნენ – ომის დროს უპატრონოდ დავრჩით, ჩვენს ქვეყანას თურქი შემოესია და დაეპატრონა და ორში ერთი უნდა აგვეჩინა: ან თურქებს შევბრძოლებოდით, ან მათ მხარეს გადავსულიყავითო. ბრძოლის ატეხვა ჩვენი გაწყვეტით დამთავრდებოდა, და ამიტომ ისევ მათ მხარეს გადასვლა ვარჩიეთო. თურქებმა ოსმალეთში წავგვასხეს, მაგრამ იქ მწარე დღე დაგვადგა, ნახევრად გავეწვდით და აქ რომ დავბრუნდით – მოღალატეებად მოგვანათლენითო. აი, ამ “**მოღალატეთა**” ადგილები გავერანებული დარჩა. დესეტინა მიწა 5-10 მანეთად ფასობდა. როცა სოხუმს ფასი დაედო, ამ ადგილებსაც მოაშურეს. დესეტინა მიწის ფასი ერთბაშად 50-60 მანეთამდე ავიდა. სოხუმში გაჩნდა მთელი ბრბო კომისიონერებისა, რომელნიც, ხუთ თუმნად რომ თვითონ ყიდულობდნენ დესეტინას, ოც, ოცდაათ და ორმოც თუმნად სხვებზე ჰყიდდნენ. ფასები დაედო განსაკუთრებით ზღვის პირას მდებარე მიწებსაც; ზოგი ყიდულობდა სააგარაკოდ და ზოგიც იმისათვის, რომ რკინიგზის გაყვანის შემდეგ, ნაჭერ-ნაჭერ გაეყიდა ერთი-ათად და ერთი-ოცად. მთელი მათი იმედი რკინიგზაა, რომელმაც რუსეთი კაკვასიას უნდა შეუერთოს. თუ გზა მალე გაიყვანეს, იმედები, გვეგონი, გაუმართლდეთ, მაგრამ თუ კიდევ კარგა ხანი გავიდა მის გაყვანამდე, თქვენი მტერი, მათს იმედებს კბილი მოუჭრას!

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ყოველკვირეული აზხაზეთიდან

კალაქი ბაღაწყვიტა, რომ ენბურჰისი აზხაზეთთან ერთად აღაღბინოს

საქართველოს ენერგეტიკის მინისტრმა კახი კალაქიშვიტა, რომ მოლაპარაკება გამართოს აფხაზეთთან ენგურჰესის აღდგენასთან დაკავშირებული სამუშაოების ჩატარების თაობაზე. აღნიშნული ჰიდროელექტროსადგური მდებარეობს აფხაზეთ-საქართველოს გამყოფ ზოლზე და იგი რეგიონის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს სტრატეგიულ ობიექტს წარმოადგენს. ამდენად, იმის გათვალისწინებით, რომ ჰესის ინფრასტრუქტურული ობიექტები განთავსებული მდინარე ენგურის ორივე ნაპირზე, აუცილებელია, რომ აღდგენითი სამუშაოები ჩატარდეს აფხაზეთსა და ქართველების ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

ამის თაობაზე ინფორმაცია გაავრცელა სააგენტო “**ინტერფაქს-აზერბაიჯანმა**”.

ენგურჰესზე ხუთი აგრეგატი, რომელთა ჯამური სიმძლავრეა 1.300 მეგავატი ელექტროენერგია. ამ ხუთი აგრეგატიდან ოთხი უკვე მთლიანად რეკონსტრუირებული და მოდერნიზებულია, მეხუთე აგრეგატზე კი ამჟამად მიმდინარეობს სარემონტო სამუშაოები – განაცხადა ბატონმა კახი კალაქიშვიტამ. მანვე აღნიშნა, რომ მალე დააყენებს ვარდნილჰესების აღდგენის საკითხს, რომლებიც ენგურის ჰიდროელექტროსადგურის განუყოფელ და მნიშვნელოვან ნაწილს წარმოადგენენ.

ოთხი ელექტროსადგურის კასკადი განთავსებულია აფხაზეთში მდებარე მდინარე ერისწყალზე და ისინი მწყობრიდან

გამოვიდნენ ჯერ კიდევ 1992-1993 წლების ავადსახსენებელი საომარი მოქმედებების დროს. მოგვიანებით ისინი ნაწილობრივ აღადგინეს და ამჟამად ოთხი ვარდნილჰესიდან ენერგიას გამოიმუშავებს მხოლოდ ერთი, რაც აშკარად არ არის საკმარისი.

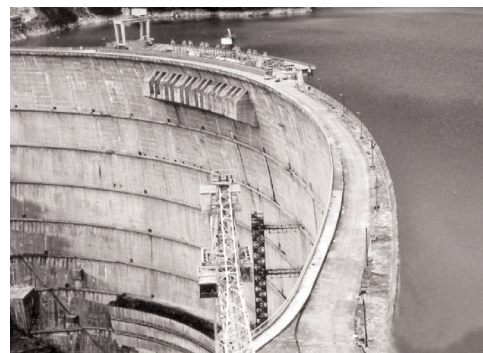
ენგურჰესი, რომელიც გამოიმუშავებს საქართველოში მოხმარებული ელექტროენერგიის თითქმის ნახევარს, ექსპლუატაციაში გაშვებული იქნა 1978 წელს. ეს გახლდათ საბჭოთა კავშირში ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი დამკვერელი მშენებლობა, რომელშიც მონაწილეობდნენ როგორც საბჭოთა, ასევე უცხოელი სპეციალისტები. მაშინ, როცა ცხოვრება ჩვეულ კალაპოტში მიმდინარეობდა, არავის უქმნიდა უხერხულობას ის ამბავი, რომ ჰესის ნაგებობათა ნაწილი (კაშხალი, წყალმიმღები სისტემები და გვირაბის ნაწილი) მდებარეობდა საქართველოს ტერიტორიაზე, მეორე ნაწილი კი (გვირაბის ნაწილი, ჰიდროელექტროსადგურის შენობები) განთავსებული გახლდათ აფხაზეთის ტერიტორიაზე.

სამწუხაროა, რომ ავარიული მდგომარეობის გამო, უკანასკნელ პერიოდში, ელექტროსადგურის აგრეგატები საპროექტო სიმძლავრის მხოლოდ 50-პროცენტ ელექტროენერგიას გამოიმუშავებენ. ამ სიმძლავრეთა 40 პროცენტს აფხაზეთი მოიხმარს, სამოც პროცენტს კი საქართველო.

2008 წლის აგვისტოში, სააკაშვილის ხროვის მიერ წამოწყებული პროვოკაციული ომის შემდეგ, რაც კატასტროფულად

დამთავრდა საქართველოსათვის, ქვეყნის ენერგეტიკის სამინისტრომ რუსეთის კომპანია “**ინტერ რაო**”-სთან გააფორმა სათანადო მემორანდუმი ენგურჰესის მართვის თაობაზე, მაგრამ თვით მემორანდუმის ტექსტი არ გაცენეს ფართო საზოგადოებრობას, რაც ოპოზიციამ ქართული ინტერესების “**გაყიდვად**” შეაფასა. თუმცა, მემორანდუმმა მაინც ვერ მოახერხა ქართულ-აფხაზური ინტერესების ურთიერთშეთავსება. 2012 წლის ნოემბერში, ჯერ კიდევ საქართველოს ენერგეტიკის მინისტრად დანიშნამდე, კახი კალაქიშვიტა განაცხადა, რომ აუცილებელი იქნება აღნიშნული მემორანდუმის პირობების გადახედვა.

ფიქრობთ, რომ ამ საკითხზე ქართულ-აფხაზური მოლაპარაკებების გამართვა და მენეჯმენტის წესრიგში მოყვანა ხელსაყრელი და სასარგებლო იქნება ორივე ხალხისათვის.

გვერდში გამოყენებულია

აზხაზეთის რესპუბლიკის

საინფორმაციო სააგენტო

“აფხაზეთის საინფორმაციო სააგენტო”

საქართველოს თავდაცვის მს-
მინისტრი სპირტის კონტრა-
ბანდაში დააღანაშაულეს

საქართველოს თავდაცვის ყოფილ მინისტრ დავით კეხერაშვილს დაუსწრებლად წაყენა ბრალდებები განსაკუთრებით დიდი ოდენობის ქრთამის აღებაზე, გამოძალვასა და კითხვის სპირტის კონტრაბანდის ხელშეწყობაზე.

გამოძიების მონაცემებით, კეხერაშვილი, რომელიც სამსახურებრივი მდგომარეობით სარეგებლობდა, 2007 წლიდან ხელს უწყობდა ზოგ ბიზნესმენს, საქართველოში სპირტის შემოვტანათ საბაჟო გადასახადის გარეშე.

სამართალდამცავთა განცხადებით, 2008 წელს, სახელმწიფო მოხელის კარიერის დასრულების შემდეგ, მან კვლავაც გააგრძელა კანონსაწინააღმდეგო საქმიანობა ჩინოვნიკად მუშაობის პერიოდში დამყარებული კავშირების გამოყენებით. კეხერაშვილის საქმიანობის შედეგად სახელმწიფოსათვის მიყენებული ზარალი გამოძიებლებმა 50 მილიონ ლოლარად შეაფასეს. თავად ექს-მინისტრმა კი, მათი მონაცემებით, არაკანონიერი გზით 12 მილიონ ლოლარზე მეტი მიიღო.

კეხერაშვილის დამნაშავედ ცნობის შემთხვევაში ყოფილ მაღალჩინოსანს 11-დან 15 წლამდე პატიმრობა ემუქრება. ყოფილი მინისტრის ადგილსამყოფელი, რომელსაც ისრაელის მოქალაქეობაც აქვს, აქამდე ცნობილი არ არის. რაც შეეხება სააკაშვილსა და ნაციონალებს, ისინი, რა თქმა უნდა, კვლავაც შეეცდებიან დაამტკიცონ, რომ კეხერაშვილი სრულიად უდანაშაულოა და მასზე პოლიტიკური დევნა მიმდინარეობს. არა და, ეს პირწავარდნილი კრიმინალი რამდენიმე წელიწადი ხელმძღვანელობდა საქართველოს თავდაცვის უწყებას, შემდეგ კი, სააკაშვილის პირადი განკარგულებით იგი ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის მხარდამჭერთა საბჭოს თავმჯდომარედ დანიშნეს. ალბათ ის დამსახურება დაუფასა სააკაშვილმა კეხერაშვილს, რომ ეს ბანდიტი 2003 წლის ნოემბერში სხვა “ბაცნებთან” ერთად შეიჭრა პარლამენტის შენობაში და სახელმწიფო გადატრიალებას დაუდო სათავე. პოლიტიკურმა “რეჟისორმა” და ავანტიურისტმა შევარდნაძემ მაშინ ეშმაკურად კი დღგა “ვარდების რეგულაციის” სპექტაკლი, მაგრამ მსახიობები გამოადგა მეტად უნიჭო და მალე გაიშვირა ყველაფერი.

მართლაც რამხელა საფრთხეს ვართ გადარჩენილები, ამ უდღეურებმა რომ საქართველოს ბოლომდე განადგურება ვერ მოახერხეს!

საშინფორმო

ილია მეორე: “საქართველოსა და რუსეთს შორის სიყვარული სამუდამო იქნება”

საკმაო ხანი გავიდა საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, უწმინდესისა და უნეტარესის ილია მეორეს რუსეთში ვიზიტიდან, მაგრამ ეს მოვლენა დღემდე აქტუალურად რჩება. ქართული საზოგადოების დიდი ნაწილი იმედის თვალთ შესცქერის მომავალს და დარწმუნებულია, რომ პატრიარქის რუსეთში ვიზიტი დაარეგულირებს ურთიერთობას ჩრდილოელ მეზობელთან, რომლის კეთილი ნება სავესებით განაპირობებს საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის საკითხის დადებითად მოგვარების ასპექტებს. იგივე საკითხს კი ამრეხით უყურებენ ნაციონალები და სააკაშვილი, რომელთაც უცხო ქვეყნების სპექსამსახურების დაავლების შესაბამისად, ღამის სამუდამო მტრად გადაკიდეს რუსეთი საქართველოს, რაც ხელს მხოლოდ საქართველოს დაუძინებელ მტრებს აძლევს. მაგრამ ამოა მათი ყარყაში – ჩვენს ქვეყნებს შორის არსებული გაუგებრობები ერთობლივი ძალისხმევით გადაილახება და საქართველო და რუსეთი კვლავაც ერთმანეთის კეთილმოსურნე მეზობლებად დარჩებიან.

სწორედ ამის იმედი გამოთქვა მოსკოვში ვიზიტით მყოფმა სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ილია მეორემ, როცა ქართველ მოქანდაკეს ზურაბ წერეთელს სახელოსნოში ესტუმრა.

“ჩემი ვიზიტის მიზანია, დაიწყოს იმ შეცდომების გამოსწორება, რომლებიც მრავლად დაგუშვით. ვფიქრობ, გვეყოფა სიმაძევე და სიბრძნე იმისათვის, რომ ეს შეცდომები გამოვასწორო. მე მქონდა შეხვედრა ვლადიმერ პუტინთან და შეთანხმდით იმაზე, რომ ასე გაგრძელება არ შეიძლება. რუსეთის პრეზიდენტი ყველაფერს გააკეთებს იმისათვის, რომ მშობად დავრჩეთ. ის, რაც მოხდა, არც რუსეთის ბრალია და არც საქართველოსი. ეს იყო

ცალკეული პიროვნებების ბრალი. რა თქმა უნდა, ქართველები არიან გიჟები სიყვარულში და კეთილი საქმეების კეთებაში, მხოლოდ ქართველს შეეძლო ეთქვა – შენი ჭირიმე და შენ გენაცვალე. მე მაღლობას გიხდით ყველა აქ მყოფებს იმისათვის, რომ თქვენც გიყვართ საქართველო და ჩვენ ამას ვგრძნობთ. საქართველოსა და რუსეთს შორის სიყვარული იქნება სამუდამო” – განაცხადა ილია მეორემ მოსკოვში ქართველი მოქანდაკის სახელოსნოში ვიზიტისას.

რუსულენოვანი ინტერნეტპორტალი blagovestinfo.ru-ს ინფორმაციით, საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა რუსეთის პრეზიდენტთან შეხვედრის შესახებ კომენტარი სწორედ ზურაბ წერეთელთან სტუმრობისას გააკეთა.

როგორც უკვე ვთქვით, მთავარი მოვლენები, ამ ფაქტთან დაკავშირებით, საქართველოში მალე განვითარდა და მის მიმართ, საზოგადოების ცხოველი ინტერესი, დღესაც არ ნელდება – დიდი ვნებათა ღელვა გამოიწვია უწმინდესისა და უნეტარესის ამ სიტყვებმა იმ დაწყვეტილ ნაციონალებს შორის, რომლებიც მათივე ბოროტი ნებით ქვეყანაში დატრიალებულ ყველა უბედურებას მხოლოდ რუსებს მიაწერენ და ამით საკუთარი დანაშაულებების მიჩქმალვას ცდილობენ.

ნაცების ერთ-ერთი ასეთი ურცხვი და უტიფარი რუპორი გახლავთ დარჩიანში ლად წოდებული ეთნიკური სომეხი დავით დარჩიანი, რომელიც გარეგნულად ზრდილი და ინტელიგენტი ადამიანის შთაბეჭდილებას კი სტოვებს, მაგრამ შიგთავსი კი ისეთივე გამოშალა აქვს, როგორც ნაციონალთა ბირთვის ყველა წარმომადგენელს.

კარგად იცო ამ პირწავარდნილმა “დამნაცვტუნელმა”, რომ ილია მეორეს განუსაზღვრელი ავტორიტეტი გააჩნია რუსეთში, რაც გამოვლინდა კიდევ მისი

ამ ქვეყანაში ვიზიტისას, და სწორედ ამისი ეშინიათ მას და საქართველოს სხვა არაკეთილმოსურნეებს. განა საქართველოს პატრიარქის დამსახურება არ გახლავთ ის ამბავი, რომ რუსეთის ეკლესია საქართველოს კვლავაც ძველ რელიგიურ საზღვრებში განიხილავს და ამით აღიარებს მის ტერიტორიულ მთლიანობას?! ეს კი ხელს არ აძლევთ სააკაშვილისა და დარჩიანისთანა რეაქციონერ სომხებს, რადგან საქართველოსა და რუსეთის დაახლოება, პირველ რიგში, ავტომატურად დააყენებს აფხაზეთში ქართველების ღირსეულად დაბრუნების საკითხს, რაც თავისთავად ნიშნავს, რომ აფხაზეთი უნდა დასტოვონ იმ “ზაგრამიანელებმა” და სხვა ათიათასობით სომხებმა, რომლებიც ომის დამთავრების შემდეგ შეცვივდნენ აფხაზეთში და ქართველთა ოდინდელი სამოსახლოები თვითნებურად დაიტაცეს.

სწორედ ეს უკვე მათთვის დიღემად ქცეული საკითხი აწუხებთ ნაციონალებს და მათ უცხოელ დამპყმებს, და არა საქართველოსა და აფხაზეთის ბედი!

რაც შეეხება ქართველ ლტოლვილთა აფხაზეთში ღირსეულად დაბრუნებას, ამ საკითხზე რედაქცია საგანგებო წერილს ამზადებს, რომელსაც მალე მივაწვდით ჩვენს მკითხველებს.

რ. შალამაშვიდი

2013 წელს საქართველოს ეკლესია თამარ მეფის წლად აცხადებს

დღემდე ბურუსითაა მოსილი საქართველოს შუასაუკუნეების რენესანსის პერიოდი, რომელსაც უძვირფასეს დიადემად აღვას დავითის, თამარისა და შოთას სხივმოსილი სახელები. იმ კანიბალ ბარბაროსთა გამუდმებულმა შემოსევებმა, რომლებსაც მხოლოდ ცხოველური სისხარბე და ნეანდერტალური ინსტინქტები ასულდგმულებდათ, ნაცრად და ფერფლად აქცია უძვირფასესი ქართული ფოლიანტები, რომლებიც საქართველოს ძღვეამოსილების შორეული წარსულის ფესვებს წარმოსახავდნენ. ამიტომაც ვერ გაუგიათ დღემდე საქართველოს მტერ-მოყვარეებს, თუ როგორ მოიტანა დღემდე უდრეკი ქრისტიანული სული მუსულმანურ

ოკეანეში ჩაძირულმა ამ ციციქნა ქვეყანამ. თუმცა, იყო დრო, როცა ეს “ციციქნა” ქვეყანა ტრაპეზუნდიდან დარიალამდე იყო გადაჭიმული და ბიზანტიასა და სპარსეთს შორის მოქცეულ ვეებერთელა გეოსტრატეგიულ სივრცეს აკონტროლებდა. ეს გახლდათ საქართველოს წმინდანი მეფე თამარის ზეობის ხანა, რომელიც მამის – გიორგი III-ის გარდაცვალების შემდეგ ქვეყნის ერთმმართველი გახდა.

ღამის ბავშვობაში იტვირთა მეფობის სიმძიმე თამარმა, რომელსაც ტახტზე ასვლისთანავე განუდგა ქართველ დიდებულთა ნაწილი, მაგრამ თამარმა მალე მოთოკა გათავხედებული ფეოდალები და მთელი ძალისხმევა ქვეყნის აღორძინების საქმეს მოახმარა. საქართველომ კვლავ დაიბრუნა დავით აღმაშენებლისეული დიდება!

თამარის მეფობის ჟამს საქართველოს ყმადნაფიცო ქვეყნები იყვნენ შირვანი და რანი, ქაშაგეთი, ოსეთი, დურძუკეთი, დიდოეთი, ღუნძეთი, ლეკეთი და დარუბანდი. მოხარკე ქვეყნები კი იყვნენ ხლათის სასულთნო, ერზინკის სასულთნო, კარნუ ქალაქის (არზრუმის) საამირო, ნახჭევანის საამირო...

თამარის დროს ქართველმა მეომრებმა დაუჯერებელ გამარჯვებას მიაღწიეს შამქორთან თურქ-სელჩუკების წინააღმდეგ გამართულ ბრძოლაში, რასაც მეორე “დიდგორად” მოიხსენიებს მატიანე.

თამარის მეფობის ჟამს შენდებოდა გზები, ხიდები, ციხე-სიმაგრეები, სასახლეები, ეკლესია-მონასტრები. სწორედ მის დროსაა აგებული ბერთუბნის, ბეთანიის მონასტრები, ვარძიის კლდეში ნაკვეთი ქალაქი და სხვა.

სწორედ ამ გამარჯვებებმა აქცია თამარი

სათაყვანებელ პიროვნებად. ძველი საქართველოს მოღვაწეებიდან ყველაზე მეტი პოემა, ლექსი და ლეგენდა თამარისადმი მიძღვნილი – ჩახრუხადის და შავთელის ოდები, შოთა რუსთაველის “ვეფხისტყაოსანი”...

“ყველაფერს ეშინია დროსი, დროს ეშინია ვეგვიტის პირამიდების!” – ბრძანებდა ანტიკურ ქალაქ ტროას აღმომჩენი ჰენრიხ შლიმანი.

სრული ჭეშმარიტებაა – დროს ეშინია დავითის, თამარის, შოთასი, რადგან უღმობელი ჟამთასვლა ვერას აკლებს მათი სახელების ელვარებას!

შუა საუკუნეების მეისტორიეთა მიერ დატოვებული ჩანაწერების მიხედვით უნდა ვივარაუდოთ, რომ თამარ მეფე გარდაიცვალა 1213 წელს.

საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის გადაწყვეტილებით, 2013 წელი თამარ მეფის წლად ცხადდება, – ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ ერთ-ერთი საკვირაო ქადაგებისას ბრძანა.

როგორც უწმინდესმა აღნიშნა, 2013 წელი საიუბილეო წელია, რადგან მეცნიერები ფიქრობენ, რომ წელს თამარ მეფის გარდაცვალებიდან 800 წელი სრულდება.

“არსებობს სხვა მოსაზრებებიც, თუმცა მეცნიერთა უმეტესობა ასე თვლის, ამიტომ გადაწყვეტით, რომ ამ წელს თამარ მეფის წელი დაერქვას. წმინდა თამარ მეფე შეეწიოს სრულიად საქართველოს, გაამთლიანოს და გაახაროს ქვეყანა და ყოველი ადამიანი”, – ბრძანა უწმინდესმა. რ. აბაშვილი

კოეზ შოთა
ჩანტლაქიშ შინას

ირფელქ ჭარკონტით ეკიპელეგას, ქიანემქ გინირთან აღდანიხირონი, იშენ დოსქიდე ღორონითიშ სმეტი მუჭოთ ხეოპსი დო პართენონი... მაყალეცალი მულა დღალეფი, არჩქილე სქანი დო მუში მისით, სი ვადგოკორდუ იროიანი შურიშ მოშინა დო პარაკლისი... დღალეფ მიდულა, მუჭოთ მეულა ართი სერიში ყოროფილეფი, სი ირიათო იყიქ ჩქინწკუმა შურიშ ჭუალათ, შხვანერ ფირქეფით...

დირულე ჯიმა, ირკოჩ მალგ რე, თაქ ოყოროფეთ ჩქი მით ქოპუნა, ვერა, ვარაზი, შოთა ჩანტლაქე ჩქი ღურა დღაშა ვაგმოჭყორდუნა...

ლილ ქუჯიშ ლური

ქუჯი ონწეს აშანათუნს, გემუანო ლურსი, დარაიაშ ჭკარტკუნტია ფოთი მუნაქუნსი... მაჭირხოლი ჭირხოლითი ქუჯის უბირუნსი, მასქურით თის უფერუნს ფოთას მინმანწყუნსი... ქუჯიქ გოკურცხ, ნანა ჰამას თოლფეს უჯუნუნსი... ჩე ტორონჯი, ცა-ფორონჯის გილაფურინუნსი...

რამაზ კუპრა

ქართული ბონის ბაბრუყინება

ბთავაზობთ ცნობილი ქართველი ისტორიკოსის დემურ ღალანაძის წერილს

გამჟღავნდა ფესტოსის დისკოს საიდუმლოება. ნათელი მოეფინა ძვ.წ.-ის II ათასწლეულის I ნახევრის ბერძნებამდელი პერიოდის ევროპის ისტორიას, დიდებულ მინოსურ ცივილიზაციას, ეგეოსის ზღვის იმდროინდელი კულტურის შემოქმედი ხალხის ვინაობას.

ფესტოსის დისკო 1908 წელს კუნძულ კრეტაზე აღმოაჩინა იტალიელმა არქეოლოგმა ლუიჯი პერნიემ. იგი წარმოადგენს 16 სმ დიამეტრის თიხის დისკოს, რომლის ორივე მხარეს გამოსახული ნახატ-ნიშნების ამოკითხვას ერთი საუკუნე ღამობდნენ მსოფლიოს გამოჩენილი მეცნიერები: ა. ევანსი, მ. ვენტრისი, ჯ. ჩედეიკი, ლ. გოდარი, ჟ.-პ. ოლივიე, ივ დიუ, გ. ოუენსი, პ. ძეპიში და სხვები. ეძებდნენ, რამეთუ სწამდათ და სჯეროდათ, რომ ამ წარწერით მრავალ საიდუმლოს ახედებოდა ფარდა.

ფესტოსის დისკო მსოფლიოში პირველი ნაბეჭდი ტექსტია, რომელიც 40 საუკუნემდე ასაკისაა. იგი 3500 წლით უსწრებს გუტენბერგის სტამბაში დაბეჭდილ პირველ ევროპულ წიგნს. დღეს უკვე გაირკვა, რომ ფესტოსის დისკოს წარწერის შემოქმედნი კოლხური წარმოშობისანი იყვნენ, რომელნიც ფლობდნენ წერის სპეციალურ ხელოვნებას, რასაც ბერძნები „ხრისო-გრაფიას“, ანუ „ოქროდამწერლობას“ (ოქროთი წერას) უწოდებდნენ. სავარაუდოა, რომ ასეთი ხელნაწერები მათ კოლხეთიდან ჩამოიტანეს კრეტასა და ხმელთაშუა ზღვის სხვა კუნძულებზე. ოქროთი წერის ტექნიკა ვერძის ტყავზე ყოფილა აღწერილი. ამდენად, სარწმუნოა მოსაზრება, რომ არგონავტები „ოქროს საწმისისთვის“ ჩამოვიდნენ კოლხეთში.

მეტად საყურადღებოა ისიც, რომ 1894-1909 წლების ინგლისელმა არქეოლოგმა, სერ არტურ ევანსმა კუნძულ კრეტაზე აღმოაჩინა ათასობით ფირფიტა – A კლასის ხაზოვანი და კრეტული იეროგლიფური ტიპის წარწერები, რომლებიც ძვ.წ.-ის II ათასწლეულის I ნახევრით თარიღდება.

ფესტოსის დისკოს, A კლასის ხაზოვანი და კრეტული იეროგლიფური ტიპის წარწერების საიდუმლოების გამხელას განსაკუთრებით ელოდნენ ქართველები, რამეთუ შინაგანად სწამდათ არსებული მეცნიერული მოსაზრებები. ლოგიკური მსჯელობა კი მათ აძლევდა საფუძველს, ევარაუდათ, რომ წინაბერძნული პერიოდის ხმელთაშუა და ეგეოსის ზღვის ჩრდილო-აღმოსავლეთი სანაპიროები და კუნძულები ქართველური მოდგმის ხალხით იყო დასახლებული.

ამ აღმოჩენით ყველაზე მეტად გაიხარებდა იაფეტურ ენათა თეორიის შემოქმედი აკადემიკოსი ნიკო მარი, რომელიც ქართველებს, ბასკებს, პელაზგებს, ეტრუსკებსა და რიგ ჩრდილოკავკასიელ ხალხს ერთ მონათესავე ენების ხალხად განიხილავდა. ნიკო მარმა ბასკეთში მიღებული შთაბეჭდილებების შემდეგ თავის წიგნს „პირინეის გუარა“ უწოდა.

რაოდენ მართალი იყო დიდი ივანე ჯავახიშვილი, რომელიც ბრძანებდა: „ქართველებს ქრისტეს წინათ მრავალი საუკუნით ადრე უნდა პქონოდათ მწერლობა, შესაძლებელია გამოირკვეს, რომ ამ ხანის დამწერლობა მეგრულ-ჭანურ ან სვანურ შტოს ეკუთვნოდეს...“ შემდეგ სახელოვანი მეცნიერი კატეგორიულად აყენებს საკითხს, რომ „საქართველოს ისტორია კოლხეთის ისტორიით უნდა იწყებოდეს და არა ისტორიული ზღაპრებითა და მითებით“.

ჯერ კიდევ მეორე მსოფლიო ომის დამთავრებამდე სტალინმა დააგადა ქართველ მეცნიერებს ღრმად ჩასწვლომოდნენ ევროპაში ბერძნების მოხელამდე მცხოვრები ხალხის ისტორიას, გაერკვიათ მათი ნათესაური კავშირი ქართველებთან. ბელადი არ გამორიცხავდა ქართველთა ნათესაობას კაცობრიობის ცივილიზაციის ფუძემდებელ შუმერებთანაც.

ჩვენს თაობას კარგად ახსოვს ამ ოციოდე წლის წინ საქართველოს ფილანტროპიის დიდ დარბაზში ზვიად გამსახურდიას მიერ წაკითხული მოხსენება, სადაც საქართველოს პირველმა პრეზიდენტმა მეცნიერულად წარმოადგინა საქართველოს ეროვნული მისია და მედიტერეიანული სივრცის ბერძნებამდელი კულტურის შემოქმედ ხალხად ქართველთა წინაპრები აღიარა.

უცხოელ მეცნიერთაგან ჭეშმარიტებასთან ყველაზე ახლოს ცნობილი ავსტრიელი მეცნიერი ჰერბერტ ძეპიში მივიდა, რომელმაც არგუმენტირებული მოსაზრება გამოთქვა, რომ ფესტოსის დისკოსა და A კლასის ხაზოვანი წარწერების ენა შეიძლება პროტოქართველურ-კოლხური ყოფილიყო. მის მიერვე შექმნილი სპეციალურ კომპიუტერულ პროგრამას, სადაც ნებისმიერი ენის ჩასმა შეიძლებოდა, მხოლოდ ქრეველურმა ენამ „უხსნა“.

ჩატარებული კვლევების შედეგებზე პ. ძეპიში 1988 და 1991 წლებში მოხსენებით გამოვიდა ბუდაპეშტის საერთაშორისო კონგრესსა და რომის მიკენოლოგთა სამეცნიერო კონფერენციაზე. მრავლისმთქმელია პ. ძეპიშის მონოგრაფიათა სათაურები: „იბერიული – დმერთების ენა“ და „პელაზგური – იბერიული ენა“, რომელთაშიც ავტორმა წამოაყენა არგუმენტირებული პიპოთეზა, რომ „პელაზგური ენა ქართველურ ენათა დედა“ და „ფესტოსის დისკოს წარწერის ენა პროტოქართველურ-კოლხურია“.

მიუხედავად ამისა მსოფლიო მეცნიერთა უმრავლესობა მაინც დუმდა და ყოველივე ეს სურვილებად და პიპოთეზის ღონეზე რჩებოდა. მათი უმრავლესობა ფესტოსის დისკოსა და A კლასის ხაზოვანი წარწერების ამოკითხვას ბერძნულ, ფილისტიმურ, ეგვიპტურ, ხეთურ, ებრაულ და სხვა ენებზე დაყრდნობით ცდილობდნენ. პ. ძეპიშის გარდაცვალებიდან 9 წლის შემდეგ რუსულ ენაზე გამოცემულ წიგნში „დამწერლობის ისტორია“ (2002 წ.), ავტორები გერმანელი მეცნიერები ე. დობელჰოფერი და ი. ფრიდრიხი წერდნენ: „ფესტოსის დისკოს წარწერის გაშიფვრაში ენათმეცნიერული შტამპები და სტანდარტები უძლურია, იგი გენიოსის წილხვედრია“.

და ვინ უნდა ყოფილიყო ის გენიოსი, სად უნდა შობილყო იგი, რომელიც ნათელს მოაფრედა II ათასწლეულების ხმელთაშუა და ეგეოსის ზღვის სივრცეში, წინაბერძნული ევროპის ისტორიას, კრეტის, იგივე მინოსური ცივილიზაციის შემოქმედი ხალხის ვინაობას?

და აი, ჰყონდიდელის სხივითა და სიბრძნით მოსილ ძველთაძველ ქართულ მიწაზე, მარტვილის რაიონის სოფელ კურუშში 1973 წელს დაიბადა ბიჭი, რომელმაც 17 წლის ასაკიდან თავისი ცხოვრების მიზნად დაისახა ფესტოსის დისკოსა და A კლასის ხაზოვანი წარწერების ამოკითხვა. ძირითადი სპეციალობის – მათემატიკის პარალელურად სწავლობს შუმერულ, ეგვიპტურ, ხეთურ, სიანტურ, ქანანურ და სხვა ტიპის დამწერლობებს; აგროვებს 400-მდე ნახატ-ნიშანს, წვდება საიდუმლოებას – თუ როგორ შეიძლებოდა ნახატ-ნიშნებით პროტოქართველურ-კოლხური მარცვლების გადმოცემა. დიდი მიზნის მისაღწევად შემოქმედა წარწერების ამოკითხვის ალგორითმი, რომელიც ეყრდნობა არა მხოლოდ ფესტოსის დისკოს გრაფიკულ მონაცემებს, არამედ ვრცელდება დანარჩენ წარწერებზე, კერძოდ, არქაელაბორის ცულის, მაღიის ქვის ბლოკისა და ფესტოსის დისკოს ღარნაკის წარწერებზე. A კლასის ხაზოვანი და კრეტული იეროგლიფური ტიპის დამწერლობებზე.

შედეგი მიღწეული იქნა. ქართველი შამპოლონი ამხელს ფესტოსის დისკოს საიდუმლოს და ახდენს მის ამოკითხვას – „ჩინოვანი ორონე ნანა“ – „სიხიოსანო დედა-დმერთო“. გვაუწყებს რომ ეს 40 საუკუნის წინანდელი სავედრებელ-სავალბელი მიძღვნილია „აიანეშკარის“ მფარველ პელაზგურ-კოლხური ნაყოფიერების დიდ დედალვთაება ნანასადმი, ანუ რეა-

კიბილესადმი. ეს წარწერა პროტოქართველურ-კოლხურია. იგი პირველი ბეჭდური დოკუმენტია მსოფლიოში, ნიმუშა „კოლხური ოქროდამწერლობისა“.

ამ აღმოჩენის საფუძველზე გია კვაშილაგამ ასევე ამოკითხა A კლასის ხაზოვანი და კრეტული იეროგლიფური ტიპის წარწერების მთელი არქივი. გაირკვა, რომ ეს დამწერლობებიც ქართველთა წინაპრების შემოქმედებაა.

რეალობად იქცა ბერძნული მითები და ლეგენდები კოლხეთზე. ფრთები შეისხა ყველა დროის დიდი გეოგრაფის, სტრაბონის, 20 საუკუნის წინანდელმა ხატოვანმა გამოთქამ – „სახელგანთქმული კოლხეთის დიდებას დადადებენ მითები“. ნათელი გახდა თუ რატომ ადიდებდნენ ქართველთა წინაპრებს ბერძნები. დიახ, ის ბერძნები, რომლებიც ყველა არაბერძენს ბარბაროსად მოიხსენიებდნენ, ხოლო კოლხებს ადიდებდნენ.

რაოდენ ბედნიერი იქნებოდა დღეს პ. ძეპიში, რომელმაც პირველმა წამოაყენა პიპოთეზა, რომ ფესტოსის დისკოს წარწერის ენა – პელაზგური ენა – პროტოქართველურ-კოლხურია. გაიხარებდა სერ არტურ ევანსი, როელმაც პირველმა აღმოაჩინა და შეისწავლა კნოსოსის სასახლე, დაადგინა კრეტის კულტურის პერიოდიზაცია, სისტემაში მოიყვანა და გამოსცა ძველი კრეტული დამწერლობების ნიმუშები, მაგრამ არ იცოდა მისი შემოქმედი ხალხის ვინაობა.

ბედნიერი იქნებოდა ფესტოსის დისკოს აღმოჩენი ლ. პერნიე, ყველა ის უცხოელი და ქართველი მკვლევარი, რომლებიც გამოთქამდნენ მოსაზრებებს, რომ პირინეის ნახევარკუნძულის, აპენინის ნახევარკუნძულის, სამხრეთი ბალკანეთის, ეგეოსის ზღვის კუნძულების, ანუ როგორც მას უწოდებენ მედიტერეიანული, ანუ პროტობერეიული სივრცის კულტურის შემოქმედნი ქართველთა წინაპრები არიან.

ერთობ სასიხარულოა, რომ გია კვაშილაგას მსოფლიო მნიშვნელობის აღმოჩენა, შესაბამისობაშია როგორც ცნობილი უცხოელი და ასევე ქართველი მეცნიერების ნ. მარის, ივ. ჯავახიშვილის, ს. ჯანაშიას, ი. მეგრელაძის, ს. მაკალათიას, ს. ყაუხჩიშვილის, პ. ბერაძის, აკ. ურუშაძის, თ. გამყრელიძის, რ. გორდენიანისა და სხვათა მეცნიერულ მოსაზრებებთან, ხოლო მისი კვლევის მეთოდები მეცნიერულად სრულყოფილია და მიესადაგება საერთაშორისო სამეცნიერო სტანდარტებს. ყოველივე ეს გია კვაშილაგას უმკვიდრებს ადგილს მსოფლიოში ისეთ ცნობილ აღმოჩენათა გვერდით, როგორიცაა, შამპოლონი, გროტეფენდი, ბიურნუფი, რაულინსონი, პინკი, ოპერტი, ტალობოტი, პროზნი, ვენტრისი და ჩედეიკი. მისი სახელი, როგორც ეს ითქვა დიდი ბრიტანეთის ხელოწერების სამეფო აკადემიასა და ლონდონის საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციაზე, მალე ღირსეულ ადგილს დაიკავებს ამ აღმოჩენებს შორის.

მე, როგორც რიგით ქართველს, გია კვაშილაგას აღმოჩენა მაცებს ეროვნული სიამაყის გრძნობით, მიმტკიცდება რწმენა იმისა, რომ ჩემი წინაპრები იდგნენ ევროპული ცივილიზაციის კარიბჭესთან და წონადი წვლილი შექპონდათ ზოგადსაკაცობრიო კულტურის საგანძურში, რომ მედიტერეიანული სივრცის ძველთაძველი, ბერძნებამდელი ცივილიზაციის შემოქმედნი ჩემი წინაპრები იღწოდნენ, ქმნიდნენ და დომინირებდნენ პირინეიდან მოყოლებული ხმელთაშუა ზღვის კუნძულებსა და ნახევარკუნძულებზე, მცირე აზიაში, კავკასიასა თუ მესოპოტამიაში.

ფესტოსის დისკოს წარწერის, A კლასის ხაზოვანი და კრეტული იეროგლიფური ტიპის დამწერლობების ამოკითხვამ ერთხელ კიდევ დაადასტურა – ვინც ქმნის დამწერლობას, ის არის ამ ეპოქის ცივილიზაციის მუბაირახტრე. შესაბამისად ქართული სახელმწიფოებრიობა ახალ სივრცეებსა და კიდევ ფფრო შორეულ სამანებს სწვდება, იზრდება ქართველი ხალხის, როგორც მსოფლიო ცივილიზაციის სათავეებთან მდგომის, შემოქმედის როლი და ავტორიტეტი. თუკი აქამდე არსებული

მტკიცებებით, ძველი კოლხური სახელმწიფოს ისტორია ძვ. წ.-ის XII საუკუნეს ვერ სცდებოდა, გია კვაშილაგას ამ აღმოჩენის შედეგად სახეზეა ქართული სახელმწიფოებრიობის 40 საუკუნოვანი ისტორიის დამადასტურებელი დოკუმენტური მასალები, რომ ქართველური ტომის – პელაზგების მიერ შექმნილი კულტურა იყო საძირკველი ბერძნული ცივილიზაციისა, რომელმაც დასაბამი მისცა პირველ ევროპულ ცივილიზაციას.

გია კვაშილაგამ კრეტის ქურუმებს დაუკავშირა კოლხი, ლემნოსელი, სამოთრაკიელი ქურუმები – კორიბანტები და მათი კირბები. აჩვენა, რომ ამ ენაზე მეტყველებდნენ მინოსელები, მათი ლეგენდარული მეფე მინოსი და მისი მეუღლე – კოლხი პასიფა (აიეტის და), კოლხეთის მეფე აიეტი, აიეტის ქალიშვილი და იაზონის მეუღლე – მედეა, ოდისეოსის მეუღლე კირკე (აიეტის და).

კარგად მოგეხსენებათ, რომ ნებისმიერი აღმოჩენა მაშინ აღწევს მიზანს, როდესაც იგი ფართო საერთაშორისო აღიარებას პოუვებს. ამ მხრივ უკვე სახეზეა პირველ შედეგები: 2010 წელს ირლანდიაში გამოცემულ 504 გვერდიან ფუნდამენტურ ენციკლოპედიაში „ატლანტიკედა“, სადაც ცნობილი მეცნიერი ტონი ოკონელი ნათლად წარმოაჩენს ძველი ელინისტური სამყაროსა და ატლანტიდის ისტორიას, გია კვაშილაგას აღმოჩენას მთელი თავი აქვს დათმობილი. ხაზგასმითაა აღნიშნული, რომ „ქართველმა მათემატიკოსმა გია კვაშილაგამ შემოგვთავაზა ყველაზე მისაღები და რეალური დეშიფრირება ფესტოსის დისკოს ტექსტისა, რომელიც შესრულებულია პროტოქართველურ ენაზე და დაბეჭდილია უნიკალური კოლხური სილაბურ-ლოგოგრაფიული ოქროდამწერლობით“. ენციკლოპედიის თანახმად, გია კვაშილაგას ეს ნაშრომი, როგორც საუნივერსიტეტო სახელმძღვანელო, რეკომენდირებულია მაღალი კურსის სტუდენტებისათვის, მაგისტრანტებისათვის, დოქტორანტებისა და ამ დარგის მეცნიერთათვის მთელ მსოფლიოში.

ქართველი მკვლევარის სახელი უკვე გაცდა საქართველოს ფარგლებს, დიდია მისი გამოკვლევისადმი უცხოელ სპეციალისტთა ინტერესი, მას სისტემატურად იწვევენ საზღვარგარეთის პრესტიჟულ სამეცნიერო კონფერენციებზე.

ამ მხრივ განსაკუთრებით საყურადღებოა „ფესტოსის დისკო“-ს აღმოჩენის 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი პირველი საერთაშორისო კონფერენცია, რომელიც 2008 წელს ჩატარდა დიდი ბრიტანეთის ხელოვნების სამეფო აკადემიასა და ლონდონის სიძველეების შემსწავლელთა საზოგადოებაში. მსოფლიოში სახელგანთქმულ მეცნიერთა წინაშე გია კვაშილაგა წარსდგა მოხსენებით – „კოლხური ოქროდამწერლობის ნიმუშის, ფესტოსის დისკოს ამოკითხვა“. კონფერენციის მონაწილეთა საერთო აზრით – „ამ ისტორიული საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენციის გვირგვინი ქართველი მეცნიერის მოხსენება იყო“.

(გაგრძელება მე-5 გვერდზე)

“სააკაშვილს უთითებენ, სად არის მისი ადგილი”

“რუსეთი ჩვენი მეზობელი ქვეყანაა და ეს სამუდამო მეზობლობაა”
“ეს კაცი მახათას მთაზე პირდაპირ პატრიარქის საგარძელში ჩაგარდა და იქიდან გადიმებული იყურებოდა”

“უნდა ზუგდიდში წავიდეს, უნდა ქუთაისში და უნდა ბებიას ჩაუჯდეს კალთაში”
“როდესაც სააკაშვილი პუტინი გორში მოელანდა, ღობის ძირში ვიპოვეთ”
“ეს ცრუპატრიოტები გამეცადინებული არიან, რუსეთთან რკინიგზა არ გაიხსნას, რომ იქიდან დოსტოევსკი არ შემოგვპაროს”

საქართველოს პრეზიდენტმა ევროსაბჭოს ტრიბუნიდან განაცხადა, რომ საქართველოში კოპაბიტაცია წარმატებით მიმდინარეობს. თუმცა, ოპონენტებზე ისე ისაუბრა, ყველას მკაფიო წარმოდგენა შეეძენა იმაზე, თუ რას გულისხმობს კოპაბიტაცია ქართულად. ამ თემით დავიწყეთ საუბარი პოეტ **დავით მაღრაქაშვთან:**

– მოსახლეობამ ზნეობრივი გარდატეხა მოახდინა ქვეყანაში და ბიულეტენებით, კენჭისყრით მოუგო არჩევნები იმ პოლიტიკურ ძალას, რომელიც ქვებს ესროლა. ლოგიკური იყო, რომ ქართველ ხალხს გაუმარჯვა იმ უზნეობასა და ძალადობაზე, რომელიც **“ნაც-მოძრაობაში”** დაამკვიდრა ქვეყანაში. სააკაშვილმა საერთაშორისო ტრიბუნიდან თქვა, რომ კოპაბიტაცია ნაჭიროა, მაგრამ ამის მერე რაც ილაპარაკა, სწორედ იმისკენ იყო მიმართული, რომ კოპაბიტაცია ჩაშლილიყო. თუმცა, ეს პროცესი ვერ ჩაიშლება, რადგან თანაცხოვრებასა და განსხვავებული აზრის პატივისცემას საქართველოში საუკუნეების ისტორია აქვს. ქართველი ხალხი შეურაცხყოფას, აბუხად აგდებასა და წინაპრის შეურაცხყოფას არასოდეს შეიწყენარებს...

ადამიანების ჩეხა და ცოცხებით წამება პოლიტიკა აღარ არის. არ

ვამბობ, რომ **“ნაციონალურ მოძრაობაში”** ყველა ერთნაირად აგებს პასუხს ჩადენილ დანაშაულებზე, რადგან იქაც არიან ადამიანები, რომელთაც გააცნობიერეს, რომ სააკაშვილი მათთვისაც ზედმეტია. ამ კაცს გამეტებული ჰყავს თავისი მომხრეების მცირე ჯგუფი. ურჩევნია, ციხეში გაგზავნოს ისინი, რომ მერე კომენტარები გააკეთოს. სააკაშვილი თავის მომხრეებს უშლის ხელს ცხოვრებაში, თორემ ის საქართველოსთვის პრობლემა აღარ არის. უნდა ზუგდიდში წავიდეს, უნდა ქუთაისში და უნდა ბებიას ჩაუჯდეს კალთაში.

– **როდესაც მაღალი ტრიბუნიდან სააკაშვილი ახალი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ საქართველოში დემოკრატიისთვის შექმნილ საფრთხეზე ლაპარაკობს, ესეც არ არის პრობლემა?**

– შეპყრობილი ადამიანის ასეთ უსუსურ და უმწყო გამოსვლას იუმორით უნდა შეხედო. სააკაშვილი ის ადამიანია, ვისაც არაფერს მოუყვას, რა არის საქართველო, რომ საქართველო მოდის კოლხეთიდან, იბერიონიდან, რომ აქ მეთხე საუკუნეში მოციქულთა სწორი წმინდა ნინო შემოვიდა და მირიან მეფისა და ნანა დედოფლის მოქცევით დაიწყო ქრისტიანობა. ეს ყველაფერი დაუმაღეს ამ კაცს და მანაც არაფერი იცის. გენიალურმა მოაზროვნემ და პოეტმა შოთა რუსთაველმა ოროსან სააკაშვილს რაბათის ციხესთან საქვეყნოდ ჩამოართვა საქართველოს მოქალაქეობა და ქართულ კულტურაზე საუბრის უფლება. ეს კაცი არც ქრისტიანობის ისტორიას იცნობს, არც კათალიკოსის ინსტიტუტს და არც ავტოკეფალიაზე აქვს წარმოდგენა. ყველამ დაინახა, რომ ეს კაცი მახათას მთაზე პირდაპირ პატრიარქის საგარძელში ჩაგარდა და იქიდან გადიმებული იყურებოდა.

– **ახალ ხელისუფლებას “ნაციონალური მოძრაობა” პოლიტიკური კურსის შეცვლის გამო აკრიტიკებს. თქვენ თუ ხედავთ**

საგარეო ვექტორის რუსეთისკენ გადახრას?

– წინა ხელისუფლებას კურსი საერთოდ არ ჰქონდა. **“ნაციონალურმა მოძრაობამ”** ყველაფერი გააკეთა, რომ ნატოსკენ მიმავალ გზაზე არაფის დაგვანხეთ. როდესაც ადამიანის უფლებებს სააკაშვილივით გათელავ, იქ ნატოსა და ევროპაზე აღარ არის ლაპარაკი. რუსეთი ჩვენი მეზობელი ქვეყანაა და ეს სამუდამო მეზობლობაა. ვინმეს ჰგონია, რომ სააკაშვილი პუტინის ლანძღვით საქართველოს აძლიერებდა? მან ჩვენი მიწა-წყალი დაკარგა და ხელი მოაწერა კაპიტულაციას.

ბოლო ათწლეულებში მოდაში იყო გაცხადებული პატრიოტიზმი, სამშობლოს აღვირახსნილი სიყვარული. ასეთ აღვირახსნილ სიყვარულში შექმნილი ადამიანები აფხაზეთის ომის დროს სადღაც დაიმალნენ, გულწრფელი ხალხი კი ომში წავიდა და დაიღუპა. ეს ფიურერები კი კაბინეტებში დარჩნენ.

ქვეყნებს შორის ურთიერთობის ნორმალიზაცია განსწავლული ადამიანების საქმეა და, როგორც იქნა, სერიოზული ადამიანი მოვიდა ბიძინა ივანიშვილის სახით.

კარგია, რომ საპატრიარქოს რუსეთთან ურთიერთობის საკითხში მკაფიო პოზიცია აქვს, ინარჩუნებს ურთიერთობას რუსულ ეკლესიასთან. პატრიოტიზმის მოტივით პატრიარქს ეს ურთიერთობა შუა გზაზე არ მიუგდია და დიდი სიბრძნით მოქმედებს. ეს ცრუპატრიოტები კი გამეცადინებული არიან, რუსეთთან რკინიგზა არ გაიხსნას, რომ იქიდან დოსტოევსკი არ შემოგვპაროს ან ვიღაცამ რუსული წიგნი არ გადმოიტანოს. ვერც ერთი პრეზიდენტი და მთავრობა ვერ შეძლებს, რომ კულტურის გზაზე ჩააყენოს მილიტარისტული ბლოკპოსტი. ვერასოდეს დაეკარგავ ანა ახმატოვით და მარინა ცვეტაევით აღტაცებას. ეს რომ დაეკარგო, მოგვკდები არა როგორც პოეტი, არამედ აღარ ვიარსებებ როგორც ადამიანი. თუმ-

ცა ერთი საფრთხე მაინც არის ჩვენი საზოგადოებაში. სააკაშვილისთვის რომ ეს იამოვნებინათ, ხელოვანი ხალხი რუს კოლეგებს აღარ ესალმებოდა. ცოტა მაფრთხობს, რომ ახლა არ დაიწყო ხბოს აღტაცების ენთუზიაზმი ამ ურთიერთობის გზაზე. ჩრდილი აღგება ქვეყნის ღირსებას, როდესაც ლაქიებივით გარბიან ვიღაცები, რომლებიც წინათაც იყვნენ რუსეთში სირბილს მიჩვეული. რაც იყო, ის აღარ იქნება, ახლა ღირსეულმა ადამიანებმა უნდა დააღაგონ ურთიერთობა.

– **ანუ უსაფუძვლოა სააკაშვილის “შეშფოთება”, მეზობლის გამო საქართველოს ხელისუფლებამ ხალხის მიერ არჩეულ კურსზე თქვა უარი?**

– ბატონი ბიძინა ყველა თავის საჯარო გამოსვლაში მკაფიოდ აცხადებს, რომ ჩვენი გზა მიდის ევროპისა და ნატოსკენ, მაგრამ ეს არ ნიშნავს რუსეთ-საქართველოს შორის გაუთავებელ ომს, რადგან ამას საქართველო ვერ გაუძლებს. ხელისუფლის სიბრძნე ის არის, რომ არსებული რეალობიდან საუკეთესო გზა იპოვოს, თავისი ხალხი აარიდოს ომსა და დევნილობას. პოლიტიკა ესაა. თორემ ყველა ნაღმზე თუ აფეთქდი, ამას პოლიტიკოსობა კი არა, ბედოვლობა ჰქვია. პუტინის ლანძღვას ის მოჰყვა, რომ როდესაც სააკაშვილს ის გორში მოელანდა, ღობის ძირში ვიპოვეთ. აი, ასეთია ფრაგმენტი ჩვენი მთავარსარდლის გამრული თავგადასავლიდან.

– **ახალ ხელისუფლებაში ნაკლს რას ხედავთ?**

– რამდენადაც ვიცნობ ბატონ ბიძინას, მინდა მთავრობის სხვა წევრებს ვუსურვო მისგან ისწავლონ მხნეობა და ყველა პრობლემის სიღრმეში ჩაწვდომას. ტყუილს საგანგებოდ ამბობს ზოგიერთი **“ობიექტური”** ტელევიზიის ჟურნალისტი – ივანიშვილი ურთიერთგამომრიცხავ განცხადებებს აკეთებს და პარალელურად მერაბიშვილს აქებენ. შეგნებულად ეძებენ ივანიშვილის ნათქვამში

რაიმე არასწორს, რაც, მათი აზრით, პრემიერ-მინისტრს არასასარგებლოდ მოუტრიალდება. მაგრამ ბატონი ბიძინა ნატოში ინტეგრაციისთვის მკაფიოდ, ხეირიანად და კარგი ქართულით ლაპარაკობს, ევროპისკენ სვლაზეც და რუსეთთან ურთიერთობასაც ფრთხილი ოპტიმიზმით ახსენებს. რადგან ეს ჟურნალისტები ხელმოსაჭიდს ვერ პოულობენ, ძალიან არიან განერვიულებული.

რამდენიმე დღის წინ **“იმედის”** დილის გადაცემაში ვიყავი და თავისუფალი, მშობლიური გარემო დამხვდა, სადაც 7 ნოემბრის მერე აღარ მიეუწყვეთივარ.

ვინც ხელისუფლებაში არა ვართ, ჩვენს აზრებს საჯაროდ გამოვთქვამთ და ხელისუფლების ნებაა, გაითვალისწინებს თუ არა. საქართველოს მარადიული პრობლემა ის არის, რომ მაღალჩინოსნები კაბინეტებში გამოიკეტებიან ხოლმე. ჩაბურული მანქანისა და კაბინეტის მინებიდან კი სამშობლო კარგად აღარ ჩანს. ბატონ კახი კალაძეზე იუმორით ვთქვი რაღაც და ძალიან სერიოზულად აღიქმეს. არ ველოდი ამას, რადგან განზრახვაში არ მქონია ჩრდილი მიმეყენებინა იმ კაცისთვის, რომელსაც დიდ პატივს ვცემ. კახეთში გამიგონია ასეთი ნათქვამი: მე სალხინოთა ვთქვი და რა გულზე მისხვედრეთო. ასე იყო კახი კალაძის შემთხვევაში.

არსებობს პერიფერიული აზროვნების კატეგორია და როდესაც ასეთი ადამიანები რაიმე თანამდებობას დაიკავებენ, ფიქრობენ, რომ მათი დრო მოვიდა. მეც ყვოფილვარ ხელისუფლებაში და ამას უსაფუძვლოდ არ ვამბობ. ადამიანმა არასდროს არ უნდა იფიქროს, – ჩემი დრო მოვიდაო. პასუხისმგებლობის ამდებ ადამიანს ევალება იცოდეს, რომ ჩვენ დედაბრძო დროში ვცხოვრობთ და **“ჩემი დროს”** ცნება არ არსებობს.

კ. ლაბაძე

ქართული გონის გაბრწყინება

(გაგრძელება მე-4 გვერდიდან)

დღეს, როდესაც მეცნიერები საუბრობენ ქართველთა უძველეს კულტურასა და მის გავლენაზე ხმელთაშუა ზღვის ოთხი ათასი წლის წინანდელ და შემდგომი პერიოდის ცივილიზაციაზე, უპირველესად გია კვაშილავას აღმოჩენებს იშველიებენ და მას მოიხსენიებენ უდიდეს აღმოჩენათა გვერდით.

„თქვენი მოხსენება სრულიად გამორჩეული და განსაცვიფრებელი იყო“, წერს ცნობილი მეკლევარი, დოქტორი ჯ. აიხენბერგი.

„პიროფასო დოქტორო კვაშილავა, მე წავიკითხე თქვენი ნაშრომი. იგი ძალიან შთამბეჭდავია. ...თქვენ დაამტკიცეთ, რომ ფესტოსის დისკო არის კოლხური ოქროდამწვრობის ნიმუში. ...ამ ანტიკულტურის დროში თქვენი ნაშრომები არის მაცოცხლებელი ენერგია. ...თქვენ ბრწყინვალე მეკლევარი ბრძანდებით“, ვერ ფარავს თავის აღფრთოვანებას კანადელი მეცნიერი, დოქტორი რ. მორიტი.

ეს ის ცნობილი მეცნიერი მორიტია, რომელმაც 2010 წელს მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე გავლენიან კემბრიჯის სწავლულთა გამომცემლობაში გამოაქვეყნა მონოგრაფია – **„ქეები, რომლებიც მეტყველებენ“**, რომელიც მთლიანად მიუძღვნა გია კვაშილავას ამ აღმოჩენას და ასკვნის: **„გია კვაშილავა არის ის მეცნიერი, რომელმაც ახალი ხედვით შეცვალა და შეავსო უძველესი კაცობრიობისა და ცივილიზაციის განვითარების ისტორია“**.

არსებითი და პრინციპული მნიშვნელობა აქვს თვით ბერძენი მეცნიერების აზრს ამ საკითხებზე. ცნობილი ბერძენი მეცნიერი ტ. კაფანტარისი საქვეყნოდ აცხადებს: **„კოლხებს, რომლებიც მაშინ კრეტაზე სახლობდნენ შეუძლიათ არა მხოლოდ იოცნებონ, არამედ გაითავისონ ის, რომ ისინი ბატონობდნენ ხმელთაშუა ზღვაზე და იყვნენ იმდროინდელი მსოფლიოს პეკემონები“**. უკეთესს მართლაც ვერაფერს ინატრებდა ქართველი. უკვე ნიუთონი და მატერიალური წყაროებით დადასტურდა ისტორიის მამის ჰეროდოტეს 25 საუკუნის წინანდელი ნათქვამი: **„კოლხები მთელ სამყაროში არიან განფენილნი, კოლხთა წინაპრები, პელაზგები და ეტრუსკები პირველნი ცხოვრობდნენ საბერძნეთის კუნძულებზე“**.

გია კვაშილავას ეს აღმოჩენა აუცილებელს ხდის გადაწვერის მსოფლიო ისტორიის მრავალი გვერდი, არსებითად შეცვალს ევროპაში ბერძნებამდელი პერიოდის ისტორია, თავისი კანონიერი სახელი დაუმკვიდრდეს კრეტის

ანუ მინოსურ ცივილიზაციას, უფრო ინტენსიურად წარმართოს კელეფითი სამუშაოები ქართველთა წინაპრების განსახლებისა და მოღვაწეობის შესახებ პირინეის, აპენინის ნახევარკუნძულებსა და ხმელთაშუა ზღვისპირა აზიის, ევროპისა და აფრიკის კონტინენტებზე.

გიხაროდენ ქართველნო! მეცნიერულად განმტკიცდა პიპოთეზა, რომ ბერძნებამდელი ევროპის ცივილიზაციის შემოქმედნი ქართველთა წინაპრები არიან და ეს ზოგადსაკაცობრიო მოვლენა სამყაროს ქართველმა მეცნიერმა, გია კვაშილავამ ამცნო.

„ამირს ყველაზე მეტად უნდა ქებანი“, ბრძანებდა დიდი კონსტანტინე. როდესაც სახეზეა ასეთი დიდი აღმოჩენა, ახლა უკვე დღის წესრიგში დგება საკითხი ამ მიმართებით მეცნიერთა და ფართო საზოგადოების აზრის კონცენტრირებისა, რომ იგი დროულად და სათანადოდ აისახოს ისტორიულ ლიტერატურასა და სახელმძღვანელოებში. ინტენსიურად წარმართოს მუშაობა არა მხოლოდ მედიტერიანულ სივრცეში, არამედ მსოფლიოს სხვა ქვეყნებში, სადაც კოლხთა ცხოვრებისა და საქმიანობის კვალი დღემდეა შემორჩენილი. გამოიძებნოს ფინანსური და სხვა საჭირო რესურსები ამ სფეროში მომუშავე მეცნიერთა სპეციალური ჯგუფის შექმნისათვის, შესაბამისი მეცნიერული შრომების გამოცემისა და სხვადასხვა ქვეყნებში გასავრცელებლად, რომ იგი ხელმისაწვდომი გახდეს ყველა დაინტერესებული პირისათვის. აუცილებელია, რომ ამ საკითხებზე საქართველოში მოწვეული იქნას საერთაშორისო სამეცნიერო კონფერენცია, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებენ მსოფლიო ისტორიისა და სიძველეთა კვლევის ცენტრების, აკადემიების, ინსტიტუტების, მუზეუმების, გამომცემლობების წარმომადგენლები, ცნობილი უცხოელი მეცნიერები და მეკლევარები.

აუცილებელია, რომ დაარსდეს მედიტერიანულ სივრცეში მცხოვრები პროტოქართველურ-კოლხური მოსახლეობის კულტურის მეცნიერული კვლევა-ძიების ხელშეწყობი ფონდი.

ეს ყველა ქართველის, უპირველესად, შესაბამისი სახელისუფლო ორგანოების, ბიზნესმენების, საქართველოზე, კაცობრიობის წარსულსა და მომავალზე ყველა დაფიქრებული კაცის მოვალეობაა.

დემურ ღაღანიძე, ისტორიკოსი

ს ა თ რ ე ე ე ლ ე ბ ი

თიითლიბაზუბი

როგორც სადიერს, ისე მაქციებს გეყოთ, რაც დაწვით და დააქციეთ! ქუთაისის თქვენგან დარჩა იარა – დედა-შვილად და მემორიალად. შენ კი, ცხრა მთა რომ გადაიარე, ისევე წამლავ ადამიანებს და ყავლგასულმა რომ იბატონოს, თითლიბაზობ და გუბერნატორობ!

ბიბი უბულავას

ხალხი ხედავს, რა უჩვენა, გიგი, შენმა გაურჩეხამ და მერად ვერ დაურჩები თბილისს შენი ვაჟრებიო.

ვანო და ტაროსი

ახლა ესა აქვს ანონსად ტურფასა საბადნაროსა: უწია ავმა ტაროსმა მერაბიშვილსა ვანოსა!

ამბაპი უშაპის კერძისა

რადგან სინდისთან ის იყო მწყრალად, არც დაგვინდო და არც შეგვიწყალა და დღეს ქვეყნისთვის ჩირქის მომცხები მიიზღაზნება თავის ცოცხებით.

ალექსანდრე შენგელია

კოლხეთი — პაცობრიობის ცივილიზაციის სათავე

დასაწყისი “ილორი” №171-202

ასევე, კვირის მეორე დღე ორშაბათი მეგრულად არის თუთაშხა – თუთასდღა, მთვარის დღე (მეგრულად „თუთა“ არის მთვარე) და შექმნილია შემერული, იგივე მეგრული ღვთაება „ნარნარი“-ს სახელის საფუძველზე.

აღსანიშნავია, რომ გარდა შაბათისა (მეგრულად საბატუნი, საბატუნი), ყველა დანარჩენი დღის სახელი ბოლოვდება „ხა“-თი (მეგრულად ფრთა, ერთი ფრთა, ერთი ნაწილი), ე.ი. რომელიმე პლანეტაზე ან მნათობზე მიკუთვნებული ნაწილი. აი ისინი: კვირა „ვაშ“-ხა, ორშაბათი – „თუთაშ“-ხა, სამშაბათი „თახაშ“-ხა, ოთხშაბათი „ჯუშაშ“-ხა, ხუთშაბათი „ცაშ“-ხა, პარასკევი „ოთხშ“-ხა.

კვირის ბოლო დღე – შაბათი (საბატუნი) ღმერთების დღედ არ ითვლებოდა, ამ დღეს, თუ შესაძლებელი იყო, კაცი სახლიდან არ უნდა გასულიყო და ცეცხლიც არ უნდა დაენთო.

მეგრული კვირის შვიდი დღის დასახელება და სემიტური დღის სახელები თითქმის ერთი და იგივეა.

კვირის შეიძლება იკალინდარი, შექმნილია მთვარის კალინდარის მიხედვით, გადმოტანილია 11 დღე და გამოვიდა 365 დღე.

ქვედა მესოპოტამიაში აღმოჩენილ ხუთ პლანეტას – მერკურს, მარსს, იუპიტერს, ვენერას და სატურნს, იქაურმა სწავლულებმა დაუმატეს მნათობელნი მზე და მთვარე და ამისგან შეიქმნეს კვირის 7 დღე, ჩვენი ხალხი დღესაც სარგებლობს სემიტურზე ადრე შექმნილი შვიდი დღის სახელების სისტემით.

როგორც აღინიშნა. დღის სახელები: არია, ერმი, აფროდიტა, დიოსი, კრონოსი – ქართულში შემორჩა უძველესი დროიდან.

„ვეფხისტყაოსანში“ მათი სინონიმებია: მარიხი, ოტარდი, ასპიროზი, მუშთარი და ზუალი, რაც არაბული სახელწოდებებია. ლაზურად კვირის დღეებს ქვია: ბჟაშხა (მზის დღე, კვირა), თუთაშხა (მთვარის დღე – ორშაბათი), იკინჩხა (სამშაბათი), ჯუშაშხა (ოთხშაბათი), უშქისერთი, ჩანხა (ხუთშაბათი), პარასკა (პარასკევი), საბ(ბ)ატონი (შაბათი).

სვანურად კვირის დღეებს ჰქვია: მიჟ-ლაღელ (მზის დღე კვირა), დეშდიშ (დომ-დოლი – მთვარის დღე – ორშაბათი), თა-ხაშ (სამშაბათი), ჯუშაშ (ოთხშაბათი), ცა-ში (ხუთშაბათი), ვებიში (პარასკევი), საბა-ტინი (საბატონო, შაბათი) (იხ. კ. შელია, კოლხეთი – ჩვენი სამყაროს კარიბჭე, გვ. 215-217).

როგორც აღინიშნა და როგორც ცნობილია, მთვარის დღეა ორშაბათი – თუთაშხა. მისი სიმბოლოა და წმინდა ცხოველია ხარი. ხარის რქებს, ერთგვარად მთვარის ფორმა აქვს. ის (ხარი) ძლიერი ცხოველია და შეუცვლელია მიწათმოქმედებაში. ამდენად მთვარის კულტი მიწათმოქმედ-გაორცილებული ქვეყანაში ფართოდ იყო გავრცელებული. შემთხვევით, არაა, რომ ხარია გამოსახული (ეს ძლიერი ცხოველი) პირველ კოლხურ მონეტაში – კოლხურ თეთრზე.

ქრისტიანობის შემდეგ, წმინდა და ძლიერი ცხოველი ხარი – წმინდა გიორგის და მთავარანგელოზთა შესაწირ ცხოველად იქცა.

ხარს ხშირად უკავშირებენ რომელიმე სალოცავს – თმულებით ორ ხარს რკინის უღელი დაადგეს და სადაც გაჩერდნენ, ააშენეს მთავარანგელოზის სახელობის ეკლესია. თქმულებით სვანეთში... ხარმა მღვთას რომ მიადგია უსულოდ დაეცა და იმ ადგილზე ააგეს ღმრისის წმინდა

გიორგის სალოცავი. სვანეთში ზაფხულში ხარების ბრძოლის შემდეგ ხდება მათი შეწირვა, რითაც იწყება რელიგიური რიტუალი. ასეთ რიტუალს სამეგრელოში ერქვა კურული, რომელიც ძალიან გავს ძველ ხეთურ – მცირეაზიურ და ტაიურმახის ხმელთაშუაზღვისპირულ (რომელიც ტერიტორიებიც ძველ ეპოქაში მეგრელთა საცხოვრებელი იყო) რიტუალებს.

გაუგებრად მიგვაჩნია ის, რომ ქართულ ისტორიოგრაფიაში, თითქმის განხილვის საგნად არ გამხდარა „ქართლის ცხოვრების“ მემატიანის მიერ (აქ სამეგრელოზე არ არის ლაპარაკი) ქართველი ხალხის ისტორიის ზოგიერთი მნიშვნელოვანი საკითხის გაყვლა. აგრეთვე უურნად „აიაშო“ – წლების განმავლობაში კოლხეთის ისტორიის ცალკეული საკითხების გაშუქება; ასევე თითქმის არავის გახსენებია იოსებ ყიფშიძის შრომები სამეგრელოს შესახებ. ან, აქვე, ქვემოთ ჩამოთვლილ ავტორთა შრომებში სრულიად ახლებური ხედვა ძველი და ახალი საქართველოს, კოლხეთის, აფხაზეთის ისტორიის საკითხებზე (ე.ი. არსებობს სამეგრელოს წინა-აღმდეგ ბრძოლის სხვა ფორმებიც). ყველა განუმეხებელია, ვითომ ეს შრომები არ არსებობდნენ. რატომ ცვდილობთ, თუ რაიმე ისტორიული მნიშვნელობის წყარო აღმოჩნდა ან გამოვიდა მნიშვნელოვანი სტატია, ნაშრომი, წიგნი თუ მონოგრაფია, დაგაკნინოთ მათი მნიშვნელობა ან უბრალოდ „გერე შევამჩნიოთ“ და ასეთ ნაშრომებზე თუ ვინმემ რამე თქვა – აუცილებლად (რაც გინდა ღირებულები არ იყოს) უარყოფითი უნდა ვთქვათ.

ჩამოთვლილი ზოგიერთ ავტორს და წიგნებს: ანზორ შონიას წიგნები: „გვარები მეტყველებენ“ („აფხაზური“ გვარების ისტორიისათვის. 1997წ.), „დიდი საქართველოს ტრაგედია“ (1998წ.), „გვარების სამეფო და საქართველოს სახელმწიფოებრიობა“ (2003წ.), „აფხაზეთი: ტოლფასი უთქმელობა“ (2004წ.), „კოლხები – ქართველების წინაპრები“ (2007წ.); კონა კოლხი (კუკური ფიფია) – „ძველკოლხური ენის საიდუმლოებანი“ (620 გვერდი, 2004წ.); სიმონ ზაქარია – „დევნილები გოლგოთის გზაზე“ (2005წ.); ბადა (ნუგუესი) სოფია – „ლაზ-მეგრელთა ჩვენსწავლადიციხეზამდე ისტორია“ (440 გვერდი, 2006წ.); ვლადარ ჭანტურია „ლაზების (ჭანების) წერა-კითხვისა და სწავლა-განათლების ისტორიისათვის“ (გვერდი 440, 2006წ.), მაშანტი ძაძამია, ცირა ძაძამია, ვლადიმერ ვახანია – 7 ტომი – „მეგრული ენის ლექსიკა და სიტყვათწარმოშობა“ (თითოეული ტომი 620-650 გვერდი, 2007წ.); ვანო მეგრელი – „აფხაზეთი საქართველო“, (გვ. 350, 2009 წ.); კ. შელია – „ძველი კოლხეთი-კაცობრიობის ცივილიზაციის აკანა“, 2004წ.) და სხვები. ე.ი. ხმა არავის ამოუღია ცნობილი მეკლევარების კოლხეთის ძველი ისტორიისადმი მიძღვნილი მრავალრიცხოვანი შრომების შესახებ.

კონა კოლხის წიგნის სახელწოდება „ძველ კოლხური ენის საიდუმლოებანი“ ნათესა არაფერს ეუბნება ენათმეცნიერებს, წიგნის ავტორმა რამდენჯერმე დააყენა საკითხი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის და არნ. ჩიქობავას სახელობის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის ხელმძღვანელობის წინაშე, მისცნა წიგნს შესაფერისი შეფასება (წაიკითხონ მაინც), მაგრამ პასუხს არაფერს არ აძლევს, ამ დროს – საკითხს მომავლისათვის დებენ.

მხოლოდ ერთადერთი რაც გაკეთდა ის იყო, რომ მაშაშვილი მაშანტი და ცირა ძაძამიების და ვლადიმერ ვახანიას ფუნდამენტური, უნიკალური შეიძლება იქნას, რომელიც გადატრიალებდა ენათმეცნიერებაში, გაზეთ „საგვალ-დასავალში“ გამოაქვეყნა მცირე შესავალი და ცნობილი ჟურნალისტის ვალერი კვარაცხელიას მოხილვითი წერილი წიგნებისა და ავტორთა ფოტოსურათებით (ვალერი კვარაცხელია, რატომ ვამცირებთ ქართველურ ენათა ლექსიკას 10 მილიონი სიტყვით. გაზ. „საგვალ-დასავალი“, 2007, 29 ოქტომბერი 4 ნომერი), შემდგომში გამოქვეყნდა – ინტერვიუ მ. ძაძამიასთან. მაგრამ რატომ სდუმან სხვები, კერძოდ, სათანადო სამეცნიერო დაწესებულებებში? ე.წ. ოფიციალური დუმის. – რატომ?

იმევე გამოქვეყნებული ვალერი კვარაცხელიას ექვსკუპლევტიანი შესანიშნავი ლექსი: „მეფერებოდნენ როცა მეგრულად, მეფერებოდნენ თურმე ქართულად! ვუძღვნი მამანდა და ცირა ძაძამიებს და ვლადიმერ ვახანიას“.

თუ ზემოთ ლაპარაკი გეკონდა ლაზურ-მეგრულ ჭანურ ენობრივ დამთხვე-

ვებზე ლათინურთან, ეგვიპტურთან, „შუმერულ-ბიზანტიურთან“ და გეოგრაფიულ სახელწოდებებზე და სხვა საკითხებზე, ახლა საუბარი გვექნება ლათინებთან, ეგვიპტეურაყის დღევანდელ ტერიტორიაზე მცხოვრებ ხალხებთან კოლხეთის ურთიერთობის სხვა ასპექტებზე.

ბიბლიის მიხედვით დღევანდელ ერაყში, მდინარეების – ტიგროსისა და ეფრატის შესართავთან, დაბა ელკურნაში, მის ცენტრთან ახლოს – ედემის ბაღში, სადაც ღმერთმა დაასახლა ევა და ადამი (ე.ი. ბიბლიის მიხედვით, ღმერთის მიერ ედემ-ბაღში დასახლებული პირველი ადამიანი ადამი იყო. ღმერთმა მის მიერ გაჩენილ პირველ ადამიანს „ადამი“ უწოდა. მსოფლიოში არსებული მრავალათასი ენიდან „ადამიანი“ მხოლოდ ქართულ ენაშია. ადამი კოლხურ-მეგრული სახელია. ადამი მსოფლიოს ყველა ენის მოსახლეობისთვის გასახლება), ღვას გამხმარი ხე, საიდანაც, ევამ აკრძალული ნაყოფი მოჴყვიტა. ამასთან დაკავშირებით გვინდა აღვნიშნოთ: ლათინურად მორს+უს არის „კებნა“, კოლხურად კი „მორსება“, „კებნა“ – ხილის გემოს გასინჯვა (მაგ. „ვაშლის კებნა“). სამ-წუხაროდ, ევას მიერ ვაშლის ასეთი კებნით დაიწყო კაცობრიობის ტრაგიკული პერიოდი – ევასა და ადამის გამომდევნა ედემიდან. ცნობილია, რომ ვაშლს ბრალს სდებენ – ეჭმიტანილია ევასა და ადამის შეცდენაში, ტროას ომის დაწყებაში (რომელიც 19 წელი გრძელდებოდა და მთლიანად განადგურდა ქ. ტროა), ფიფქიას მოწამვლაში და სხვა; მიუხედავად ამისა, ვაშლი ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი და საყვარელი ხილია მთელ მსოფლიოში... ევამ ვერ გაუძლო ცდუნებას, ცნობისმოყვარეობამ დაძლია და „გამორს“ – გასინჯა ვაშლის გემო (რა ლამაზად ჟღერს კოლხური სიტყვა „მორსება“, ის არც „კებნა“ და არც „კებნა“, თუმცა, ამ შემთხვევაში „კებნას“ გულისხმობს). ეს არის მორსება-გასინჯვა-ცდა სამყაროს კოლხურად შემეცნებისა, გაგებისა. ევა და ადამი ედემის ბაღში, რომელიც სამოთხე იყო, უზრუნველად ცხოვრობდნენ. ღმერთმა დაარბია ისინი არ შეგებოდნენ ბაღის შუაგულში მდგარ ხის ნაყოფს (ლევდი). როგორც ამტკიცებენ, აღნიშნული ხე ღვდი იყო და არა ვაშლი, მაგრამ ყველა მიუთითებს ვაშლის ხეზე.

ბოროტ სულს შეხარბა ევასა და ადამის ნეტარი ცხოვრება და გადაწყვიტა ისინი ღმერთისათვის დაეპირისპირებინა, ჩასახლდა გველის სხეულში, ამტკიცებდა გველი, რომელმაც ევას უთხრა: იმ ბოროტისა და კეთილის შემცნობი ხილის ჭამა ღმერთმა იმიტომ აგვიკრძალა, რომ თქვენ არ ამადლდეთ ღმერთად. ევა წამოვიდა ბოროტი სულის ცდუნებას, მოჴყვიტა აკრძალული ხილი და ჭამა, მერე ადამიც აცდუნა და აკრძალული ხილი იმანაც შეჭამა. ღმერთმა ევა და ადამი ედემის ბაღიდან გამოიყვანა და უთხრა ადამს: რაკი შენს დედაკაცს დაუჯერე და შეჭამე ხილის ნაყოფი, რომლის ჭამა აკრძალული გქონდათ, მიწა დაიწყებოდა შენს გამო: ტანჯვით მიიღებდ მისგან საზრდო მთელი სიცოცხლე, პიროვნობიანი ჭამდე პურს, ვიდრე მიწად მიიქცეოდ.

ადამსა და ევას შეეძინათ შვილები: კაენი, აბელი, სეთი (შეთი). კაენი იყო მიწის მუშა, აბელი – მწყემსი. მათ ღმერთისათვის შესაწირი უნდა მიეტანათ. კაენმა უფალს მთავრად ძღვენი მიწის ნაყოფი, აბელმა კი თავისი ფარის რჩეული პირუტყვი. აბელი წრფელი გულით, ღვთის სიყვარულით სწირავდა მსხვერპლს, კაენი – ვაღის მოხდის მიზნით. უფალმა აბელის მსხვერპლი შეიწირა, კაენის – არა.

კაენი ბოროტი და უგუნური აღმოჩნდა. მას გვონა, რომ მის ჩანაფიქრს და მოქმედებას ღმერთი ვერ მიხედვებოდა. კაენმა ვერ გაითვალისწინა ის, რომ ღმერთი ყოველისმხილველია, ყველაფერი იცის, რომ მათ (ადამიანებს) თავისუფალი მოქმედების უფლება მისცა და არ აღუდგა წინ მათ მოქმედებას.

კაენმა უთხრა თავის ძმას, გავიდეთ ველად და როცა ველად იყვნენ, თავს დაესხა აბელს და მოკლა იგი. ღმერთმა ჰკითხა კაენს: სად არის შენი ძმა აბელი? კაენმა უპასუხა: არ ვიცი, ჩემი ძმის დარაჯი ხომ არა ვარ. უფალმა ყველაფერი იცოდა.

კაენის შთამომავლობა ბოროტ გზას დაადგა – იყო მეკლევლობა და სხვა ბოროტებანი, ღმერთი დაივიწყეს. მათ შორის აღმოჩნდა ერთი კაცი ნოე, ღვთის მოყვარული. თვითონ და მისი ოჯახიც წესიერი იყო.

უფალმა ნოეს უთხრა: ააგე კილობანი (ხომალდი), შიგ შეიყვანე შენი ცოლი, შენი სამივე ვაჟი: სემი, ქამი და იაფეტი თავიანთი ოჯახებით. ასევე კილობანში შეიყვანეთ ყველა ცხოველისა და ფრინველის შვიდ-შვიდი წყვილი. ნოემ შეასრულა ღვთის ბრძანება. დაიწყო წარდგნა. 40 დღე-ღამე წვიმდა. დაიფარა წყლით მთებიც. 150 დღე დაცურავდა კილობანი წყლის ზედაპირზე. მერე წყალმა დაიწყო კლება და კილობანი არარატის მთებთან გაჩერდა. კილობანიდან გადმოსულებმა გამრავლება იწყეს. ნოე მიწათმოქმედებას დაუბრუნდა.

სემის შთამომავლები არიან: ებრაელები, არაბები, ასურელები, ბიბლიონელები, ფინიკელები, სირიელები და სხვა მათი მონათესავე ხალხი (მათი შთამომავლები სემიტები, მათი ენა-სემიტური).

ქამის შთამომავლები არიან ეთიოპელები, ჩრდილოეთ აფრიკის ზოგიერთი სხვა ხალხები და ქანაანელები.

იაფეტს ჰყავდა შვიდი შვილი: (ვაჟები): გომერი, მაგოგი, მადაი, იავანი, თუბალი, მეშექი და თირასი, რომელთა შთამომავლები იყვნენ ინდოეთში, დასავლეთ აზიაში და ევროპაში მცხოვრებნი. მათ ინდოევროპელები უწოდეს. იაფეტის მეხუთე და მეექვსე შვილებიდან – თუბალი და მეშექი, უნდა იყვნენ ქართული ტომები.

ინგლისელმა ბიოლოგებმა, თუ ამის დაჯერება შეიძლება, შესძლეს ედემის ბაღის იმ ადგილის პოვნა სადაც ეშმაკმა ევას და ადამს ვაშლი აგემეს. ინგლისელ მეცნიერებს ეს დაუდგენიათ ვაშლის (ვაშლი კი არ იყო, არამედ ღვდი!) დვენემის ანალიზით. ოქსფორდის უნივერსიტეტელები ამტკიცებენ, რომ იმ პერიოდში საჭმელად ვარგისი ვაშლი მხოლოდ თანამედროვე ვახახეთის ტერიტორიაზე იზრდებოდა და სამოთხის ბაღს კაცობრიობა იქ უნდა ეძებოს. ჩვენი აზრით, ინგლისელ ბიოლოგთა ეს მიგნება საეჭვო ჩანს.

ცნობილია, რომ ზოგიერთი თვის 13 რიცხვს არ სწყალობენ და უცნაურობებს მიაწერენ: ერთ-ერთი ყველაზე ძველი ვერსიით 13 რიცხვში გაუსინჯეს გემო ევამ და ადამმა აკრძალულ ხილს.

სხვა ვერსიით თვის მე-13 დღეს კაენმა დაივიწყა ოჯახური კავშირი და საკუთარი ძმა აბელი მოკლა.

იმასაც მიუთითებენ, რომ ქრისტესთან ტრაპეზზე 13 ადამიანი იჯდა თავად იესო და კიდევ 12 მისი მოწაფე. მეცამეტე იუდა იყო. რომელმაც ცდუნებას ვერ გაუძლო და ძე ღვთისა 30 ვერცხლად გაყიდა.

1893 წელს „ივერიას“ ასეთი მასალა გამოუქვეყნებია: რატომ ევას არა ჰყავდა მოახლე? ერთი ამერიკელი ამის პასუხად წერს: იმიტომ, რომ ევასათვის მოახლე სრულიად არ იყო სოფელი. ადამი არასდროს არ სთხოვდა ხომღმე ევას წინდები მოქსოვე ან კიდევ სერთუკზე ღილი ამ-წყდა და დამიკერო. არ უთხოვია აგრეთვე ხელთათმანი გამერდვა და დამიკერო. ადამს ჩვევად არა ჰქონია მზის ჩასვლის დროს სამოთხეში დივანზე წამოჭიმულიყო და გაზეთების კითხვა დაეწყო და როცა კითხვას მორჩებოდა, მოუთმენლად წამოეძახოს: „ნათუ ვახშამი ჯერ მზად არ არისო?“ ადამი თვითონ ანადებდა ცეცხლს და საჭმელსაც თვითონვე ხარშავდა. ერთი სიტყვით, ოჯახში ყველაფერს აკეთებდა... სადილის დროს შინისფერ რომ გამოსწევდა, არასდროს თან არ მოუყვანია მშვიერი მეგობრები და ევასთვის არ უბრძანებია „აბა ჩქარა სადილიო!“...

ადამს არასდროს რესტორანში არ უქეიფნია ღამე იმ დროს, როცა ევა პატარა კაენს აკვანში არწევდა და ტკბილ ნანას ეუბნებოდა. აგრეთვე ადამს ჩვეულებად არ ჰქონია თავისი წაღები აქეთ-იქით კუთხეებში გადაეყარა და მეორე დღეს ევასთვის ჩხუბი დაეწყო: „ჩემი წაღები რა იქნაო“. ერთი სიტყვით, ადამს ფიქრადაც არ მოსვლია, რომ ღმერთმა ცოლი იმისთვის მომცა, რომ მემსახუროს. აი ბატონებო, ყველა ეს გახლავთ იმის მიზეზი, რომ ევასთვის მოახლე საჭირო არ იყო, წერდა „ივერია“.

სიტყვა ადამიანი, როგორც ზემოთ ითქვა, წარმოშობილია სიტყვა ადამიდან. სხვა არც ერთი ხალხის ენაში მზავს მოვლენას არ აქვს ადგილი.

კლიმენტი შელია, პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

აბა, მიშა, ДАВАЙ, ДОСВИДАНИЯ!

ანუ, “უსასრულო” სააკიანადის სამარცხვინო დასასრული...

8 თებერვლამდე კიდევ სჯეროდა ქართველ ხალხს, რომ ნაცმოძრაობას და მათ ნეტარდომილიან ბელად სააკიანცს რაღაც ვერაგობა ჰქონდათ ჩაფიქრებული და აპრილის თვეში გამოიყენებდნენ კონსტიტუციის იმ პუნქტს, რომელიც პრეზიდენტს განუსაზღვრელ უფლებებს აძლევს – შეუძლია ერთპიროვნულად დაითხოვოს როგორც პარლამენტი, ისევე მთავრობაც, შემდეგ საკუთარი სურვილისამებრ დანიშნოს მთავრობა და მას ჩაატარებინოს რიგგარეშე არჩევნები, რაც, როგორც წესი, გაყალბებით დამთავრდებოდა. მაგრამ 8 თებერვალს ნაცები და მათი ბელადი სააკაშვილი ქართველი ხალხის ისეთ ზიზღსა და სიძულვილს წააწყდნენ, რომ სახეზე ირონიული დიმილი წაეშალათ და ხელისუფლებაში დაბრუნების სურვილიც საბოლოოდ გაუქრათ! მათ მიერვე მოწოდებული ბინძური პროვოკაციის შედეგად, რასაც, სამწუხაროდ, წამოეგნენ ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან საპროტესტოდ მისული ყოფილი პოლიტიკოსები თუ უბრალო მოქალაქეები, ნაციონალებს დარჩათ თბილისის გაძეწული მერი გიგი უგულავა, ასევე გაძეწული პარლამენტარები ზურაბ ჟაფარიძე და დავით დარჩიაშვილი, თმებით ნათრევი ენასაქსაქა პარლამენტარი ირმა ნადირაშვილი (ახლადგაღვიძებულ მაჩვს რომ მიუგავს სახე) და ცხვირისსხლიანი (ეგენი ყველანი პირისსხლიანები არიან)

შხამისმფრქვეველი პარლამენტარი დიაცი ჩიორა თაქთაქიშვილი. დანარჩენები იმიტომ გადაურჩნენ ხალხის რისხვას, რომ პოლიციის მიერ დაცული საიდუმლო შესასვლელით მოხვდნენ ბიბლიოთეკის შენობაში.

გამოდგნენ შემდეგ ეს არაქალები და არაკაცები და ყველაფერი პოლიციას დააბრალეს. არა და, პოლიციას და პირადად შინაგან საქმეთა მინისტრს რომ არ ემარჯვათ, იქ ზუსტად იმდენი **“ნაცი”** გაიძუვნებოდა, რამდენიც ჩვეული უტიფრობით ცდილობდა ისედაც განრისხებული ქართველი ხალხის პროვოცირებას!

ყველაზე აღმაშფოთებული კი ის არის, რომ ჭკუა მაინც ვერ ისწავლეს ამ არარაობებმა – სულ **“კრიმინალები”** და **“ბრბო”** უძახეს მათ მიერვე გაუბედურებულ, პოლიტიკური პატიმრის სტატუსით ციხეებში უკანონოდ გამომწყვდეულ უდანაშაულო ადამიანებს. როგორც ამბობენ: **“კუზიანს მხოლოდ სამარე გაასწორებს!”** არც ეს სამარე ასცდებათ, თუ დროზე ვერ გამოიტანენ სათანადო დასკვნებს და საჯაროდ არ მოუხდიან ბოდიშს მათ მიერვე დაწილულ და სასტიკად შეურაცხყოფილ საქართველოს!

არავინ იფიქროს, რომ ვიწონებდეთ თუნდაც ჩემი გუნდის წევრისაგან ქალზე ხელის აღმართვას, მაგრამ ესენი ხომ ქალები არ არიან?! როგორ შეიძლება ამადლებული სიტყვა **“ქალი”** უწოდო

თაქთაქიშვილისნაირ და თუთბერიძისნაირ სიმახინჯეებს, რომელთაც ოდნავადაც არ აწუხებთ მათ მიერვე დათრგუნული და ციხეებში გამომწყვდეული უდანაშაულო ადამიანების ბედი, რომლებიც ამართლებენ პატიმრების არაადამიანური წამების ფაქტებს და პროტესტს აცხადებენ პატიმრების მწამებელთა დაპატიმრების ფაქტებზე, რომლებიც ყოველნაირად ცდილობენ შეუნარჩუნონ სააკიანცს დიქტატორის სტატუსი, რასაც შეიძლება ღრმა პოლიტიკური კრიზისი და სისხლისღვრაც კი მოჰყვეს...

ამიტომაც ვერ შეიკავეს ბიბლიოთეკასთან თავმოყრილმა ადამიანებმა თავი და კიდევ ერთხელ დაანახეს ნაცბანდას და მათ ატამან სააკიანცს, რომ თუ ისინი ქართველი ხალხის სიმშვიდის ხელყოფას განიზრახავენ, მძიმე სასჯელს ვერ გადაურჩებიან!

ეს გახლდათ ის განაენი, რამაც საბოლოოდ ჩაკლა ნაციონალ ბანდიტებში რევანშის სურვილი, ხოლო ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან ხალხის ხმაურში ეფემერულად გამოიკვეთა ქალაქურ მოტივებზე შესრულებული სიმღერა: **აბა, მიშა, ДАВАЙ, ДОСВИДАНИЯ!**

გზაც იქით ჰქონიათ! რაც შეეხება ქართულ საზოგადოებას, იგი მომხდარზე უფრო აღაშფოთა ამერიკის ელჩის რიჩარდ ნორლანდის საკმაოდ თავხედურმა განცხადებამ იმის თაობაზე, რომ, რაც დღეს თბილისში მოხდა, ეს დემოკრატია არ არისო. საინ-

ტერესოა, რა მიანია ნორლანდს დემოკრატია. იქნებ ის, როცა ამერიკის სკოლებში თითქმის ყოველ დღე შევარდება ხოლმე ავტომატით შეიარაღებული მკვლელები და ბავშვების გვამებისაგან ზედახორას რომ აღმართავს ხოლმე.

იქნებ რიჩარდ ნორლანდმა ისიც გაიხსენოს, რომ სწორედ ამერიკელთა ხელდასხმით მოაჯდა ქართველ ხალხს წურბელასავით სააკაშვილი და მისი ბანდა და ცხრა წლის განმავლობაში სწოვდა სისხლს, რაც ნაცებისადმი ესოდენ დიდი ზიზღის მიზეზი გახლავთ. რა უფლება აქვს უცხო ქვეყნის ელჩს, რომ გააკეთოს ამგვარი თავხედური განცხადებები და არ გაითვალისწინოს მთელი ერის გულისტკმა?!

იქნებ გურჩიოთ ნორლანდს, რომ ყველამ თავისი ქვეყნის ჩასვრილ საქმეებს უნდა მიხედოს – არა მგონია, რომ ამ მხრივ მას ამერიკაში საზრუნავი და სამუშაო მოაკლდეს!..

რაც შეეხება სააკაშვილისა და ნაცების ტუალეტის ქაღალდად და **“ოლევის ულტრად”** ქვეულ ტელეარხებს **“რუსთავი-2”**-სა და საზოგადოებრივ მაუწყებელს, მათ ჩვეული უტიფრობით გააგრძელეს სიცრუის ტირაჟირება მომხდართან დაკავშირებით, მაგრამ, საბედნიეროდ, ამ ცრუებენტელებისა უკვე აღარავის სჯერა!

ახლა კი მცირე ინფორმაცია იმასთან დაკავშირებით, თუ სინამდვილეში რა მოხდა საქართველოს ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან 2013 წლის 8 თებერვალს:

შოუ, რომელსაც მხოლოდ მიხეილ სააკაშვილი აკლდა

...ცოცხები, კვერცხები და გასული წლების განმავლობაში დარბეული აქციების ამსახველი ფოტომასალა – ეს ის მთავარი სიმბოლოებია, რომლებითაც ეროვნული ბიბლიოთეკის შენობასთან გამართული საპროტესტო აქციის ფონი შეიქმნა.

დიდი გულის მოფხანვა, ბედის ირონია, უმცირესობაში მყოფი პოლიტიკოსების ჩაგვრა, ჯანსაღი პროტესტი, თუ პოლიტიკური რეიტინგის გამყარებისთვის მსხვერპლად გადაებული დაჟეჟილობები. თქვენთვის მისაღები შეფასების მორგების საშუალებას ის ფაქტები მოგცემთ, რომლებზეც ქვემოთ მოგიყვებით. მანამდე კი ისევ ქართული საპროტესტო **“კულტურის”** განვითარების ისტორიას დავუბრუნდები და შევეცდები, მთავარი განსხვავებები დაგანახოთ.

სათქმელს ყველაზე კარგად ის ჟურნალისტები მიმიხედებიან, რომლებთან ერთადაც გასული წლების განმავლობაში არაერთი აქცია გავაშუქე და ბევრი ნაცემი ადამიანიც მინახავს.

ყველაზე სიმბოლური მაინც პოლიციის თანამშრომლებისა და წარსულში დარბეული აქციების დროს ნაცემი და დაპატიმრებული ადამიანების ურთიერთქმედება იყო. შესაძლოა, იმ პოლიციელთაგან, რომლებიც დარბევებში მონაწილეობდნენ, დღეს ბიბლიოთეკასთან არც ერთი არ ყოფილა,

თუმცა აშკარა იყო, რომ სამართალდამცავებს შენობასთან გამოყენილი შემზარავი ფოტოები და მათივე უწყებების თანამშრომლების ძველი ცოდვები მეტი თავშეკავებისკენ მიუთითებდნენ. ალბათ ყველაფერი შედარებით რბილ ფორმებში და ნაკლები დაჟეჟილობებით დასრულდებოდა, პოლიციელების ლოიალობა და თავშეკავებულობა უმოქმედობაში რომ არ გადაზრდილიყო.

მოგვიანებით, როდესაც 7 ნოემბრისა და 26 მაისის ფოტოების ავტორი ფოტოგრაფები უკვე გიგი უგულავასა და **“ნაციონალური მოძრაობის”** ლიდერების ცემის კადრებს იღებდნენ, პოლიციელები, რბილად რომ ვთქვათ, არაეფექტურად მოქმედებდნენ.

თბილისის მერისა და უმცირესობის წარმომადგენლების გამოჩენა ცალკე მსჯელობის საგანია და ვიდრე შოუს მთავარ წარმოდგენამდე მივალთ იმ ადამიანზე გეტყვით, რომელიც დემონსტრანტებმა პირველი დიდი აპლოდისმენტებით და რამდენიმე ლაქე კვერცხით დააჯილდოვეს.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის გუბერნატორს თენგიზ გუნავას კვერცხები სწორედ მაშინ მოხდა, როდესაც **“დიდ უფლებადამცველთან და საპროტესტო აქციებზე ცემა-ტყევაში გამოწრობილ”** მელორ ვანაძესთან რამდენიმეწუთიანი ჭიდაობა დაასრულა და ბიბლიოთეკის შენობაში შედიოდა. თენგიზ გუნავას გამბედავი გამოსვლის საპატიო მაყურებლებს შორის აშშ-ის ელჩი რიჩარდ ნორლანდიც იყო, თუმცა მათ შორის, ვინც მსგავს ფაქტებზე, როგორც წესი, შეშფოთებას ან ღრმა შემშფოთებას გამოთქვამენ ხოლმე, მხოლოდ ნორლანდი არ ყოფილა. რამდენიმე საათიან დაძაბულ პროცესს სხვა ქვეყნების ელჩებიც ყურადღებით აკვირდებოდნენ, რომლებიც ბიბლიოთეკაში პრეზიდენტყოფილ მიხეილ სააკაშვილის მოსასმენად მივიდნენ.

ერთ-ერთი ელჩი სადამოს ყველაზე გამორჩეული მომენტის თვითმხილველიც გახდა, სამწუხაროდ მანქანაზე მიმაგრებული დროშის გამოსახულება კარგად ვერ

გავარჩიე, თუმცა ამის ობიექტური მიზეზი მქონდა. მანქანის წინ გიგი უგულავას, პავლე კუბლაშვილს, ლევან ბეჟაშვილს, გიგა ნასარიძეს, ნიკოლოზ მელიას და **“ნაციონალური მოძრაობის”** სხვა ლიდერებს აფურთხებდნენ, აგინებდნენ და ფიზიკურად უსწორდებოდნენ. ისინიც შეძლებისდაგვარად იცავდნენ თავს.

ამასთან, საქართველოს ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან გიგი უგულავა პროვოკაციული შეძახილებით მივიდა – **“პა, დადგით შოუ”**, რასაც ბიბლიოთეკასთან შეკრებილების მხრიდან მწვავე რეაქცია მოჰყვა, გიგი უგულავას კვერცხები ესროლეს და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენეს.

“ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის” წევრის, კოკი იონათამაშვილის ინფორმაციით, მის თანაგუნდელ ჩიორა თაქთაშვილზე ფიზიკური ზეწოლა განხორციელდა. **“მეორე არხის”** მიერ გავრცელებულ კადრებში ჩანს, რომ ჩიორა თაქთაშვილს სახეზე ფიზიკური დაზიანების ნიშნები აღენიშნება.

აღსანიშნავია, რომ უმცირესობის ლიდერების გამოჩენა ყველასთვის მოულოდნელი იყო, რადგან მათ სრულიად სხვა მართლებიდან ელოდებოდნენ. ქაშუეთის მხარეს პოლიციელები საკმაოდ დიდი რაოდენობით იყვნენ მობილიზებული. მათ მოსვლამდე რამდენიმე წუთით ადრე ქუჩა აქტივისტებიდან გაიწმინდა, გათავისუფლდა შენობის შესასვლელი და გაკეთდა კორიდორი, თუმცა უმცირესობის წევრებმა რატომღაც **“ხალხთან სიახლოვის”** გზა აირჩიეს და ზედა ქუჩიდან ჩამოსულები პირდაპირ გაღიზიანებული დემონსტრანტების შუაგულში აღმოჩნდნენ. რამდენიმეწუთიანი ჩხუბი და გაწეგ-გამოწევა იმით დასრულდა, რომ საფუძვლიანად ნაბეგმა და ნაფურთხებმა გიგი უგულავამ და მისმა თანმხლებმა პირებმა ბიბლიოთეკის მიმდებარე ტერიტორია სასწრაფოდ დატოვეს.

ამ ინციდენტის შემდეგ გავრცელდა ინფორმაცია, რომ მიხეილ სააკაშვილმა გადაწყვიტა შეცვალა და ბიბ-

ლიოთეკაში აღარ მიდიოდა, თუმცა აქციის მონაწილეები მთავარი გამირის გამოჩენის იმედით მაინც არ დაშლილან. ამ დროს ქაშუეთის მხრიდან ესკორტის გამოჩენას დიდი აურზაური მოყვა. ეს ის მომენტი, როდესაც სცენარი რადიკალურად შეიცვალა. უფრო მხატვრული ფილმის **happy end-ს** გავდა, გაბრაზებული ხალხის მასა ოვაციებით შეხვდა მანქანიდან გადმოსულ შინაგან საქმეთა მინისტრ ირაკლი ღარიბაშვილს.

ოდნავ მოგვიანებით ირაკლი ღარიბაშვილმა ხელსაყრელი მომენტი ისარგებლა და ნამდვილად ეფექტური პიარსვლაც გამოუვიდა. მინისტრი პატრულის მანქანაში აღმოჩნდა და, როგორც რიგითმა პოლიციელმა **“რაციის”** გამოყენებით აქტივისტებს დაშლისა და წესრიგის დაცვისკენ მოუწოდა. აქტივისტებიც ბრძანებას დაემორჩილნენ შედეგი მიღწეულად ჩათვალეს.

...რამდენიმე წუთში ეროვნულ ბიბლიოთეკასთან, როგორც ყოველთვის ხდება ხოლმე, მხოლოდ **“გადიმებული ჟურნალისტები”** დავრჩით, სააკაშვილისა და ნაციონალების მოწოდებლმა პროვოკაციამ კი აშკარად ვერ მიაღწია მიზანს და ვერ შესძლო კონსტიტუციასთან ნაცების აგდებული დამოკიდებულების გამოვლენის გადაფარვა, რაც ქართველი ხალხის გულისწყრომაში გადაიხარდა.

ბ. პატუშაშვილი

ირმა ჭკადუა – შსს-ს მიერ აუქციონზე გატანილ ავტომობილებში 20-მდე პირმა საკუთარი ავტომობილი იცნო

შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ აუქციონზე გატანილ ავტომობილებში 20-მდე პირმა საკუთარი ავტომობილი იცნო.

როგორც ადვოკატმა ირმა ჭკადუამ განაცხადა, აღნიშნული პირები აცხადებენ, რომ მათ ავტომობილები უკანონოდ წაართვეს და მის დაბრუნებას მოითხოვენ. მისივე ინფორმაციით, საქმეზე მთავარ პროკურატურას გამოძიება უკვე დაწყებული აქვს.

“წინა ხელისუფლება, როდესაც აკაგებდა გარკვეულ პიროვნებებს, განაჩენის გარეშე აიძულებდა მათ როგორც უძრავი, ისე მოძრავი ქონებები გადაეფორმებინათ ძალოვანი სტრუქტურების სახელზე ან ხშირ შემთხვევაში კერძო პირების სახელზე, რომლებიც შემდგომ შინაგან საქმეთა სამინისტროზე აფორმებდნენ. ბუნებრივია, ეს იყო უკანონო ქმედება, თუმცა, წინა ხელისუფლების პირობებში აღნიშნულთან დაკავშირებით რაიმე მიზნის მიღწევა შეუძლებელი იყო. დაახლოებით ერთი თვის წინ შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გაავრცელა განცხადება და აჩვენა ავტომობილები, რომლების გატანასაც აპირებენ აუქციონზე. აღნიშნულ ავტომობილებში ძალიან ბევრმა აღამიანმა ამოიცნო საკუთარი ავტომობილები, რომლებიც იძულებით და შანტაჟის გზით იქნა გადაფორმებული მათ მიერ, ხოლო განაჩენში ის მანქანები მოხსენიებული არ არის. ჩვენ მიემართეთ მთავარ პროკურატურას, შინაგან საქმეთა სამინისტროს და კატეგორიულად მოვითხოვთ, შეაჩერონ ამ ავტომობილების აუქ-

ციონზე გატანა, დაუბრუნდეს ისინი კანონიერ მესაკუთრეებს და არ დაუშვას წინა ხელისუფლების მიერ ჩადენილი უკანონო ქმედების ახალი ხელისუფლების მიერ დაკანონება”, – განაცხადა ჭკადუამ.

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ მის ბალანსზე არსებული ძვირადღირებული ავტომანქანების აუქციონის წესით გაყიდვასთან დაკავშირებით განცხადება გასული წლის 24 დეკემბერს გააკეთა.

სარეალიზაციოდ გამოხადდა 50-მდე ავტომანქანა. საუბარია ისეთ ძვირადღირებულ მოდელებზე, როგორცაა Range Rover, Range Rover Sport, Range Rover truck, Mercedes S, ML, INYX6, X5 da M5, რომლებიც უწყებაში ახალი მინისტრის დანიშვნამდე იყო შექმნილი.

თითოეული მანქანის ღირებულება ხშირ შემთხვევაში 100 000 დოლარს აღწერს, ხოლო მათი ტექნიკური მომსახურება, როგორც სამინისტროში აცხადებენ, ჯამში წელიწადში მილიონ ლარზე მეტი ჯდება.

სააპაშვილი საქართველოს “არმენიზაციის” წინააღმდეგია

საქართველოს პრეზიდენტის მიხედვით სააკაშვილი ქვეყნის საგარეო პოლიტიკის „არმენიზაციის“ წინააღმდეგია, რის შესახებაც მან ამას წინათ საწარმო „დეტაში“ სტუმრობის შემდეგ ჟურნალისტებთან განაცხადა. ამასთან, იგი მხარს უჭერს საპარლამენტო უმცირესობის წინადადებას, საქართველოს საგარეო პოლიტიკური კურსი კონსტიტუციის მეშვეობით გამტკიცდეს.

„რამდენიმე განცხადება გაკეთდა, კერძოდ, განცხადება სომხეთში, რომლის მიხედვითაც უნდა მოხდეს საქართველოს საგარეო პოლიტიკის არმენიზაცია და, კერძოდ, თანაბარი დისტანცია უნდა დავიკავოთ დასავლეთისგანაც და რუსეთისგანაც, რაც არ იყო ადრე საქართველოს საგარეო პოლიტიკის მიმართულება და კურსი“, – აღნიშნა ქვეყნის მეთაურმა, რომელსაც მხედველობაში ჰქონდა საქართველოს პრემიერის მიერ გაკეთებული განცხადებები სომხეთში ვიზიტისას.

ტურიზმის მარშრუტი არბონავტო ნაკვალევზე

არაერთგზის ექსპედიცია ტურ პეიერდალის, ტიმ სევერინის და და სხვა სწავლული ენთუზიატებისა, რომლებიც დაინტერესებული არიან შეისწავლონ ჩვენი შორეული წინაპრების გაბედული და სარისკო საქმენი, აღადგინონ მათი ნაკვალევი ოკეანეებში, ზღვებში, მდინარეებში თუ ხმელეთზე, არ უნდა დარჩეს უშედეგოდ.

სასურველია, რომ ზოგიერთი მათგანი საფუძვლად მიეცინოთ ადგილობრივი და საერთაშორისო ტურისტული მარშრუტის დახადგენად.

ცნობილმა მოგზაურმა და მეკლევარმა ტიმ სევერინმა, რომელმაც ააგო “არგოსი” ანალოგიური ხომალდი, თავისი ექსპედიციით, ხანგრძლივი დროის განმავლობაში იმოგზაურა არგონავტო ნაკვალევზე და ღუზა ჩაუშვა ძველი რომაელებისა და ბერძნების მაღალი კულტურის მქონე ნაქალაქარის ვანის პირ-დაპირ, მდინარე რიონში. სამწუხაროდ, ტიმ სევერინის ექსპედიცია, დაახლოებით ოცდახუთი კილომეტრით გასცდა არგონავტო ცურვის ბოლო წერტილს, იმის გამო, რომ საბოლოოდ არ იყო დადგენილი კოლხეთის სახელმწიფოსა და სამეფო სასახლის გეოგრაფიული ადგილმდებარეობა. როგორც უკვე ვნახეთ, ძველი კოლხეთის ქალაქ-სახელმწიფო და სამეფო სასახლე მდებარეობდა მდინარე ტეხურის ხეობის ბოლოს, უნაგირას მთის ფერდობზე და მის მცირე ბორცვებზე, სენაკის რაიონის სოფელ ნოქალაქევის ტერიტორიაზე.

არგონავტებმა ღუზა ჩააგდეს მდინარე არაქსუს ნავსადგურ “სუფინასთან” და სოფლების – ნორიო, წყეში და გეჯეთის გავლით მიადგნენ ძველი კოლხეთის ქალაქ-სახელმწიფოს და სამეფო სასახლის დიდი გაღავნის საიმედოდ ჩარახულ კარიბჭეს.

ქალაქ-სახელმწიფოს და სამეფო სასახლის სახელწოდება ყოფილა “აიაია”.

მონაკვეთი გზისა “აიაია“-ს და რიონს შორის ნავსადგურ “სუფინამდე” შენარჩუნებული ყოფილა ახალი წელთაღრიცხვის მეცხრამეტე საუკუნის ოცდაათიან წლებამდე.

ამ გზის მთლიანობა დაირღვა, სოფელ ნორიოსთან, წყემამდე და სრულად დაფარა ის საქართველოს სამხედრო გზატკეცილმა. არგონავტო მარშრუტი, რომლითაც გაემართნენ ისინი ეგეოსის ზღვის კუნძულებიდან კოლხეთში ოქროს საწმისის მოსაპოვებლად, შემდეგ თანმიმდევრობით განხორციელდა: ეგეოსის ზღვა, ბოსფორის სრუტე, შავი ზღვა, მდინარე ფაზისი, ნავსადგური “სუფინა”, სოფლები: ნორიო, წყეში, გეჯეთი და კოლხეთის მაშინდელი დედაქალაქი “აიაია”.

ხემათ ნაჩვენები მარშრუტი სამი სახელმწიფოს ტერიტორიაზე გადის. ესენია – საბერძნეთი, თურქეთი და დასავლეთ საქართველო. ამ ქვეყნებთან ურთიერთ-თანამშრომლობით და კავშირის დამყარებით აღ-

ნიშნული ეს მარშრუტი შეიძლება მიღებულ იქნას საერთაშორისო ტურისტულ მარშრუტად.

როგორც ზემოდ აღვნიშნეთ, ჩვენი ქვეყნის ხელოვნებამცოდნეები ძალას, ცოდნასა და ენერგიას არ დაიშურებენ ძველი ეგვიპტელების, რომაელებისა და ბერძნების უძველესი ხელოვნებისა და კულტურის მხატვრულად გაშუქებაზე და პროპაგანდის მაღალ დონეზე ჩატარების საქმეში.

სამწუხაროდ, სრულად არ არის შესწავლილი ძველი კოლხეთის ხელოვნება და კულტურა. თუ თვალს მიმოვაგვლით კოლხეთის უძველეს სამეფოს ქალაქ-სახელმწიფოს “აიაია“-ს სამიათას სამასი წლის უკან ნაშენ გაღავანს, უნიკალურ გვირაბს, სამეფო აბანოს, სამეფო სასახლეს და სხვა ნაგებობათა ნაშთებს, დაერწმუნდებით იმაში, რომ ის უძველესი ხელოვნების მსოფლიო მნიშვნელობის ნიმუშია.

აპოლონიოს როდოსელის “არგონავტიკა“-ს საშუალებით და წყალობით ჩვენი პლანეტის ყველა ქვეყანაში იცნობენ კოლხეთის ერთ-ერთი უძველესი სახელმწიფოს დამაარსებლისა და მისი პირველი მეფის აიეტის ნამოღვაწარს. მისი ფიზიკურად ხილვის საშუალება მრავალი ქვეყნის დაინტერესებულ პირთ არ გააჩნიათ. მისი

ნამოღვაწარი, რომელიც დაფარულია შორეული წარსულიდან დღემდე დაგროვილი კოსმოსური ფერ-ფლით, დროა გაიშინდოს და გამოვანიშნოთ ის მზის სინათლეზე. საქართველოსათვის საშვილთაშვილო საქმის გაკეთება იქნება ტურისტული მარშრუტის გასხნა არგონავტო ნაკვალევზე.

ესე იგი, ეგეოსის ზღვის კუნძულ ეგეაიდან კოლხეთის უძველეს ქალაქ-სახელმწიფო “აიაია“-მდე.

ვფიქრობ, რომ ამ საქმით დაინტერესდებიან საქართველოს რესპუბლიკის შესაბამისი ორგანოები და, პირველ რიგში, ტურისტული სააგენტოები.

ამბროსი კილასონია

„ნაცმოძრაობა“ ქუჩაში ბაზაფხულზე გამოვა

ყოფილი პრემიერ-მინისტრის, „ნაციონალური მოძრაობის“ გენერალური მდივნის ვანო მერაბიშვილის განცხადებით, ისინი პრემიერ-მინისტრ ბიძინა ივანიშვილის მთავრობას 4 წელიწადს ვეღარ დაელოდებიან. „მთავრობას ჩვენ, პირდაპირ ვიძახი, 4 წელიწადს ვერ ვაცდით“, – განაცხადა „ნაციონალური“ ცენტრალური ოფისში იძულებით გადაადგილებულ პირებთან შეხვედრისას მერაბიშვილმა და იქვე განმარტა, რომ ეს არ ნიშნავს სახელმწიფო გადატრიალების მოწყობას, თუმცა, გულისხმობს სხვადასხვა მეთოდის გამოყენებით, მათ შორის, ქუჩის აქციების, სახელმწიფო ინსტიტუტების დასუსტების და გადაბირების გზით ამ ხელისუფლების დასუსტებას.

„ეს რომ ყოფილიყო შედარებით ნორმალური ხელისუფლება, თუნდაც გაჩენილაძეზე იყოს საუბარი, მე გაჩენილაძეზე კარგი აზრის არა ვარ, მაგრამ შეიძლებოდა თქმა, 4 წელი დაველოდოთ. მაგრამ ამ მთავრობას ჩვენ 4 წელიწადს ვერ ვაცდით. ეს არ ნიშნავს, რომ მივევადებოთ ხვალ და სახელმწიფო გადატრიალებას მოვაწყობთ და ჩამოვაგდებთ, მაგრამ ჩვენ მათ არ უნდა მიეცეთ საშუალება, ის გეგმები, რაც აქვთ, როგორც გამოჩნდა, როგორც მინიმუმ საქართველოს დასუსტება, არ უნდა დაეშვათ. ხელისუფლებაში მოსვლა არ ნიშნავს მაინცდამაინც, რომ საპარლამენტო არჩევნები უნდა ჩავატაროთ. ამის სხვადასხვა მეთოდი არსებობს – რეალური საზოგადოებრივი კონტროლის განხორციელება, სახელმწიფო ინსტიტუტების დასუსტება, ადამიანების გადაბირება“, – აღნიშნა მერაბიშვილმა.

„როგორც კი დავბრუნდებით, ყველაფერს ადვადგენოთ დაახლოებით 6 თვეში. ვისაც კომპიუტერული თამაშები უთამაშია, იცის, რომ პირველად არის თამაში ძნელი, თორემ მეორედ უკე ადვილად გადიხარ“, – აღნიშნა მერაბიშვილმა.

მისივე თქმით, პარტიას მოქმედი ხელისუფლების დასუსტების გეგმა უკვე აქვს.

„ჩვენ ნაბიჯ-ნაბიჯ უნდა შევაიწროვოთ ეს ხელისუფლება და დაეპყროთ ამ ხელისუფლების ცვლილება. როგორი ფორმით, ამას აჩვენებს დრო და ის საშუალება, რომელიც გვექნება. დღეს ვართ დაკავებული რესურსების შენარჩუნებით, ადამიანების გამხსნევით. ზამთარია და ქუჩის აქციები ჯერ ადრეა. ჩვენ გვაქვს მთელი არსენალი, როგორც ვირტუალური, ასევე პრაქტიკული, რომელიც დაასუსტებს ამ ხელისუფლებას“, – განაცხადა მერაბიშვილმა.

ალბათ ნაცებს იმის იმედი აქვთ, რომ სააკაშვილი მთავრობას დაითხოვს და ისინი კვლავ დაბრუნდებიან ხელისუფლებაში, მაგრამ, როგორც ხედავთ, თვალსა და ხელს შუა უდნებათ და ხელიდან ეცლებათ ეს იმედი. რაც შეეხება ხალხის მხარდაჭერას, ნამდვილად მეცოდებიან ადამიანის სახედაკარგული “ნაციონალები”, რადგან, მაგათ რომ ხალხის საპროტესტოდ გამოეყვანა შეუძლიათ, იმდენი ხალხი მარელისეული დეიდანემის ოლია ქურდაძის მეზობელ ცხონებულ ჟორჟია არევაძეს, მეორადი თოხნის დროს, ნაღზე გამოჰყავდა ხოლმე.

რ. ნორაბიძე

ბუღბაათ რცხილაძე: სახელმწიფო დაწესებულებებში ახალი ხელისუფლებისადმი არალოიალურად განწყობილი ბევრი პირია – კალოვანი სტრუქტურები „ნაციონალური მოძრაობისგან“ უნდა გათავისუფლდეს!

„ნაციონალური მოძრაობა“ დანაშაულებრივი ორგანიზაციაა. იზოლაციაში უნდა მოექცეოდნენ, რადგან „ნაციონალი“ და კრიმინალი დღეს სინონიმებია. საქართველოს ახალი ხელისუფლება „ნაციონალების“ ბრძოლას ბრალდებებზე თავს არ უნდა იმართლებდეს. მათი საქმე არ არის, ივანიშვილი პუტინს მოკითხვას შეუთვალის თუ სხვა ვინმეს შეხვდება... გარანტიას გაძლევთ, რომ ისინი მალე ჩაირეცხებიან.“

ქართულ-რუსული ურთიერთობების თემაზე სულ მალე ევრაზიის ინსტიტუტი საზოგადოებრივ დისკუსიას იწყებს. სამოქმედო გეგმებისა და მიზნების შესახებ „საქართველო და მსოფლიოს“ ევრაზიის ინსტიტუტის ხელმძღვანელი, პოლიტოლოგი ბუღბაათ რცხილაძე ესაუბრება.

– ევრაზიის ინსტიტუტის ინიციატივით იწყება საზოგადოებრივი დისკუსია. მასში მონაწილეობის მისაღებად ვეპატიუებით ვეველა ორგანიზაციას, ვეველა დაინტერესებულ პირს, რომელთაც სურვილი აქვთ, წვლილი შეიტანონ ქართულ-რუსული ურთიერთობების დარეგულირების პროცესში. მოვიწვევთ ასევე რუს ექსპერტებსა და საზოგადოების რიგით წარმომადგენლებს.

ჩვენი დისკუსიის მიზანია, ჯერ თვითონ საქართველოში, ქვეყნის შიგნით ჩამოვაყალიბოთ ჩვენი მიზნები და ამოცანები, ვინაიდან, როდესაც ესაუბრობთ საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობაზე, საინტერესოა, როგორ გვეხმის ეს მთლიანობა, ურთიერთობის რა მოდელი შეიძლება შევთავაზოთ აფხაზეთსა და ოსებს. ასევე უნდა გავითვალისწინოთ, ჩვენ მიერ ნათქვამი ნებისმიერი ფრაზა, ნებისმიერი ტერმინი როგორ აღიქმება პირობითი საზღვრის მეორე მხარეს აფხაზეთისა და ოსების მიერ, მათთვის რამდენად მისაღებია ეს ყველაფერი და ხომ არ ასოცირდება ეს ტერმინოლოგია ნგრევასთან და ომთან. დროა, გავარკვიოთ, რას ველით და რა გეგმავთ მათგან.

– წლების მანძილზე აფხაზეთთან და ოსებთან ურთიერთობები „გაყინულია“. როგორ აპირებთ დაკარგული კავშირების აღდგენას?

– აუცილებლად ვაპირებთ ურთიერთობის აღდგენას. გასაგებია, რომ ეს საკმაოდ რთული იქნება, ვინაიდან სააკაშვილის ხელისუფლებამ ყველაფერი გააკეთა, რათა ეს ურთიერთობები არ განვითარებულიყო. როდესაც ამბობ, რომ რუსეთი საერთოდ უნდა გამოირიცხოს ამ ურთიერთობის აღდგენის პროცესიდან, ფაქტობრივად, უარს ამბობთ აფხაზეთთან და ოსებთან დიალოგზე, ვინაიდან არც ოსები და არც აფხაზები არ გვენდობიან და ჩვენთან პირდაპირი დიალოგი არ სურთ. თუ ვიტყვით, რომ რუსეთი არ გვინდა, ის ოკუპანტია, ასე არაფერი გამოვა. ეს არის სააკაშვილის მიერ თავსმოსხვეული პოზიცია და, თუ ისევ ამ ტერმინებს გამოვიყენებთ, ეს იმას ნიშნავს, რომ ისევ სააკაშვილი გემართავს. ჩვენ რაღაც ახალ ფორმულირებაზე უნდა მივიდეთ.

– რატომ გადაწყვიტეთ მაინც და მაინც ახლა ამ მოძრაობის დაწყება?

– ჩვენ ველოდებოდით უწმინდესის ვიზიტს მოსკოვში და მის შედეგებს. ფაქტობრივად, პატრიარქმა ღიად განაცხადა, რომ ომი პირადად სააკაშვილმა დაიწყო,

ვინაიდან ქართველ და რუს ხალხს ეს ომი არ სურდა. საქართველო და სააკაშვილი უნდა გაემიჯნოთ ერთმანეთისგან. უკვე ღიად ითქვა აგვისტოს ომის მიზეზებზე, ამიტომაც გაღიზიანდნენ „ნაციონალები“. მიმანია, რომ საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა კიდევ ერთხელ გაამართლა ქართველი ხალხის იმედები და დაამტკიცა, რომ ის არა მხოლოდ ქვეყნის სულიერი ლიდერი, არამედ ნომერ პირველი დიპლომატია საქართველოში.

– თუმცა ამის გამო პატრიარქმა „ნაციონალების“ სერიოზული რისხვაც დაიმსახურა...

– ჩვენ, საზოგადოების იმ ნაწილს, რომელიც ომის მიზეზებზე ღიად ესაუბრობდით, ეს რისხვა, დიდი ხანია, თავს დაგვატყდა, ამიტომ ძალიან კარგია, რომ ეს პატრიარქმა თქვა, რადგან მის სიტყვას სულ სხვა ძალა და მნიშვნელობა აქვს. მართალია, რომ „ნაციონალური მოძრაობის“ წარმენები აყვირდნენ (თვითონ სააკაშვილის ტერმინოლოგიით რომ ვთქვათ). დღეს ისინი უნდა გარიყოს ქართველმა ხალხმა, რათა მათ არ ჰქონდეთ შესაძლებლობა, მიმდინარე პროცესებზე იდეოლოგიური გავლენა მოახდინონ. მათ საერთოდ უნდა აეკრძალოთ საქართველოს პოლიტიკაზე გავლენა. ჩვენ უნდა გამოვიდეთ „ნაციონალური“ შსიძოზიდან, სწორედ ამ მიზნით ვთავაზობთ საზოგადოებას დისკუსიის დაწყებას.

– როგორი იქნება თქვენი მუშაობის ძირითადი მიმართულებები?

– ჩვენ მოვიწვევთ არა მარტო პოლიტოლოგებსა და ჟურნალისტებს, არამედ ყველა დაინტერესებულ პირს. ინტელიგენციის, ეკლესიის წარმომადგენლებს, პოლიტიკოსებს – ყველას, გარდა „ნაციონალებისა“. მათი აზრი არ გვაინტერესებს, რადგან „ნაციონალური მოძრაობა“ დანაშაულებრივი ორგანიზაციაა. იზოლაციაში უნდა მოექცეოდნენ ისინი, რადგან „ნაციონალი“ და კრიმინალი დღეს სინონიმებია. საქართველოს ახალი ხელისუფლება „ნაციონალების“ ბრძოლას

ბრალდებებზე თავს არ უნდა იმართლებდეს. მათი საქმე არ არის, ივანიშვილი პუტინს მოკითხვას შეუთვალის თუ სხვა ვინმეს შეხვდება...

გარანტიას გაძლევთ, რომ ისინი მალე ჩაირეცხებიან.

– „ნაციონალები“ არ მალავენ, რომ ხელისუფლებაში დაბრუნებას აპირებენ. ფიქრობთ, არ აქვთ დაბრუნების შანსი?

– ხელისუფლებაში დაბრუნების არავითარი შანსი „ნაციონალურ მოძრაობას“ არ აქვს, ამიტომ მათთვისვე სჯობს, გაჩუმდნენ. თუმცა, რა თქმა უნდა, კვლავ შეეცდებიან, მოახდინონ ახალი ხელისუფლების დანაწევრება, რათა თავად ხელშეუხებლად დარჩნენ და მიტაცებული ქონებაც გადაარჩინონ. მთელ რიგ სახელმწიფო დაწესებულებებში ახალი ხელისუფლებისადმი არალოიალურად განწყობილი ბევრი პირია დარჩენილი და არ არის გამორიცხული, მათზე დაყრდნობით მოინდომონ სიტუაციის არევა. საზოგადოება მზად უნდა იყოს ყველაფრისთვის და არ უნდა მიეცეთ მათ საშუალება, რაიმე გავლენა მოახდინონ ქვეყნის განვითარებაზე. სწორედ ამას, საზოგადოების მობილიზებას ემსახურება ჩვენი გააქტიურება მოსალოდნელი საფრთხეების თავიდან ასაცილებლად.

ახალმა ხელისუფლებამ ძალიან სტრუქტურებს სერიოზულად უნდა მიხედოს. ძალიან სტრუქტურები „ნაციონალური მოძრაობისგან“ უნდა გათავისუფლდეს და მაქსიმალურად პროფესიონალი, მაგრამ ხელისუფლებისადმი ლოიალურად განწყობილი კადრებით უნდა დაკომპლექტდეს.

– რას ფიქრობთ პრეზიდენტის ინიციატივაზე, ქვეყნის საგარეო კურსი ამიერდონკონსტიტუციით განისაზღვროს, რისთვის არის აღნიშნული ცვლილება საჭირო?

– ეს არის სააკაშვილის მორიგი სისულელე და სიმხდალე. მას არ სურს რუსულ-ქართული ურთიერთობების ნორმალიზება, რასაც ჩვენ, რა თქმა უნდა, არ დაუშვებთ.

ესაუბრა შორენა ციფხარაშვილი

ქართულ-რუსული ურთიერთობების აღდგენა იწყება

თბილისში 4 თებერვალს ჟურნალისტიკის რუსულ-ქართული სკოლა გაიხსნა. ოლეგ-სანდრო პანფილოვმა და ქართული ჟურნალისტიკის სხვა „სინდისებმა“ ამ დღეს თავი გამოიჩინეს და სასტუმრო „ამბასადორის“ წინ მცირეფრიცხოვანი პიკეტი მოაწყვეს. მათი დრმა რწმენით, რუს ჟურნალისტებს ქართველებისთვის არაფრის სწავლება არ შეუძლიათ, თუმცა მაშინ რაღას აკეთებს საქართველოში იგივე პანფილოვი, აღარ დაუზუსტებიათ. მის ეთნიკურ წარმომადგენლობას არ ვეხებით, მაგრამ აწ მათეყვებლობა შეჩერებულ ტელეარხ „პიკის“ დამხმარე ძალად რუსეთიდან ჩამოყვანილი ეს პიროვნება, როგორც იყო, ისევე დარჩა სააკაშვილისა და „ნაციონალური მოძრაობის“ მესობებზე.

პიკეტი მალევე დაიშალა. მისი მონაწილეები კითხვებს სვამდნენ, მაგრამ პასუხებს აღარ უსმენდნენ. ჟურნალისტურ სკოლაში ქართული მედიის 50-მდე ჟურნალისტი ჩაეწერა და მოპიკეტების გულისწერმაც სწორედ ამან გამოიწვია. წლების განმავლობაში განხორციელებული იზოლაციის პოლიტიკამ არ გაამართლა. ახალგაზრდა ჟურნალისტებს აინტერესებთ რუსეთთან კონტაქტი, იქაური ვითარება, პროფესიული გამოცდილების გაზიარება. მოპიკეტებებს არც იმაში გაუმართლათ, რომ მათი 20-კაციანი აქცია მათივე თანამოაზრე „რუსთავი 2“-მაც კი მხოლოდ ერთხელ და ისიც შუადღის საინფორმაციო გამოშვებაში გააშუქა.

ერთი კვირის განმავლობაში წამყვანი რუსული მასმედიის – საინფორმაციო სააგენტო „რია ნოვოსტის“, რადიო „მაიაის“, ჟურნალ „რუსკი რეპორტიორის“, გაზეთ „მოსკოვსკი ნოვოსტის“, საინფორმაციო-ანალიტიკურ პორტალ „ვესტნიკ კავკასიას“ ჟურნალისტები თავიანთი ქართველი კოლეგებისთვის ჩაატარებენ ტრენინგებსა

და მასტერკლასებს უახლესი საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოყენებასა და მულტიმედიური კონტენტის შექმნაში.

რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროსთან არსებული მოსკოვის საერთაშორისო ურთიერთობების ინსტიტუტისა და მოსკოვის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სპეციალისტები, ქართველ ექსპერტებთან ერთად, წაიკითხავენ ლექციებს მასმედიის თანამედროვე ტენდენციებისა და განვითარების პერსპექტივების შესახებ, წარმოადგენენ თავიანთ ხედვას სამხრეთ კავკასიის რეგიონის მომავლის შესახებ, მრგვალი მაგიდის ფარგლებში, სახელწოდებით „სამხრეთ კავკასია 2020: რეგიონის განვითარების პერსპექტიული სცენარები“.

სკოლაში სწავლების შემაჯამებელ დღეს გამოცხადდება კონკურსის პირობები ესეს შესაქმნელად, რომლის შედეგადაც სამხრეთ კავკასიის, მათ შორის, საქართველოს საუკეთესო ჟურნალისტები 2013 წლის ბოლოს შეძლებენ მონაწილეობა მიიღონ სამხრეთ კავკასიის ახალგაზრდა ჟურნალისტთა რეგიონულ სკოლაში, ქალაქ სოჭში.

ჟურნალისტიკის რუსულ-ქართული სკოლის მუშაობის დასრულების შემდეგ მონაწილეებს გადაეცემათ სპეციალური სერთიფიკატები.

სკოლის ორგანიზატორები არიან რუსეთის პოლიტოლოგიური ცენტრი „ნრდილოეთი-სამხრეთი“ და არაკომერციული ორგანიზაცია „კავკასიური თანამშრომლობა“. ასეთი სკოლა უკვე გაიმართა მეზობელ სომხეთსა და აზერბაიჯანში.

4 თებერვალს სასტუმრო „ქორთიარდ მარიოტში“ მოხსენების პრეზენტაცია კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრმა გამართა ნიკოლაი სილავეისა და ანდრეი სუშენ-

ცოვის მოხსენების პრეზენტაცია „საქართველო 2012 წლის არჩევნების შემდეგ და რუსულ-ქართული ურთიერთობების პერსპექტივები“. პრეზენტაციას დაესწრო საქართველოს პრემიერ-მინისტრის სპეციალური წარმომადგენელი რუსეთთან ურთიერთობის საკითხებში ზურაბ აბაშიძე. იგი მიესალმა ქართულ-რუსულ საექსპერტო დიალოგს და იმედი გამოთქვა, რომ ამგვარი კვლევები და დისკუსიები ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობის გაუმჯობესებას შეუწყობს ხელს.

მის განხილვაში ქართველი ექსპერტების ფართო სპექტრმა მიიღო მონაწილეობა. ივლიანე ხაინდრავამ აღნიშნა, რომ იგი არ აკრიტიკებს სააკაშვილის კურსს 2008 წლის აგვისტოს მოვლენებში, რადგან ქვეყნის პირველი „ვერ შეგუებოდა მცოცავ ანექსიას“. პრეტენზიები კი მის მიმართ ამ კურსის განხორციელების უუნარობის მიმართ აქვს. ექსპერტმა ლადო პაპაევამ ისაუბრა რუსული ბიზნესისთვის სააკაშვილის მიერ ფართოდ გაღებულ კარზე და ისურვა, რომ მოხსენების ავტორებს მეტი ინფორმაცია გამოეყენებინათ საქართველოს რეალური ეკონომიკის შესახებ.

ექსპერტმა სერგი კაპანაძემ ძირითადად წინა ხელისუფლების საგარეო პოლიტიკურ მიდევრებზე ისაუბრა. მისი განცხადებით, საქართველოს ევროატლანტიკურ არჩევანს ალტერნატივა არ აქვს, რის დასტურადაც NDI-ს კვლევები დაასაბუთა. ამ განცხადებას დარბაზში ირონიული რეპლიკები მოჰყვა. ექსპერტმა ნანა დევედარიანმა მიუთითა, რომ არჩევნების წინ ამ ორგანიზაციის მიერ პოლიტიკური პარტიების კვლევებმა მისი ავტორიტეტი საბოლოოდ

შეარყია და ნატოში ინტეგრაციის ისეთი მაღალი მაჩვენებელი, როგორიც არის 77 პროცენტი, ეჭვს ბადებს.

მიუხედავად გამოთქმული კრიტიკული შენიშვნებისა, მთლიანობაში ქართველმა ექსპერტებმა დადებითად შეაფასეს მოხსენება და მისი პრეზენტაცია თბილისში, რაც 1 ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებში „ნაციონალური მოძრაობის“ დამარცხებამდე წარმოუდგენელი იყო.

გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“

ნუ კორტნით სამეგრელოს!

ახლა, როცა ქვეყანაში ცვლილებები მიმდინარეობს, როცა მთელი ყურადღება უნდა იყოს დათმობილი ეროვნული ერთიანობისა და კონსოლიდაციისთვის, როცა ძველი ხელისუფლების უხეში და საშიში მხარდები ეროვნული ძალითა და სამართლიანობის დაცვის პათოსით. არიან ცალკეული ადამიანები და ჯგუფები, რომლებიც ცდილობენ დაპირისპირება და ეჭვები დაეთსონ.

ამაზე მაფიქრებინებს უკანასკნელ ხანს სამეგრელოს მიმართ გამაფრებული სამი მოვლენა. მათი არასასიამოვნო დამოხვევა.

ჯერ ერთი, სამარცხენო და კატეგორიულად მიუღებელია, ზუგდიდის „განათლების ცენტრის კოლხიდას“ ხელმძღვანელის, იური ღვინჯილიას ვადეომიმართვის პროცესი და ანტისახელმწიფოებრივი შინაარსი, სადაც იგი პოლიტიკურ და ეკონომიკურ დამოუკიდებლობაზე საუბრობს.

ერის უბედურება არაიშვიათად იყო და დღემდე რჩება, შიდა და გარეშე მოშუღეთა დალატიანი მოქმედება.

როცა საუბარი საზოგადოებისა თუ მხარის ღირსების შეფასებას ეხება, სიფრთხილისა და ზომიერების გამოჩენაა საჭირო. რასაც ვერ იცავს შებრუნებული აზროვნების მქონე ღვინჯილია.

მის იდეებს საეჭვოდ და დროში ემთხვევა ბატონი ვალერი გელაბახიანი ინტერვიუს ბოლო ნაწილი. გახ. „ქრონიკა“ (21- 27 იანვარი.) სადაც ბატონი გელაბახიანი 1-ლ ოქტომბერს ჩატარებული საპარლამენტო არჩევნების შედეგებთან დაკავშირებით, აშკარად წამქეზებლურ დასკვნებს აკეთებს და სამეგრელოს მოსახლეობას უპირისპირებს ახალ ხელისუფლებას: – „იქ ხალხის სიმპათიები რომ არ ყოფილიყო, ასეთი მონაცემები ვერ დაიდებოდა, თუმცა სააკაშვილს ყოველთვის სამეგრელოში მეტი ხალხი უჭერდა მხარს, ვიდრე სხვა რეგიონში“-ო.

მესამე მოვლენა გახლავთ თავდაცვის მინისტრის ირაკლი ალასანიას მიმართ აგორებული პიარ-ტორები. რომელიც პირდაპირ და არაპირდაპირ სამეგრელოს უკავშირდება.

ვერ დავეთანხმები ბატონ ვალერი გელაბახიანს მის დასკვნებსა და ვარაუდებში. ვინაიდან იგი შეიცავს, ძალიან საფრთხის შემცველ მოსაზრებებს, რომელიც ჩირქს სცხებს მხარის მოსახლეობის უმეტეს ნაწილს და აკნინებს ჭეშმარიტ შეხედულებას ყოფილი ხელისუფლებისა და პირადად, სააკაშვილის მიმართ.

იგი ახალ ხელისუფლებასთან აპირისპირებს მხარის მოსახლეობას, ჩააგონებს ივანიშვილსა და „ქართული ოცნების“ წარმომადგენლებს რომ სამეგრელო მათი ერთგული კი არაა, პირიქითა... ხედავთ, ყველა მხარეში გიჟდებოდნენ და იმ მეგრელებმა თქვენ მოწინააღმდეგეს მისცა მხარიო!

ამ „შავი ლაქის ცხებით“ ხაზი გაუსვა, დანარჩენი საქართველო მიხვდა ახალი პერსპექტიული ძალა რომ მოდიოდა, მეგრელები კი მიუხედავრელები არიანო!

გელაბახიანს ამ ეკლიანმა მოსაზრებამ ეჭვქვეშ დააყენა რეალობა, რასაც მოყვა ადეკვატური შეფასებები. გაისმა ხმები „ივანიშვილი სჯის სამეგრელოს და არ იკარებს ხელისუფლებაში მის წარმომადგენლებსო. ირაკლი ალასანიას პარტიაში ნაცემოდრობის ჩანერგილებია და ამიტომ ვერ მოახერხა ხმების მიღებაო.“

სინამდვილეში პრემიერ მინისტრს არც კი დასცდენია რაიმე საყვედური მხარის მიმართ, პირიქით, წამყვანი დარგის მინისტრებად დანიშნა (ოდიშარია, ალასანია, ნარმანია) პარლამენტის კომიტეტის თავმჯდომარე და მოადგილეები სამეგრელოს

წარმომადგენლები არიან. ივანიშვილი დღემდე დინჯი, აუწყარებელი და ემოციუბ-მოთოკილი მოღვაწის თვისებებს ავლენს. თუმცა, როცა ხელისუფლების მაღალი რანგის პიროვნებას უჩიხინებენ, რომ მხარის მოსახლეობა არ არის ყურადღებისა და დაფასების ღირსიო, ეს არის მხარის მოსახლეობის დამაკნინებელი, შეურაცხმე-ოფელი, საეჭვო ვარაუდების შემცველი...

საეჭვო იმდენად, რამდენადაც ვ. გელაბახიანი მხარის ერთგულებას ახალი ხელისუფლებისადმი, დალატიანს რაცხს, არასაიმედოსა და საფრთხის შემცველს და ამით წყალს ასხამს სააკაშვილის წისკვილზე. აგულიანებს მას, აქეზებს.

სამწუხაროდ, მისმა აგუნდავებულმა მეორე ცრუ ვერსიის ზეირთმა ავად გადაუარა სამეგრელოს. „მაღლე სააკაშვილი ზუგდიდში დაიდებს ბინას და იქიდან დაიწყებსო მოქმედებასო!“ – ბრძანა.

გადარეული ღვინჯილია ბოდავს „სამეგრელოს პოლიტიკური და ეკონომიკური დამოუკიდებლობა უშეღისო“, ხოლო ვ. გელაბახიანი იძახის სააკაშვილი იქ დაივანებს და სამეგრელოდან დაიწყებსო მოქმედებასო!...

მკითხველმა განსაჯოს. არის თუ არა საშიში შინაარსის შემცველია ეს ორი მოვლენა?

ბატონი ვ. გელაბახიანი თითქმის ყოველ საგაზეთო ინტერვიუში ხმაზაღლა და ამაყად ააცხადებს, რომ ჩემი ვარაუდები მართლდებაო. ამით თავი მოაქვს, როგორც გარტყდილი პოლიტიკურ „წინასწარმეტყველს“. მისი ნოსტრადამუსობა პოლიტიკაში, სინამდვილეში, ქარში ნაცრის გაბნევაჲ პავს. იშვიათად თუ ყოფილა მისი რაიმე გამონათქვამი, მოსაზრება თუ ვარაუდი გამართლებულიყოს. შეუსაბამო პიარფერსიების მოტრფილის რამდენიმე მაგალითიდან ორ უკანასკნელად გამოქვეყნებულს შევადარებ ერთმანეთს და მკითხველი თავადვე დარწმუნდება, ბატონ ვ. გელაბახიანს როგორ ეხერხება პროგნოზირება.

გასული წლის 19 აგვისტოს გაზეთ „ქრონიკისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში, ანუ საპარლამენტო არჩევნებამდე ორი თვით ადრე, ის დაბეჯითებით ამბობდა და მოსახლეობას არწმუნებდა, რომ ხელისუფლებაში დარჩება მერაბიშვილი, საპარლამენტო არჩევნებში კვლავ გაიმარჯვებს „ნაცემოდრობა და პარლამენტის თავმჯდომარედ იქნება ბაქრაძე, ხოლო, როცა სააკაშვილი გადადგება პრეზიდენტი ბაქრაძე გახდებაო“. ჟურნალისტის შეკითხვაზე მისი პასუხია: „მერაბიშვილს რატომ არ უნდა აწვობდეს ერთი წელი მოითმინოს, დასთმოს თავისი ამბიციები და დაელოდოს ბაქრაძის პრეზიდენტად არჩევისო“.

საპარლამენტო არჩევნებამდე ორი თვით ადრე ეჭვადაც არ მოსდიოდა თავში, რომ „ნაცემოდრობა“ დამარცხდებოდა, მერაბიშვილს გააგდებდნენ ხელისუფლებიდან, ბაქრაძე მხოლოდ რიგითი პარლამენტარი გახდებოდა და სააკაშვილი ვადაგასული პრეზიდენტის როლში აღმოჩნდებოდა.

იგი ისევე ყალბად ფიქრობდა, როგორც „ნაცემოდრობა“ და სააკაშვილი.

კიდევ ერთი მისეული ვერსია გასულ წელს გამოცემული გაზეთიდან – „საპრეზიდენტო არჩევნების შემდეგ სააკაშვილს მისცემენ საერთაშორისო ინსტიტუტებში შესაფერის ადგილს, რომ კვლავ დაიტოვოს იმის უფლება, მოზრუნდეს და კენჭი იყაროს“.

მისი ვარაუდებიდან ხომ არაფერი გამართლდა?! ახლა ინება სხვა უფრო საშიში შედეგის შემცველი ვერსია მოგონა და ხმაზაღლა აცხადებს: „სააკაშვილი სხვაგან წამსვლელი არ არის, წავა ზუგდიდში და იქიდან დაიწყებს ახალ პროექტებს, ადგილობრივ არჩევნებში მიიღებს მონაწილეობას და გახდება საკრებულოს თავმჯდომარე“-ო.

რა პქვია ამ სახიფათო თამაშს? ბავშვური ულოგიკობა, შემთხვევითობა თუ თვალეში ნაცრის შეყრა? რასაც ამბობს და წერს ზერედეა, დრმა პოლიტიკურ ანალიზს მოკლებული.

აღამიანს აქვს აზრის გამოთქმისა და სხვა ბევრი რამის კეთების უფლება. ეს ცალსახაა. არ მაინტერესებს რას აკეთებდა და მოიმოქმედებს მომავალში ბატონი ვ. გელაბახიანი. იგი ნიჭიერი ადამიანია, მაგრამ ძალიან მავიჭრებს ის მასიური თვალსაზრისის „კოორდინტები“ რომელსაც მავანნი სამეგრელოსადმი სისტემატიურად ახორციელებენ.

ეს არის გაგრძელება იმ საძრახის მოქმედებისა, რომელიც კარგა ხანია მიმდინარეობს სამეგრელოს ღირსების, სვანური და მეგრული ენების დაკნინება-დამცირებისათვის.

ვინც მეგრელთაშორე, ცრუ მეცნიერ ტარიოდ ფუტკარაბისა და ძმათა მათა გვერდით აღმოჩნდება, მათ მიმართ გულგრილი ვერ დავრჩებით.

შეიძლება ადამიანი გაუღდეგს და ყველაფერი აკადრო, მაგრამ ხალხს დედის აკანთაშ შეზღილ ენას რომ შეუცინებ, დაუმცირებ და ამას აკეთებ დაუინებო, გეგმაზომიერად და აკვიატებით, მტრობა ქვია. აქ ვ. გელაბახიანსაც ვგულისხმობ და ყველა იმთაც, ვინც ამას კადრულობს ბოლდამორეული სიჯიუტით.

ტერიტორიულად სამეგრელო ხომ კოლხეთის შუაგულშია და მეგრელები უშუალოდ ძველ კოლხთა შთამომავლები არიან. ხომ ათასჯერაა დადასტურებული, რომ კოლხების ენა მეგრული იყო? იგი პროტოქართულია. მეგრულად ლაპარაკობდნენ ლაზები და ჭანები. თავის დროზე საქართველოს ისტორიის მამა ივ. ჯავახიშვილი ბრძანებდა „საქართველოს ისტორია არა და არ უნდა იყოს გაყალბებული და იგი უძველესი კოლხეთის ისტორიით უნდა იწყებოდეს და არა ისტორიული ზღაპრებითა და ლეგენდებით“-ო. I ტომი. (გამოც. 1908 წ.).

ერთმა მეცნიერმა ქალბატონმა დაუფარავად განაცხადა: „ჩვენ აკადემიკოსებმა, მრავალჯერ გადავარჩინეთ საქართველო“. ისმება კითხვა, ვისგან და რისგან გადაარჩინეთ საქართველო, ქალბატონო და ბატონებო?

გადაარჩინეთ გაყალბების, მოგონილისა და მონაქარის გზით? ან გადასარჩენი რა სჭირს საქართველოს ერსა და მის ბრწყინვალე ისტორიას, რომლის სათავეს ძველი კოლხების ბრწყინვალეობა აკაშკაშებს?

ეს გახლავთ ვითომ პოლიტიკოსების, ვაიმეცნიერებისა და უმეცართა განაწენი ძირძველი ქართული სახელმწიფოს ხერხეშლის – სამეგრელოსადმი.

ერთიან საქართველოს არასდროს გასწენია საეჭვო და სანოთირო სამეგრელოსაგან, პირიქით კი ყოფილა. საქართველოს ერთიანობას დასაბამი მისცა ქუჯიმი, ფარნავაზისადმი დახმარებით. ასე იყო და მარადის ასე იქნება. აზროვნებაშებრუნებული „ღვინჯილიების“ გამოხლომები ამაზე გაგვლენს ვერ მოახდენენ.

რატომღაც მავანნი წინასწარგანძრახით არ იკვლევენ, თუ სამეგრელოში რატომ მიიღო „ქართულმა ოცნებამ“ ოდნავ ნაკლები ხმა, ვიდრე „ნაცემოდრობამ“. თუმიც ყველამ იცის რეალობა. ქალაქ ფოთში ახალმა ხელისუფლებამ მთლიან, პირწმინდად, მოიგო სენაკშიც, თუმიც სამხედრო ნაწილიდან მიღებულმა 3. 000 ხმამ გაგვლენა იქონია და ცხადია, გადაჭრა „ნაცების“ სასარგებლოდ. ამაში სენაკელებს ვერ დავადანაშაულებთ. ხობში უკვე ტრადიციულად იგებს ერთი, ღირსეული კანდიდატი და ეს გახლავთ ფიფია. ხობელთა კუშირთან პაექრობას ნებისმიერი წააგებს. იგი, როგორც მაქორტორი დეპუტატი, უკვე „ქართული ოცნების“ მხარესაა. პრობლემა იყო მხოლოდ ქ. ზუგდიდსა და ზუგდიდის რაიონში, რადგან იქ ახალაიების კლანური დაჯგუფება მოქმედებდა. როგორც თავის დროზე ირაკლი ალასანია აცხადებდა, წალენჯიხის ტერიტორიაზე შეიქმნა შეიარაღებული დამსჯელი რაზმი, რომელსაც ხელისუფლება ფარულად აფინანსებდა და რომელიც მოსახლეობაზე ანხორციელებდა მასიური ზეწოლას. სიცოცხლე ტკბილია. როცა შვილის, ქმრის მოკვლითა და სახლის გადაწვით გემუქრებიან, გამკლავება ძნელია.

გუბერნატორმა გოროზიამ, მისმა ძმამ და ამ კლანმა ყველაზიარი აკრძალული მეთოდების გამოყენებით მარტვილსა და აბაშაში მცირე უპირატესობა მოაპოვებინა „ნაცემოდრობას“. ასე რომ, სხვა მხარეებთან შედარებით, სამეგრელოში განხორციელებული არანახელი მასშტაბების დაშინების, გაყალბების პირობებში მოახერხა „ნაცემოდრობამ“ ხმათა შეკოწიქება. საოცრად მგრძნობიარე სამეგრელოში რომ ივანიშვილის მხარდაჭერები ყავდა, ამას ისიც მოწმობს, რომ როცა „ქართული ოცნების“ ლიდერი მოსახლეობასთან შეხვედრაზე ჩამობრძანდა, მას არანახელი დახვედრა მოუწევს ზუგდიდში. თავადაც ივანიშვილი განცვიფრებული და აღფრ-

თოვანებული იყო ამგვარი დახვედრით.

ამან კიდევ უფრო გაახელა ძველი ხელისუფლება და მოხდა ის რაც მოხდა.

ეს არ აძლევს არაგის უფლებას საზეიმოდ განაცხადოს: იქ ხალხის სიმპათიები რომ არ ყოფილიყო, ასეთი მონაცემები ვერ დაიდებოდაო. მინდა ვკითხო ამ ციტატის ავტორს. თქვენ თუ არ გინახავთ, ხომ გსმენიათ, საარჩევნო ბატალიებისას რა და როგორი სიბინძურე ხდება? როგორ ახერხებენ ხმების წართმევას, მიწერას, მოგროვებას?!

პირველი შემთხვევა? არსად არ მომხდარა ისეთი რამ, როგორადაც მოექცნენ სამეგრელოს მოსახლეობას. განა ამის გამო შეიძლება მმართველი პარტია წააქეზო, გამარჯვებულ ძალას უყვირო – ის კი არ არის ტრაგედია ხმების მაქსიმუმი რომ ვერ მიიღეთ, არამედ სააკაშვილი საბუდარს იქ მოიწვობსო.

რატომ არ ახსენებენ მეორე კუთხეს, სადაც ასევე მოახერხა ყოფილმა ხელისუფლებამ ხმების შეკოწიქება? რატომ დაადებინეს მხოლოდ სამეგრელოს კისერი გილიოტინაზე? რატომ გაიმეტეს სამეგრელო ახალი ხელისუფლების „სახარბო-ბელასთვის“?

მოსახლეობის ახაფორიაქებლად ატეხილი ეს ცრუ განგაში, სააკაშვილის მომავალ „პერსპექტივებზე“ და მისი დაკავშირება მაინც და მაინც სამეგრელოსთან, რბილად, რომ ვთქვათ, წინასწარ გამიხნული შანტაჟია, რასაც მოჰყვა კიდევ ადეკვატური რეაქცია. ზუგდიდის ცენტრში გამოასვენეს სააკაშვილის კუბო და ცოცხლად დაიტრეს. მე ვემიჯნები ამგვარ თეატრალურებულ ტრაგიკომედიების დადგმას. კოლხებს უხსოვარი დროიდან დაჰყავთ მაღალი ეთიკისა და სხვათა პატივისცემის დახვეწილი კულტურა. მტერს მტრულად ხედებიან და მოყვარეს მოყვრულად, ეს მათი განძია, მათი ცხოვრების წესია.

დღეს ზუგდიდში პრეზიდენტის სასახლესთან მიმდინარეობს აქცია, გახსნილია კარები, რაც აშკარად აჩვენებს სამეგრელოს დამოკიდებულებას ყოფილი ხელისუფლებისადმი.

ქქვს თებერვალს პრემიერ-მინისტრისა და ალასანიას შეხვედრა ნათელს ხდის (ივანიშვილი სტუმრობდა თავდაცვის სამინისტროს), თუ როგორი ურთიერთობა სუფევს კოალიციაში. ამიტომ ყოველგვარი ხელოვნურად შექმნილი ვარაუდები იმის თაობაზე, რომ სამეგრელო და მისი წარმომადგენლები ისჯებიან, მტკნარი სიცრუეა.

ნუ კორტნით სამეგრელოს!

თითიდან გამოწოვილი ვერსია-ვარაუდებით ნუ ამღვრებთ წყალს, რომელიც მთის ნაკადულივით ანკარაა.

გაზეთ „საქართველოსა და მსოფლიოში“ (29.01. 2013) მე ვწერდი, რომ „ჯერ ერთი ვადაგასული სააკაშვილი, ზვიად გამსახურდია არ არის, მისებრ გულნათელი, მორწმუნე, წმინდა, უცოფრედი, ალალი და სამართლიანი ერის შვილი, რომ სამეგრელომ სისხლის ფასად დაიცვას და გვერდით დაუდგეს. უკვე ცხადია, ყველგასული ხელისუფლების ძალადობაზე დაყრდნობილი ოლიგარქიული პლაცდარმი თვითმფრინავის ბოლივით დაიშალა“.

ასევე განაცხადე, რომ – „არა მთვინა სამართალში მიცემულმა ახალმა გუბერნატორმა თენგიზ გუნაყამ შესძლოს რაიმეს წაღმა შემობრუნება. როგორც სააკაშვილმა მისი წარდგენის დროს განაცხადა „წარმატებული დივერსიული და ერთგული მეთაურობისთვის დავაწინაურეთ“. კარგად ვიცით მისი დივერსიული მოქმედებები და ჩადენილი დანაშაულებები რა მასშტაბისა იყო სამეგრელოში. გუნაყამ ჯერ მოსახლეობის წინაშე უნდა მოინანიოს და, ისიც საკითხავია, მოსახლეობა ამ მონანიებას მიიღებს თუ არა. ის ისეთივე ხელმოცარული გუბერნატორად დარჩება, როგორც მისი მფარველია და „მამა-მარჩენალი“ უუფლებო პრეზიდენტია.“

„ნაცემოდრობის“ იდეოლოგები მთელი ძალით უყვირებენ მოსახლეობას, რომ ჯერაც ყველაფერი დაკარგული არ არის. მაგრამ ეს არის მხოლოდ იმის უმწეო მცდელობა, რომ სააკაშვილმა, ოქტომბრამდე, როგორმე შეინარჩუნოს აქტიური პოლიტიკოსის იმიჯი.

ბოროს ღაშითაია, აკ. წერეთლის სახელობის პრემიის ლაურეატი, მეცნიერებათა აკადემია „აია“-ს ნამდვილი წევრი

პრეზიდენტმა კარინა ბრიბორიანი „ღირსების ორდენით“ დააჯილდოვა

საქართველოს პრეზიდენტმა პოლიციის კაპიტანი კარინა გრიგორიანი (ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დე-პარტამენტის II სამმართველოს ტრეფიკინგისა და უკანონო მიგრაციის წინააღმდეგ ბრძოლის სამმართველოს ყოფილი უფროსი ინსპექტორ-გამომძიებელი) ქვეყნის უსაფრთხოების დაცვის საქმეში შეტანილი წვლილისა და მაღალი პროფესიონალიზმისთვის „ღირსების ორდენით“ დააჯილდოვა.

კარინა გრიგორიანმა სამინისტრო პირადი გადაწყვეტილებით დატოვა, რის მიზეზადაც ბოლოდროინდელი მასშტაბური ამნისტია დაასახელა. როგორც პოლიციის კაპიტანმა აღნიშნა, მისთვის მიუღებელი აღმოჩნდა ამნისტიის ფარგლებში რუსეთის ჯაშუშობის ბრალდებით მსჯავრდებულთა შეწყალება და სასაჯულადსრულების დაწესებულებებიდან გათავისუფლება.

პრეზიდენტის განცხადებით, ამნისტიის შედეგად პოლიტიკტიმის სტატუსით გათავისუფლებული არცერთი ადამიანი არ ყოფილა პოლიტიკტიმარი. ის მაღლობას უხდის იმ ადამიანებს, რომლებიც დღემდე მუშაობენ პოლიციაში და საქართველოს ინტერესებს ემსახურებიან.

„მინდა კარინასნაირ ადამიანებს დიდი მადლობა ვუთხრა. დარწმუნებული ვარ, დადგება ის დრო, როდესაც ის დაბრუნდება შინაგან საქმეთა სამინისტროში და ამ სტრუქტურაში გააგრძელებს ბრძოლას ჯაშუშებთან და კრიმინალთან. მინდა, შს-ის უკვე ყოფილ ოფიცერს გადავცე ის, რაც მას შეეფერება – „ღირსების ორდენი“. მას უკვე აქვს „ვახტანგ გორგასლის ორდენი“, რომელიც სწორედ უცხოურ სპეცსამსახურებთან ბრძოლისთვის მიიღო. ვფიქრობ ყველაფერი წინ არის. მინდა, კიდევ გადავუხადო მას მადლობა ამ გაბეჭდილი ნაბიჯისთვის“, – აღნიშნა საქართველოს პრეზიდენტმა.

ვერა და ვერ დააღწია თავის სააკაშვილმა ამოუწურავ ბავშვურ ფანტაზიას, როცა თანატოლებთან „ომობანას“ თამაშში ჩაბმულ მოზარდს ხან ალექსანდრე მაკედონელი პვინია თავი და ხან ნაოლეონი და ეს განცდა მას მიჰყვება თამაშის შემდეგაც, დიდი ხნის განმავლობაში. აღარ არის ეს კაცი საქართველოს პრეზიდენტი 2013 წლის 20 იანვრიდან, მაგრამ მაინც ვერ განთავისუფლდა ქვეყნის „ბატონ-პატრონობის“ ხიბლიდან და ძველებური შემართებით აგრძელებს ადამიანების დაჯილდოებას სხვადასხვა რეგალიებით, რომელსაც, შეიძლება ითქვას, კაპიკის ფასი ადევს. მაგალითად, ამას წინათ სააკაშვილმა „ბრწყინვალეების ორდენი“ გადასცა კინორეჟისორ ელდარ შენგელაიას, ოღონდ არ დაუზუსტებია – ეს ჯილდო ელდარს გადასცა როგორც კინორეჟისორს, თუ როგორც პოლიტიკურ მოღვაწეს. ეს პიროვნება რომ ნიჭიერი რეჟისორია, ამაზე არავინ დაობას, მაგრამ საკმაოდ უნიჭო და არაკეთილსინდისიერი, გამყიდველი პოლიტიკოსი რომ გახლდათ, არც ეს არის სადავო. ამის დასტური გახლავთ ის ამბავიც, რომ მაშინ, როცა სააკაშვილს უკან დაუბრუნა ჯილდო მრავალმა დირსეულმა მამულიშვილმა-შემოქმედმა, შემგელაიამ ლამის სიამაყის განცდით მიიღო ორდენი თვითმარქვია პრეზიდენტისაგან, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, სამარცხეინო მოვლენაა და ქარს ატანს იმ ავტორიტეტს, რომელიც ამ მართლაც ნიჭიერმა რეჟისორმა წლების განმავლობაში მოიხვეჭა.

რაც შეეხება გრიგორიანებს და მისნაირებს, რომლებიც ყოველთვის მეხუთე კოლონას წარმოადგენდნენ ქართულ სინამდვილეში, სააკაშვილმა ჩვენზე კარგად იცის, თუ რა დამსახურებებისათვის უნდა დააჯილდოვოს კარინა და მისი თავამემამულები. ახლა, როცა საქართველოში ჭეშმარიტი ქართული საქმის კეთება იწყება, კარინა და კარი-ნასნაირები, რა თქმა უნდა, მონაწილეობას არ მიიღებენ ჩვენი ქვეყნის აღმშენებლობით პროცესებში და განზე გადგებიან!

ხოლო, რა სიბოროტეც აკეთეს საქართველოს წინააღმდეგ, ამისათვის მათ „ღირსების ორდენით“ კი არა, სხვა ქვეყნის უფრო მაღალი რეგალიით დასჯირდებათ დაჯილდოება.

ამიტომაც ჩქარობს სააკაშვილი და ცდილობს რაც შეიძლება მალე დაუფასოს „ღვაწლი“ იმ ადამიანებს, ვინც მას „გადიდებულებასა“ და საქართველოს განადგურებაში ესმარტობდნენ. ახლა ქართველმა ხალხმა მხოლოდ ის უნდა მოიფიქროს, თუ რომელი რეგალიით დაუშვებენ მკერდს ამ არაკაცს, რომლის მმართველობა უკვე შავი ასოებითაა ჩაწერილი საქართველოს პოლიტიკურ მატიანეში. ჩვენის აზრით, ყველაზე უპრიანი იქნება სააკაშვილს ანტიდამსახურებისათვის მიენიჭოს „ცოცხისა და ხელკეტის ბაფთიანი ორდენი“!

ღირსი არ არის, თუ რა?

რ. შალამაგირიძე

რისთვის (და)იჭიარენ ბიბი შუშლაგას?! (ანუ, შუშლაგამ იბუღაბა)

ფაქტი ერთია – თბილისში დესტაბილიზაციის პროცესი დაიწყო და ბევრი ფიქრობს, რომ ეს მანამდე გაგრძელდება, სანამ გიგა უგულავა თავის პოსტზეა. მას შემდეგ, რაც იგი დაკითხვაზე დაიბარეს, უკვე ეჭვის ქვეშ დადგა ის საკითხიც, მიაღწევს თუ არა იგი თვით-მართველობის არჩევნებამდე. 750 „ლევი“ თანამშრომლისა და „მუხიკალური კვარტეტის“ ოთხი ალპინისტ-დამსუფთავებლის შემდეგ, რა თქმა უნდა სხვა ბევრი ასეთი ოდიოზური ფაქტი გამოვა სამხეოზე. მაგრამ ის, რის გამოც უგულავა შესაძლოა დააკაონ, ბევრად სერიოზულ სეგმენტს განეკუთვნება. ეს გახლავთ მერიის მიერ ჩატარებული ტენდერები და საბიუჯეტო თანხების ხარჯვითი ნაწილი. ამ ეტაპზე შეისწავლება (ფაქტობრივად დასრულებულია) ფინანსური გეგმისაგან გამომდინარე 2011 წელს თბილისში სამარშრუტო ტაქსების შემოყვანისა და ახალი მანქანებით ხაზების დაკომპლექტების პროცესი.

2011 წლის დასაწყისში თბილისის მერიამ ჩატარა ტენდერი ყვითელი მიკროავტობუსებით დედაქალაქში მგზავრთა გადაყვანაზე. ტენდერში გაიმარჯვა ოთხმა კომპანიამ – შპს „ფაბლიქ ქარმა“, რომელსაც ისანი-სამტორის ხაზის უზრუნველყოფა დაევალა, შპს „თბილ ლაინმა“ ვაკე-საბურთალოს და გლდანის ნაძალადევის რაიონებში, შპს „კაპიტალ გრუპმა“ ძველი თბილისისა და დიდგორის რაიონში და შპს „თბილ ქარმა“ დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონში. ოთხივე კომპანია გამარჯვებულად ერთ კვირაში თბილისის მერმა დაუქვემდებარა ერთ კომპანიას – შპს „თბილისის მიკროავტობუსებს“, რომელსაც უნდა განეხორციელებინა ოთხივე ამ კომპანიაზე ზედამხედველობა და კონტროლი. ამიერიდან, ტენდერში გამარჯვებული ეს ოთხი კომპანიაა „ქრება“ და ყვითელი მიკროავტობუსების მართვის სადავეები ისე გადადის შპს „თბილისის მიკროავტობუსებს“ ხელში, რომ კაციშვილს არ უკითხავს, კი მაგრამ ეს „თბილისის მიკროავტობუსები“ ვისი ტიკი-ტომარაო? არც ტენდერში მიუღია მონაწილეობა, არც ტენდერამდე განუსაზღვრავს მისი მაკონტროლებლის ფუნქციები ვინმეს და ახლა ვინ შემოიყვანა თამაშში? ვინ და პატივცემულმა თბილისის მერმა, მაგრამ ამაზე ცოტა ქვემოთ, პროკურატურის მასალებიდან.

სანამ ეს ოთხი კომპანია თავის დაფნის გვირგინებს ერთ კომპანიას გადასცემდა, მანამდე მათ ყვითელი მიკროავტობუსები შეუკვეთეს შპს „ჯი-თი მოტორსს“. ეს გახლავთ „ფორდის“ ოფიციალური წარმომადგენლობა საქართველოში, რომელმაც ვითომდა 2011-2012 წლის მოდელები მიჰყიდა მათ აღჭურვილი 2,4 ტურბირებული დიზელის ძრავებითა და მექანიკური გადაცემათა კოლოფებით. მიკროავტობუსები თურქეთში გახლდათ დამზადებულია ქალაქ კონიაელში.

ამის შემდეგ დაიწყო მძღოლებთან ხელშეკრულების გაფორმების პროცესი. ყველაზე მეტი მაშინ იყვრა „რესპუბლიკელმა“ თინათინ ხიდაშელმა, რომელმაც თბილისის მერს სამარშრუტო ტაქსების მძღოლებთან გასაფორმებელი ხელშეკრულების გადახედვას და გაუქმება მოსთხოვა. მისი თქმით, „თბილისის მიკროავტობუსი“ მძღოლებთან გაფორმებული ხელშეკრულება მიმეც და კაბალურია. ეკრძა, ხელშეკრულების პირობებით მძღოლებს ათი წლის განმავლობაში უნდა გამოესყიდათ (შექმდოთ კი არა, უნდა გამოესყიდათ) სამარშრუტო ტაქსები 50 ათასი ევროდ, მაშინ როდესაც ამ მიკროავტობუსების ღირებულება 18 ათას ევროს შეადგენდა. (დღეს-დღეობით, ფინანსური სამსახურის გენერალური ინსპექციის მასალებში მოიპოვება დოკუმენტაცია, რომლის მიხედვითაც შესწავლას საჭიროებს ეს 18 ათას ევროს ღირებულების პრესიკურანტი, რაც სავარაუდოდ ასევე გადამოწმდება).

მძღოლებს ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ კომპანიის ანგარიშზე უნდა შეეტანათ საგარანტიო თანხა 500 ევრო, შემდეგ კი კომპანიისაგან იჯარით აიღებდნენ მანქანებს და თვეში 463 ევროს გადაიხდიდნენ. ავტომანქანასთან დაკავშირებული ყველა ხარჯი მძღოლებს საკუთარი ხარჯებით უნდა დაეფარათ.

როგორც ამბობენ, სწორედ აქედან იღებს გიგა უგულავას მიერ ნახსენები „ჩუკუნობა“ სათავეს, რომელიც მას სასულიერო ტერმინოლოგიიდან სულაც არ წამოუღია. როგორც კი მძღოლებს ხელშეკრულებაზე ხელის მოწერა აიძულეს, გიგა უგულავამ დიდი შლანგი მოიმარჯვა და კამერების წინ ერთი „ფორდ ტრანზიტი“ თავიდან ბოლომდე გარეცხა, ზედ თავისი შარვალი-კოსტიუმი მიაცოლა და როდესაც შლანგს „მოიკის“ ერთ-ერთ თანამშრომელს გადასცემდა, დაცვას ჩაუღაპარა – „ძლივს არ მოვრჩი ჩუკუნობასო“.

მეორე დღესვე, თბილისში ახალი „ფორდის“ მარკის 36 მანქანა გამოჩნდა და იმავე დღეს 22 მანქანა მწყობრიდან გამოვიდა. რამდენიმეს გაეთიშა ტბოლო, ხოლო მძღოლებმა კვირის ბოლოს სპეციალური ნუსხა შეადგინეს, რომლის მიხედვითაც საწვავის ხარჯი ბევრად მეტი გამოსდიოდათ ვიდრე გერმანული წარმოების სპრინტერებსა და ფორდების შემთხვევაში იქნებოდა. იქ ასეთი სიტყვაც იყო ნახსენები – „თურქული ჯართი“. მწყობრიდან გამოსული ყვითელი სამარშრუტო ტაქსების შესახებ საზოგადოებას ამცნო ტრანსპორტის პროფკავშირების თავმჯდომარემ ლავრენტი ალანიაძე. ასე და ამრიგად, 2011 წელსვე დასრულდა თბილისში ახალი მანქანებით ხაზების დაკომპლექტების პროცესი. სულ 2 464 ყვითელი ფერის სამარშრუტო ტაქსი იქნა შემოყვანილი, ხოლო 4 500 მძღოლს გაუფორმა ხელშეკრულება. დღეს ამ ხელშეკრულებებს ფინანსურ-თან ერთად პროკურატურა სწავლობს.

2012 წლის დასაწყისისთვის სიტუაცია ასეთია – მძღოლებს ყოველ დღე იჯარის სახით 63 ლარის შეტანა ევალებოდათ. 25 ლარი სამარშრუტო ტაქსის ცვეთისთვის უნდა გადაედოთ, ამას დამატებული საწვავის თანხა – 100 ლარი საკუთარი ჯიბიდან. „თბილისის მიკროავტობუსების“ განკარგულებით მძღოლებს ყოველი 10 ათასი კილომეტრის გავლის შემდეგ (სტირდებოდათ თუ არა) სამუხრუჭე ხუნდები და ზეთი უნდა გამოეცვალათ „ფორდის ცენტრში“, სადაც მარტო სამუხრუჭე ხუნდების გამოცვლაში 205 ლარს იხდიდნენ. ცნობისთვის, აღნიშნული სახის მომსახურება სხვა სერვის-ცენტრებში 40-დან 60 ლარამდე მერყეობს დღესაც. მაგრამ, კონტრაქტში მითითებული პირობის თანახმად რამდენიმე წლის განმავლობაში მათ სხვაგან წასვლა ეკრძალებოდათ. გარდა ამისა, როგორც საფინანსოს მასალებიდან ჩანს, „მუხრუჭები“ 10 ათასი კილომეტრის გავლამდე არ უნდა ცვლებოდეს, მაგრამ „ფორდის ცენტრში“ მძღოლებს ყოველი 5000 კილომეტრის გავლის შემდეგ უწევდათ მისვლა, ვინაიდან სწორედ „ფორდის ცენტრის“ მიერ შემოყვანილი, ე.წ. „ახალ“ მიკროავტობუსებში მუხრუჭები ორჯერ მალე ცვდებოდა. „თბილისის მიკროავტობუსების“ ხელმძღვანელობა ურჩ და პროტესტის გამომხატველ მძღოლებს სამსახურიდან პირდაპირ ხსნიდა.

2013 წლის იანვარში მძღოლების საყოველთაო გაფიცვა დაიწყო. მძღოლების საინიციატივო ჯგუფის მხრიდან წამოყენებული იქნა ოთხი მოთხოვნა:

- მძღოლის ინდემწარმის სტატუსის გაუქმება, რაზეც „თბილისის“ მიკროავტობუსმა განუცხადა, თუ საინიციატივო ჯგუფი შეაგროვებს მოიჯარე მძღოლების ხელმოწერებს ამ საკითხზე კონსულტაციებს დაეიწყებოთ. ანუ უარი!

- გვეგების (საგზურის გადასახადის) შემცირება, რაც ავტომატურად გამოიწვევდა ტარიფის 80 თეთრიდან 50 თეთრამდე ჩამოსვლას, რაზედაც „თბილისის მიკროავტობუსმა“ პირდაპირ უთხრა „არაო“!

- მიკროავტობუსების ტექნიკური მომსახურება არა „ფორდის ცენტრში“, არამედ მძღოლებისათვის სასურველ ადგილას. ამაზე შპს „თბილისის მიკროავტობუსმა“ შპს „ჯი-თი მოტორის“ („ფორდის“) ოფიციალური წარმომადგენლობა საქართველოში უსაფრთხოების გარანტიად დაასახელა და თბილისელი მგზავრების სიცოცხლეს სხვას ვერავის ვანდობოთ.

- გათავისუფლებული მძღოლების სამარშრუტო ხაზებზე აღდგენა, რაზეც „თბილისის მიკროავტობუსებისგან“ მიღებულ იქნა პასუხი, რომ გათავისუფლებული მძღოლების სამარშრუტო ხაზებზე უპირობოდ დაბრუნებას კომპანია არ განიხილავს. „ეს საკითხი შესაძლებელია მხოლოდ გადაწყდეს ინდივიდუალურად, თითოეული მოიჯარე მძღოლის დარღვევის ხარისხიდან გამომდინარე“. ცნობისთვის, მოიჯარე მძღოლის დარღვევის ხარისხი ნიშნავდა „დაუმორჩილებლობის“ ხარისხს.

ასე და ამრიგად, ვერც ერთ პუნქტში შეთანხმება ვერ იქნა მიღწეული, მძღოლებმა გაფიცვა გააგრძელეს, ხოლო შემოსავლების სამსახურმა დაიწყო იმ კომპანიებისა და კონტრაქტორი ფირმების შემოწმება, რომლებიც მძღოლთა საინიციატივო ჯგუფის სარჩელში იყვნენ მითითებული, როგორც ფინანსთან გარიგებაში მყოფი კომპანიები. აი, აქედან ვითარდება მოვლენები ძალიან საინტერესოდ. როგორც კი, აღნიშნული საკითხებით მაკონტროლებელი ორგანოები დაინტერესდნენ, მძღოლებსა და კომპანიას შორის მოლაპარაკებაში ჩაერთო თბილისის მერია და მძღოლებს ინდემწარმის სტატუსის გაუქმებას შეპირდა ყოველთვიური ფიქსირებული გადასახადით არაუმეტეს 10 ლარისა. მაგრამ, უგულავამ დაიგვიანა – 2011 წელს ჩატარებული სატენდერო კონკურსის გადახედვა უკვე დაწყებული იყო და შესაბამისი დოკუმენტაციაც გამოთხოვილი. 1 თებერვალს პროკურატურაში გიგა უგულავა დაიბარეს, რომელზეც იგი არ გამოცხადდა. როგორც ცნობილი გახდა, მასთან აქვთ შემდეგი სახის კითხვები:

1. ვინ არის „თბილისის მიკროავტობუსის“ 100%-იანი წილის მფლობელი დავით ასანიძე?
2. სად გაიცნო უგულავამ იგი?
3. როგორ მოხდა, რომ „თბილისის მიკროავტობუსის“ 100%-იანი წილის მფლობელს დავით ასანიძეს 2011 წლამდე ფაქტობრივად არაფერი არ გააჩნდა 2002 წელს ჩამოყალიბებული ინდ. მწარმის გარდა, რომლის სამწარმოო საქმიანობის შესახებ არაფერი არ არის ცნობილი?
4. როგორ მოხდა მერიის ტენდერში გამარჯვებული ოთხი კომპანიის ერთ კომპანიად ჩამოყალიბება?
5. ვინ გადააჯგუფა გამარჯვებული კომპანიები?
6. რატომ ჰქონდათ ტენდერში გამარჯვებულ ოთხივე კომპანია ტენდერამდე 100-100-ლარიანი საწესდებო კაპიტალი, ხოლო სამი თვის შემდეგ 3 მილიონ ლარის საგარანტიო თანხა წარმოადგინეს?
7. როგორ მოხდა, რომ „თბილისის მიკროავტობუსმა“ 18 თვის განმავლობაში ბიუჯეტში 20 000 000 ლარი შეიტანა?

საერთო ჯამში, მხოლოდ „თბილისის მიკროავტობუსის“ საშუალებით 7 890 000 ლარის უმისამართო „გადაქაჩვა“ დაფიქსირებული, სავარაუდოდ უგულავას ჯიბეში.

ერთი პატარა დეტალიც: მძღოლთა საინიციატივო ჯგუფის მოთხოვნები დაკმაყოფილებული არ არის. მათ დროებით განაახლეს მუშაობა მხოლოდ იმიტომ რომ უგულავას დაკითხვის, სავარაუდოდ მისი შემდგომი დაკავების პროცესის ხელი არ შეუშალონ.

თამარ როსტიაშვილი

სკორტული კუთხე მიჰყავს შურნალისტ ბიორბი ჯალალანის პახა პაჭარაგა: ყველა მატჩი ფინალის ტოლფასი იქნება

“ზესტაფონი” მალე ანთალიაში გაემგზავრება შეკრებაზე, მანამდე კი საქართველოს მოქმედი ჩემპიონი სეზონის მეორე ნახევრისთვის საკუთარ ბაზაზე ემზადება.

დღეს უკვე ნათელია, რომ ფეროვლებს ტიტულის შენარჩუნების ნაკლები შანსი აქვთ და უფრო რეალური ამოცანა ევროპის ლიგის საგზურის მოპოვებაა.

საინტერესოა, როგორ გართმევს თავს გუნდი ამ ამოცანას, სეზონის განახლებაზე კი ჯერ კიდევ საკმაოდ დროა დარჩენილი და ოფიციალურ მატჩებამდე “ზესტაფონს” არაერთი საკონტროლო შეხვედრა ელის.

თავის ინტერვიუში გუნდის მთავარი მწვრთნელი კახა კაჭარავა მისი გუნდის ბანაკში ბოლო დროს მომხდარ ამბებს განიხილავს და ჩვენს მკითხველს სამომავლო გეგმებსაც აცნობს.

– შეგიძლიათ თქვით, რომ “ზესტაფონში” ადაპტაცია უკვე გაიარეთ?

– თავიდანვე დარწმუნებული ვიყავი, რომ ახალ გარემოსთან შეგუება არ გამიჭირდებოდა. საქართველო პატარა ქვეყანაა და პატარაა ჩვენი საფეხბურთო წრეც. აქ ყველა ყველას იცნობს და

მწვრთნელისთვის თუ ფეხბურთელისთვის სამუშაო ადგილის შეცვლა პრობლემა არ უნდა იყოს.

ჩემთვის საქართველოს ყველა კუთხე ძვირფასია და ნებისმიერ ქალაქში სიამოვნებით ვიმუშავე, თუ კლუბში სამუშაო გარემო დამხვდა. “ზესტაფონში” კი თავიდანვე ვიცოდი, რომ სწორედ ისეთი ვითარება იქნებოდა, როგორიც მისი ამბიციების კლუბს შეეფერება.

– უკვე გამოიკვეთა ის ბირთვი, რომელსაც სეზონის მეორე ნახევარში დაეყრდნობით?

– ანთალიაში 25 ფეხბურთელს წავიყვან და სწორედ მათი იმედი მექნება ჩემპიონატისა და თასის საგზაოგზოვლო ეტაპებზე. თუმცა თურქეთში კიდევ რამდენიმე ლეგიონერს გავსინჯავთ და თუ რომელიმე მათგანი მოგვეწონა, სიამოვნებით გაუფორმებთ კონტრაქტს.

– ლეგიონერები თქვენს გაწვრთნილ გუნდებში ყოველთვის საკმაოდ რაოდენობით იყვნენ...

– ჩემი დიდი სურვილია, “ზესტაფონის” ბირთვი ახალგაზრდა ქართველებისგან შედგებოდეს, მაგრამ თუკი მაღალი დონის ლეგიონერებს ვიპოვით, მათზე უარის თქმას არ ვაპირებ. ახალი სისხლი გუნდში ყოველთვის საჭიროა და მუდამ ძიების პროცესში უნდა იყოს.

ლეგიონერების გონივრული რაოდენობა ნებისმიერ გუნდს წაადგება. ამბობენ, რომ ლეგიონერი ადგილობრივს ათი თავით უნდა სჯობდეს. ასეთი უცხოელების საქართველოში მოზიდვა გაცივრდება, ჩემთვის ისიც საკმარისია, ლეგიონერი ქართველს ერთი თავით თუ აღემატება. უცხოელებშიც ახალგაზრდებს ვანიჭებ უპირატესობას, მაგრამ

უარს არც გამოცდილ ფეხბურთელზე ვიტყვი.

– “ზესტაფონში” სინჯებზე მეოფ ლეგიონერებზე რას იტყვით?

– ბრაზილიელ ნახევარმცველ ვიტორ როსინი და კუნიას უკვე დავემშვიდობეთ, ხოლო სერბ, ალჟირელ და კამერუნელ ფეხბურთელებზე დაკვირვებას განვაგრძობთ. ჩვენთან დარჩენის შანსი ყველა მათგანს აქვს, გააჩნია, როგორ წარმოაჩენენ თავს უახლოეს დღეებში.

– სერბ იგორ იელიჩს კი “ზესტაფონმა” კონტრაქტი გაუხანგრძლივა.

– იგორმა ეს თავისი ნაყოფიერი თამაშით დაიმსახურა. მას ჩვენს გეგმებში მნიშვნელოვანი ადგილი უჭირავს.

– სხვა ახალწვეულებზე რას გეტყვით?

– ვფიქრობ, რომ ლევან კუტალია “ზესტაფონის” შუა ხაზს გააძლიერებს. ასევე დიდ იმედებს ვამყარებთ “ზუგდიდთან” გადმოყვანილ მეორე მოთამაშეზე, ახალგაზრდა ნახევარმცველ ავთო ენდელაძეზე, რომელიც გულშემატკივრებს საქართველოს 17-წლამდელთა ნაკრებიდან უნდა ახსოვდეთ.

– ყველაზე მეტად რომელ რგოლებში გჭირდებათ გაძლიერება?

– არ გვაწყენდა კვალიფიციური ცენტრალური და მარცხენა მცველების დამატება. იმედი მაქვს, ამ პრობლემას თურქულ შეკრებაზე მოვაგვარებთ.

– საბა ლომია, რომელიც “ზესტაფონში” რამდენიმე დღის განმავლობაში ვარჯიშობდა, კვლავ მარტვილის “მერანში” დაბრუნდა...

– საბა რომ პერსპექტიული და კვალიფიციური თავდამსხმელია, ეს “მერანში” გატანილი 13 გოლითაც დაამტკიცა. მო-

მავალში მისი დიდი იმედი გვაქვს, ამ ეტაპზე კი მივიჩნიეთ, რომ უმჯობესია, “მერანში” იჯარა გაახანგრძლივოს. იქ მას მუდმივი სათამაშო პრაქტიკა ექნება და “ზესტაფონში” სათამაშოდ ბოლომდე მომწოდება. აქვე იმასაც გეტყვით, რომ ბოლნისის “სიონში” გავანათხოვრეთ ზაად ელივა.

– ტრავმის გამო თურქულ შეკრებას ვინმე ხომ არ დააკლდება?

– გვყავს რამდენიმე დაშავებული ფეხბურთელი, მაგრამ ყველა მათგანი გამოჯანმრთელების გზაზეა და არა მგონია, რომელიმემ ანთალიაში წამოსვლა ვერ შეძლოს.

– ანთალიაში საკონტროლო მატჩებს ვისთან გამართავთ?

– შევხვდებით აზერბაიჯანულ “ყარაბახს”, ასევე პოლონურ და უკრაინულ კლუბებს. მეტოქეთა ვინაობა მალე დაზუსტდება, ახლა მხოლოდ ის შემოძლია გითხრათ, რომ თურქეთში ხუთ ამხანაგურ შეხვედრას ჩავატარებთ.

– ევროპის ლიგაზე გასვლის შანსებს როგორ შეაფასებთ?

– ძალიან რთული იქნება, მაგრამ ამ მიზნის მისაღწევად თავდაუზოგავად ვიბრძოლებთ. ჩემპიონატის მეორე ეტაპზე ათიოდე ტურია გასამართი და თითოეული მათგანი ჩვენთვის ფინალის ტოლფასი იქნება. არანაკლები მოტივაციით ვიბრძოლებთ საქართველოს თასის მოსაპოვებლადაც.

წლის პირველი ოფიციალური მატჩი კი 22 თებერვალს სუპერთასზე გვაქვს და შევეცდებით, ჩვენი ქომაგები ამ ტიტულის მოპოვებითაც გავახაროთ.

საბ. იმე.

გამოვიდა პირველი ტომი სერგეი კრემლიოვის წიგნისა “ბერია – XXI საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი”. გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” მხარდაჭერით. წიგნის შეძენა შეიძლება ზუგდიდში, რუსთაველის ქ. №68-ში, სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” ოფისში. ტელ. 599.209.624

თბილისში წიგნის რელიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე, ბაქრაძის ქ. №6-ში (დიდუბე). ტელ. 599.573.322.

საბამოცემო ჯგუფი

ილია მეორე – სამი რამ რყვნის აღამიანს: თანამდებობა, სიმდიდრე და სილამაზე

ხშირია, როდესაც აღამიანს თავისი ერი ავიწყდება და მხოლოდ საკუთარ სკამსა და თანამდებობაზე ფიქრობს, – ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ ამასწინანდელი საკვირაო ქადაგებისას ბრძანა.

როგორც უწმინდესმა აღნიშნა, უფალი ყველაფერს ხედავს და აღამიანებმა სიკეთის კეთება უნდა იჩქარონ. “უნდა ვაკეთოთ სიკეთე და ისეთი საქმე, რომელიც საჭიროა არა მარტო ჩვენთვის, არამედ ერისთვის. ხშირია, როდესაც აღამიანს ერი ავიწყდება, ფიქრობს მხოლოდ საკუთარ სკამზე და თანამდებობაზე და საკუთარ კეთილდღეობას უფრო მაღლა აყენებს და ანაცვალებს მას ერის კეთილდღეობას. ამიტომ, ჩვენ უნდა ვიყოთ დაკვირვებული. არსებობს ფართო და ვიწრო გზა, ვისაც უნდა იაროს ფართო გზით, ის ვერ მივა სასუფეველში”, – ბრძანა უწმინდესმა.

პატრიარქმა უფალს შესთხოვა, მიანიჭოს ერს “განცდა ცოდვათა თვისთა და გული გონიერი”, რათა შეძლოს გარჩევა, სად არის კეთილი და სად ბოროტი.

როგორც უწმინდესმა აღნიშნა, ხშირია შემთხვევა, როდესაც აღამიანი ბედნიერია, თუმცა ამ ბედნიერებას ვერ ხედავს. “ხშირად აღამიანს გააჩნია მიძიმე ჯვარი და ღვთის წყალობით ადვილად ატარებს თავის ჯვარს. მეცნიერები ამბობენ, რომ სამი რამ აფუჭებს და რყვნის აღამიანს: დიდება, ანუ დიდი თანამდებობა, სიმდიდრე და სილამაზე. ჯავახ-

იშვილი ამბობს, რომ თამარ მეფეს სამივე ჰქონდა და ის გახდა წმინდანი. ეს წუთისოფელი ცდილობს დაიჭიროს აღამიანი ფულით, თანამდებობით და სხვა საშუალებებით, მაგრამ აღამიანი უნდა ხედავდეს, სად არის კეთილი და სად ბოროტი, სად არის საფრთხე”, – ბრძანა უწმინდესმა. მისივე თქმით, ბედნიერი აღამიანი არის ის, ვინც მორწმუნეა, მოსიყვარულეა, ცხოვრობს მომავლისა და ღვთის იმედით და აღამიანებს ენდობა.

ქადაგების დასასრულს უწმინდესმა ტრადიციულად რამდენიმე სასულიერო პირი დააჯილდოვა და რამდენიმე გვარი დალოცა.

იშვილი

– რატომ შორდებით ქმარს?
– სადისტია, ბატონო მოსამართლე, სულ ძალით მაჭმევს ჩემს გაკეთებულ საჭმელს!

ორი დაქალი საუბრობს:
– იცი, გუშინ მეუღლეს სილამაზის სალონში წასასვლელად 200 ლარი ვთხოვე – ეუბნება ერთი დაქალი მეორეს.
– მე რე, მოგცა?
– იმ უსინდისომ შემათვალისწინა და 500 ლარი მომცა.

ებრაელი მიმართავს სასიძოს:
– თუ ჩემს 20 წლის ქალიშვილს შეირთავ, მზითვეში 20 ათას დოლარს მოგცემ, თუ ჩემს 30 წლის ქალიშვილს – შეირთავ, 30 ათასს მოგცემ, ხოლო თუ 35 წლის ქალიშვილს შეირთავ, 35 ათას დოლარს მოგცემ.
– 50 წლის ქალიშვილი არ გყავთ, ბატონო?

– ჭკივიკია, ბიჭი შეგეძინა და რატომ ხარ დაღონებული?
– რა გამახარებს, თუ კაცი ხარ! სამშობიაროში – 3 კილო და 600 გრამიაო, მითხრეს. მოვიყვანე სახლში, ავწონე და ზუსტად სამი კილოა. ყველგან შენი სასწოროთ როგორ უნდა იარო?

ოსი მივიდა პოლიციაში საჩივრად:

– უფროსო, გამაჩერეს ქუჩაში, “დუბლიონკას” მართმევდნენ, ხან ზემოდან მირტყეს, ხან – ქვემოდან...
– პრინციპში, გირტყეს, პო?...
– პრინციპში კი არა, სულ ცხვირ-პირში მირტყეს...

ISSN 1987-8966 “ილორი”

ავტორებს ეკისრებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე

რედაქციის მისამართი:

თბილისი,
ბაქრაძის ქუჩა №6
მე-4 სართული
სარეგ. №01018002930
234-32-95

მთავარი რედაქტორი: როლანდ ჯალალანია

განხილველი რედაქტორი: მისილი როდრიგუილი

გაზეთის მენეჯერი: ზურაბ ქობალია 599-34-37-27

გაზეთ “ილორის”

გაცნობა შეგიძლიათ

“საქინფორმის”

ვებგვერდზე

WWW.saqinform.ge